

ข่าวการกล่าวนาธรรม

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

“พระราชปจฺฉากับ หลวงปู่ดูลย์ อตุโล”

ณ วัดบูรพาราม อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

พระราชปจฺฉา : หลวงปู่ การละกิเลส นั้น ควรละกิเลสอะไรก่อน

หลวงปู่ดูลย์ : กิเลสทั้งหมดเกิดรวมอยู่ที่จิต ให้เพ่งมองดูที่จิต
อันไหนเกิดก่อน ให้ละอันนั้นก่อน

พระราชปจฺฉา : ขออาราธนาหลวงปู่ให้ดำรงชันธอยู่เกินร้อยปี
เพื่อเป็นที่เคารพนับถือของปวงชน หลวงปู่ปรับได้ไหม

หลวงปู่ดูลย์ : อาตมภาพปรับไม่ได้หรอก แล้วแต่สังขารเขาจะเป็นไป
ของเขาเอง

(จากหนังสือหลวงปู่ฝากไว้)

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒๖
ฉบับกันยายน ๒๕๕๕

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
และโทร ๐-๒๗๐๒-๘๖๒๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

ที่ปรึกษา: พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พระอาจารย์วุฒิชัย วชิรเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์ สุภีร์ ทุมทอง
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม
อาจารย์ ธีรยุทธ เวชเจริญยง

คติธรรมประจำฉบับ

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
ล้วนเป็นบทเรียนที่สอนให้เขา
ผู้ชู้ตอลงและข้อบกพร่องของเขา
ผู้ซึกเข้าใตตนเอง ผู้สอน
และเห็นแจ้งในวิวิตตามลำดับ
จึงไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่งไม่ดี
สิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว
หือชูกำสั่งจะเกิดขึ้น
ล้วนเป็นสิ่งที่ดีเสมอ

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

ทำไม "ปฏิบัติธรรม" มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล? ...	๔
การฆ่าตัวตาย	๑๓
พุทธชนันต์ ๒,๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้?	๒๐
เรือเปล่า	๒๒
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพ?	๒๖
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๔๔
คำแนะนำผู้เข้าฟังธรรมในงานแสดงธรรม	๔๕
ประวัติย่อขององค์บรรยาย	๔๘
กรรมตามทัน	๕๒
ธรรมที่ทวนกระแส	๕๕
สิ่งควรเรียนรู้จากภัยพิบัติที่กำลังจะคืบคลานเข้ามา..	๕๙
โอวาทของท่านพระธมมวิตุโก	๖๓
ผมมาจากชมรมกัลยาณธรรมครับ	๖๙
เสียงกระซิบสู่ดวงใจ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๓	๗๑
รู้จัก ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์	๗๔
มาได้ยังไง???	๗๖
๖ เตรียม...ก่อนจะเข้าปฏิบัติธรรม?	๗๙
วันแห่งพลังบุญอันยิ่งใหญ่	๘๑

ทำไม “ปฏิบัติธรรม” มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล? (ตอนที่ ๓)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

๙. การปฏิบัติธรรมมุ่งที่การเข้าใจ + เข้าถึง ในกายซึ่งยาววา-หนาคืบ-กว้างศอก หรือที่เราเรียกว่า “ชั้น ๕” นี้แหละ

๙.๑ สำหรับผู้ที่ไม่มีความพร้อมในการศึกษาหมวดธรรมอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากนั้น ก็ขอให้เจาะลึกลงไป “ชั้น ๕” นี้แหละ ก็มีทางพ้นทุกข์ได้เหมือนกัน

๙.๒ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (วันวิสาขบูชา-วันพระพุทธ) ภายหลังการตรัสรู้ได้ ๒ เดือน คือในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ พระพุทธองค์ทรงแสดง “ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร” แก่ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ (วันนี้ถือเป็นวันอาสาฬหบูชา-วันพระสงฆ์) โดยปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ท่านได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน

เรียงตามลำดับดังนี้

ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ท่านโกณฑัญญะ	ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ท่านวัปปะ	ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน
แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ท่านภัททิยะ	ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน
แรม ๓ ค่ำ เดือน ๘ ท่านมหานามะ	ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน
แรม ๔ ค่ำ เดือน ๘ ท่านอัสสชิ	ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน

วันรุ่งขึ้น คือ แรม ๕ ค่ำ เดือน ๘ พระพุทธองค์ทรงแสดง **“อนัตตลักขณสูตร”** แก่ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ เมื่อได้ฟังพระธรรมจบแล้ว ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ก็ได้สำเร็จเป็น **“พระอรหันต์”** พร้อม ๆ กันในวันเดียวกัน

๙.๓ นี่เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า การบรรลุเป็นพระอรหันต์ หรือการบรรลุธรรมมีหลากหลายวิธี วิธีหนึ่งที่เราพบในพระสูตรหลาย ๆ พระสูตรคือ การใช้ปัญญาล้วน ๆ พินิจพิจารณาตาม จนรู้แจ้งเห็นจริงในสภาวะธรรมที่ปรากฏ (ส่วนมากอาศัยบุญบารมีที่เคยสะสมมาจากอดีต จนเกือบเต็มแล้ว และเมื่อมาได้ฟังธรรมเพียงช่วงสั้น ๆ ก็สามารถบรรลุธรรมได้เลย)

เราเรียกผู้ที่เจริญวิปัสสนาล้วนจนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ว่า **“สุกขวิปัสสก”** หรือ **“วิปัสสนายานิก”** หมายถึง ผู้เจริญวิปัสสนาโดยจิตที่ไม่เจริญฉะฉาน ฉะนั้น จึงไม่มีอภิญาใด ๆ มีผู้เรียกพระอรหันต์ชนิดนี้ว่า **“พระอรหันต์แห้งแล้ง”** เพราะไม่รู้สภาวะของจิตที่ดำเนินไปแต่ละขั้น เริ่มจากปฐมฌาน จนถึง จตุตถฌาน (กลุ่มรูปฌาน) และเริ่มจากอากาสนัญญาตนะ จนถึง เนวสัญญานาสัญญาตนะ (กลุ่มอรูปฌาน) แต่ถึงกระนั้น ผู้ที่เจริญทางปัญญาล้วน ๆ ก็สามารถบรรลุธรรมได้เช่นเดียวกัน

๙.๔ ในอนัตตลักขณสูตร ได้แสดงให้เห็นถึงความไม่มีตัวตน-เรา-เขา ของขั้นที่ ๕ อันได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ

รูป

- หาก “รูป” มีตัวมีตนจริงแล้ว เราย่อมบังคับ “รูป” คือร่างกายไม่ให้แก่-เจ็บ-ตาย-ผมหงอก-ให้คงเป็นหนุ่มสาวตลอดกาล หรือคงความแข็งแรงตลอดไป ฯลฯ ซึ่งจริง ๆ แล้วเราก็มบังคับมันไม่ได้
- จะบังคับไม่ให้ปวดหัว ปวดฟัน ตัวร้อน คัน ทิว กระหายน้ำ ฯลฯ ได้ไหม?

- ลองบังคับให้หายใจเข้าอย่างเดียว ไม่หายใจออกจะได้ไหม?
- ลองบังคับให้หัวใจเต้นช้าลง ๆ ๆ จนหยุดเต้น จะได้ไหม?
- แม้แต่ผู้ที่เข้าถึง “รูปฌาน” และ “อรูปฌาน” จะบังคับให้จิตอยู่ในภาวะที่หนึ่งสงบตลอดไป จะได้หรือไม่?
- ให้นั่งในท่าเดียวตลอดกาล โดยไม่เปลี่ยนอิริยาบถจะได้ไหม?
- จะห้ามไม่ให้เรอ (จากปากข้างบน) หรือผายลม (จากทวารหนักข้างล่าง) ไม่ให้มีน้ำลายออก ไม่ให้เหงื่อออก ฯลฯ จะได้ไหม?
- จริง ๆ แล้วทุก ๆ อวัยวะในร่างกายต่างก็ทำหน้าที่ของมันตามเหตุตามปัจจัย ไม่มีตัว “อิตตา” เป็นผู้ทำงานแต่อย่างใด

เวทนา

- หากเวทนามีตัวมีตนจริงแล้ว เราย่อมบังคับให้เวทนาให้ความสุขแก่เราตลอดกาลได้ บังคับให้มันนำโรคร้ายต่าง ๆ ที่ทรมานเหลือเกินออกจากกายเตี้ยวนี้ ให้อาการปวดหัวหายไปเตี้ยวนี้ เวลาบ้านถูกไฟไหม้ทรัพย์สินเสียหาย ขโมยขึ้นบ้านเอาทรัพย์สินที่มีค่าไป เวลาที่ลูกหรือคนที่เรารักตายจากไป เราก็บังคับมิให้เวทนาให้ผลเป็นความโศกเศร้าเสียใจ จะได้หรือไม่?
- จะเห็นว่า “เวทนา” (สุข-ทุกข์-เฉย ๆ) ล้วนเกิดขึ้นตามเหตุตามปัจจัยของมัน เมื่อเหตุปัจจัยมี มันก็เกิด เมื่อเหตุปัจจัยดับ มันก็ดับ เราไม่สามารถไปควบคุมบังคับมันได้ (uncontrollable) หรือจัดการกับมันไม่ได้ (unmanageable)
- พระพุทธเจ้าได้แสดง “เวทนาปริคคหสูตร” แต่ “ทีมนชนะ” (หลานชายของพระสารีบุตร) ที่ถ้ำ “สุทธฆาตา” ตีนเขาฉิมภฏฐ โดยมีพระสารีบุตรถวายงานพัดอยู่ข้างหลัง ภายหลังที่ตนได้อุปสมบทมาแล้ว ๑๕ วัน ใจความของพระสูตร มีว่า

(๑) “เวทนา” (สุข-ทุกข์-เฉย ๆ) เกิดขึ้นตามเหตุตามปัจจัย เป็นกระบวนการทำงานของ “รูป” กับ “นาม” ทั้งสิ้น ไม่มี “ฉันสุข”, “ฉันทุกข์”, “ฉันไม่สุขไม่ทุกข์ หรือเฉย ๆ”

- (๒) ผู้ใดมี “สัตตตทิกฺขิ” คือเห็นว่า มีตัวตนอยู่ในร่างกาย พอตายไปแล้ว ตัวตนนั้นก็ไปเกิดใหม่ หาร่างใหม่อยู่ ตัวตนนี้ไม่มีวันตาย ฉะนั้น ผู้ที่มีความเห็นแบบนั้น จึงมุ่งทำแต่กุศลกรรม ทำบุญ ทำทาน เพื่อหวังผลดี ๆ ให้เกิดในภพชาติหน้า ความเห็นเช่นนี้เป็นความเห็นผิด (มิจฉาทิกฺขิ)
- (๓) ผู้ใดมี “อุจฺเจททิกฺขิ” คือเห็นว่าตายแล้วสูญ ไม่มีอะไรไปเกิดใหม่สืบต่อจากภพชาติเก่า หรือต่อให้เห็นว่ามีตัวตนอยู่ในร่างกายตอนยังมีชีวิตอยู่ ตัวตนนี้ก็จะตายพร้อม ๆ กับร่างกายที่ตายไป เนื่องจากตัวตนนี้อาศัยร่างกายอยู่นั่นเอง เมื่อร่างกายอยู่ไม่ได้ “ตัวตน” นี้ก็อยู่ไม่ได้เช่นกัน
- (๔) ใน “ทิกฺขิ” สองประการนี้ ผู้มี “อุจฺเจททิกฺขิ” จะแก้ไขได้ง่ายกว่า เพราะพื้นฐานของจิตใจไม่ยึดมั่น ถือมั่นในสิ่งใดอยู่แล้ว เพียงแต่มีความเห็นที่ผิดไปเท่านั้น ต่างกับผู้ที่มี “สัตตตทิกฺขิ” ที่จิตถูกโปรแกรมไว้ใน “สัญญา” (ความทรงจำ) ว่า ต้องทำดีในชาตินี้เพื่อหวังผลในชาติหน้า ฉะนั้นจึงไม่ยอมปล่อยวางความคิดเรื่องยึดติดในบุญกุศล ผลแห่งการยึดติด จิตก็จะพาตนเองไปสู่ “กามาวจรกุศลภูมิ” หลังตาย ซึ่งอาจมีชีวิตที่สุขสบายกว่าภพชาติปัจจุบัน แต่ก็ก็มีอายุขัย พอหมดอายุขัยก็ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีก เป็นเช่นนี้ ทุกภพทุกชาติ ไม่อาจพาตนเองหลุดพ้นจาก “วัฏฏสงสาร” ได้ ดังนั้น พระพุทธองค์จึงไม่ทรงสรรเสริญการไปเกิดเป็นเทพเป็นพรหม ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากพุทธประวัติและพระสูตรต่าง ๆ เช่น

๔.๑ ภายหลังที่พระพุทธองค์ได้ตรัสรู้ใหม่ ๆ พระพุทธองค์มีพุทธประสงค์จะไปโปรดอาจารย์ทั้งสองท่านที่เคยสอนและให้ความรู้แก่พระพุทธองค์มาก่อน คือท่านอาฬารดาบสกับอุทกดาบส พระพุทธองค์จึงเข้าสมาธิเพื่อดูว่าอาจารย์ทั้งสองขณะนี้อยู่ไหน ก็พบว่าท่านอาฬารดาบสไปเกิดเป็นอรุปรพหมชั้น “**อากิญจัญญายตนะ**” (อรุปรพหมชั้น ๓) และท่านอุทกดาบสไปเกิดเป็นอรุปรพหมชั้น “**เนวสัญญานาสัญญายตนะ**” (อรุปรพหมชั้น ๔ ซึ่งถือเป็นชั้นสูงสุด) พระพุทธองค์ถึงกับอุทานออกมาว่า “ແຍ້ແລ້ວ เพราะอายุขัยของอรุปรพหมยาวนานเหลือเกินตั้งหลายหมื่นกับปี

ต่อให้มีพระพุทธรเจ้า องค์ถัด ๆ ไปมาบังเกิดในโลกมนุษย์ อาจารย์ ทั้งสองก็ไม่มีโอกาสมาฟังธรรมเพื่อการรู้แจ้งเห็นจริงที่ถูกต้อง ฉะนั้น เมื่อหมดอายุขัยในชั้นอรุปรพพรหมแล้ว ก็ต้องกลับมา เวียนว่ายตายเกิดใหม่อีก

๔.๒ ตอนพระพุทธรองค์แสดงธรรมต่อ “ยสกุลบุตร” หรือแสดงธรรม ต่อบุคคลทั่ว ๆ ไป พระพุทธรองค์จะแสดง “อนุปปพพิททา” ก่อน แสดง “อริยสัจ ๔” ใน “อนุปปพพิททา” จะมีธรรมอยู่ ๕ บท คือ

๔.๒.๑ แสดงเรื่องการทำทาน

๔.๒.๒ แสดงเรื่องการรักษาศีล ซึ่งดียิ่งกว่าการทำทาน

๔.๒.๓ แสดงเรื่องการทำความดีและบุญกุศล ซึ่งส่งผลให้ไป เกิดบนสวรรค์ ซึ่งดีกว่าข้อ ๔.๒.๒

๔.๒.๔ แสดงเรื่องโทษของกาม คือตราบไต่ที่ยังคงยึดติดอยู่ในกาม อันได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส หรือ การเกิดในชั้นกามาวจรภูมิ อันได้แก่ มนุษย์ภูมิ เทวภูมิ เป็นต้น ตราบนั้น ผู้นั้นก็ยังคงจมปรักอยู่ในวงจรแห่ง การเวียนว่ายตายเกิด อันนำ มาซึ่งทุกข์ เพราะตราบ ไต่ที่ยังมีการเกิด และภายหลังที่ได้เกิดแล้ว ความทุกข์ ย่อมตามมาทุกรูปแบบอย่างแน่นอน

๔.๒.๕ แสดงเรื่องการหลีกหนีออกจากกาม ซึ่งเป็นหนทาง เดียวที่จะเข้าถึง “โลกุตระธรรม” ได้ในที่สุด

๔.๓ ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า การได้ไปเกิดบนสวรรค์ชั้นเทวภูมิก็ตาม ชั้นรูปาวจรภูมิ (เกิดเป็นรูปพรหมซึ่งอยู่สูงกว่าเทวภูมิ) ก็ตาม หรือชั้นอรุปรพพรหม (เกิดเป็นอรุปรพพรหม ซึ่งสูงกว่าชั้นรูปพรหม เสียอีก) ก็ตาม พระพุทธรองค์ทรงตรัสว่า ชั้นต่าง ๆ เหล่านี้ล้วน แล้วแต่จัดอยู่ในชั้น “โลกียภูมิ” ทั้งสิ้น แต่สิ่งที่พระพุทธรองค์ ทรงสรรเสริญ คือ ให้ผู้ปฏิบัติธรรมก้าวข้าม “โลกียภูมิ” สู่ “โลกุตระภูมิ” อันเป็นจิตที่หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

โดยสิ้นเชิง หรือที่เราเรียกว่า เป็น “ที่สุดแห่งธรรม” หรือ “นิพพาน” นั่นเอง

- (๕) พระพุทธองค์ทรงสอนว่า ทุกสิ่งล้วนเป็น “อนัตตา” ฉะนั้น “ทิฏฐิ” ทั้งสองจึงผิดหมด มีแต่ “กระแส” หรือ “กระบวนการทำงาน” ของจิตที่เกิดขึ้นดับ ๆ ๆ และมีการส่งต่อเป็นทอด ๆ จากจิตดวงเก่าไปยังดวงใหม่ตามเหตุตามปัจจัย เช่น ก่อนที่จิตดวงสุดท้าย คือ “จุติจิต” จะดับ ก็ส่งต่อให้จิตดวงใหม่ คือ “ปฏิสนธิจิต” ต่อไป บรรดาบุญ-บาป รวมทั้งกฎแห่งกรรมทั้งหลายก็จะถูกส่งต่อไปยังจิตดวงใหม่ ในรูปของ “สัญญา” ในร่างใหม่ หรือ กายใหม่ พร้อมทั้งจะดึงออกมาปรุงแต่ง (สังขาร) เมื่อมีเหตุปัจจัยมากกระตุ้นพร้อม และเมื่อ “ปฏิสนธิจิต” ทำหน้าที่ในการปฏิสนธิเรียบร้อยแล้ว ก็จะส่งต่อให้จิตอีกดวงหนึ่ง คือ “ภวังคจิต” ทำหน้าที่ต่อไป ฉะนั้นจึงไม่มี “อัตตา-ตัวตน” ให้ยึดมั่นถือมั่น หรือให้ละ แต่ต้องละความยึดมั่นถือมั่นในอัตตาตัวตนต่างหาก เพราะการไม่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งทั้งปวง ไม่นำมาซึ่งความทุกข์แต่ประการใด

พระสารีบุตรใช้ “ปัญญา” พินิจพิจารณาตาม เห็นว่า “เวทนา” เกิดเพราะมี “ผัสสะ” แล้วไหลย้อนหลังไปจนถึง “อวิชชา” ก็พบว่าทุกอย่างรวมทั้ง “เวทนา” เกิดเพราะเหตุปัจจัยทั้งสิ้น “เวทนา” แบบใดแบบหนึ่งเกิดขึ้นแล้ว ก็ตั้งอยู่ได้ชั่วระยะหนึ่ง แล้วมันก็ดับไปเพราะถูกเบียดด้วย “ผัสสะ” ตัวใหม่ เป็นเช่นนี้เรื่อยไปไม่ขาดสาย

เมื่อพบสาระแก่นสารความเป็นจริงว่า “เวทนา” (ไม่ว่าจะแบบไหน) ล้วนไม่เที่ยง (อนิจจัง) ตั้งมั่นอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ มันจึงเป็นทุกข์ (ทุกขัง) และจะบังคับบัญชา ให้มันเป็นไปตามที่ใจปรารถนาก็ไม่ได้ เพราะทุกอย่างเกิดขึ้นตามเหตุตามปัจจัยของมันเอง (เป็น “อนัตตา”) เมื่อพิจารณาได้เช่นนี้แล้ว ก็เกิด “นิพพิทาญาณ” จิตเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เพเลิดเพเลินติดใจกับสิ่งเหล่านี้อีกต่อไป ทำให้คลายความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งทั้งหลายได้ เมื่อจิต “ปล่อยวาง” ในทุกสิ่งได้ จิตก็เป็น “อิสระ” อันนำไปสู่สมรรค-ผล-นิพพาน ในที่สุด พระสารีบุตรจึงได้บรรลุเป็น พระอรหันต์ ณ บัดดลนั้น

(๖) พระสูตรนี้มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ทีฆนชะสูตร” ตามชื่อของหลาน พระสารีบุตรในเวลาต่อมา

สัญญา

- สัญญาก็ไม่ใช่ตัว ไม่ใช่ตน เพราะหาก มันมีตัวตนแล้ว เราก็คงบังคับให้จำแต่สิ่งดี ๆ สิ่งน่ารื่นรมย์ เท่านั้น ภาพน่าเกลียดน่ากลัว น่าขยะแขยง ภาพหลอน ภาพคนใกล้ตายตาเหลือก ดิ้นทุรนทุราย ภาพสูญเสียลูกหรือสามี-ภริยาที่รัก จงอย่าจำ จงอย่าจำ จะบังคับมันได้ไหม?

สังขาร

- สังขารก็ไม่ใช่ตัว ไม่ใช่ตน เพราะหากมันมีตัวมีตนแล้ว ก็บังคับมันให้ปรุงแต่งแต่สิ่งที่เราต้องการ จะได้ไหม? เช่น ถูกด่าทอ ก็บังคับไม่ให้มันปรุงแต่งเป็นความโกรธ หรือบังคับให้มันปรุงแต่งกลายเป็นความรัก จะได้ไหม?
- เวลาเจอชากศพหรือสิ่งน่าเหม็น จะบังคับให้มันปรุงแต่งเป็นสิ่งที่น่ารัก หรือสิ่งหอมหวานจะได้หรือไม่?
- เวลาที่เราสูญเสียคนรัก เกิดความเศร้าโศกเสียใจเป็นอย่างมาก จะบังคับให้มันปรุงแต่งเป็นของน่ารื่นรมย์ จะได้ไหม?
- ใน “สังยุตติกาย ชันธวรรค” ได้กล่าวไว้ว่า ตัว “สังขาร” นี้แหละ ที่เป็นตัวสร้างกระบวนการนำไปสู่กิจกรรม (การกระทำ) ทาง กาย-วาจา-ใจ เช่น นั่งแล้วรู้สึกเมื่อย กระบวนการ “ปรุงแต่ง” ก็จะผลักดันให้มีการเปลี่ยนนิริยาบถ มีการเหยียด ยึดเส้น เปลี่ยนท่านั่ง เป็นต้น
- ในพระสูตรเดียวกันนี้ ยังกล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า

(๑) “รูป” (ร่างกาย) หากไม่มีนามอีก ๔ ตัว (คือ เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) ย่อมไม่ต่างอะไรไปจากชากศพ ไม่สามารถทำกิจกรรมอะไร ๆ ได้

(๒) ตัว “เวทนา” โดด ๆ ของมันเอง ก็สร้างกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ได้ แต่มันเป็น “ผล” ของกิจกรรมจากตัวอื่น ๆ แล้วจึงส่งต่อเป็น สุข-ทุกข์-เฉย ๆ

(๓) ตัว “สัญญา” เอง ก็เพียงแต่ทำหน้าที่เก็บความจำ มันมิอาจไปสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ทางกาย-วาจา-ใจ ได้ นอกจากมันจะถูกดึงออกมา

แล้วไปร่วมกับตัวอื่น เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันต่อไป

(๔) ตัว “วิญญาน” ก็เป็นเพียง “ตัวรับรู้” เฉย ๆ เช่น ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง ฯลฯ ตัวมันเองไม่สามารถไปสร้างกิจกรรมต่อ ๆ ไปได้ ไม่ว่าจะทาง กาย-วาจา-ใจ นอกจากไปร่วมกับตัวอื่น ๆ เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันต่อไป

(๕) จึงเหลือแต่ตัว “สังขาร” ซึ่งเป็นตัวปรุงแต่งที่ทำให้ “ขั้นที่ ๕” สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ทาง กาย-วา-ใจ ได้ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมอะไร เช่น ยืน เดิน นั่ง นอน ตื่น กิน คิดนึก ไปทำบุญ-ทำทาน-ทำบาป ฯลฯ ล้วนเกิดจากตัว “สังขาร” ทั้งสิ้น

ฉะนั้น ตัว “สังขาร” จึงเป็นตัวสร้างกิจกรรม หรือ ก่อกรรม (การกระทำ) กรรมก็นำมาซึ่ง วิบาก トラบไต่ที่ยังมีการยึดมั่นในวิบาก วัฏฏสงสารก็เกิดขึ้น ทั้งหมดนี้ จึงเป็นการทำงานของตัว “สังขาร” โดยแท้ ไม่ใช่มี “อัตตา-ตัวตน” เป็นผู้สร้างวัฏฏสงสาร

ในตำรา “พระอภิธรรม” มีเจตสิกทั้งหมด ๕๒ ตัว ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นตัวปรุงแต่งจิต เกิดพร้อมกับจิต ดับพร้อมกับจิต ทำให้จิตเกิดสภาวะต่าง ๆ ได้ถึง ๕๒ สภาวะ เมื่อหัก “เวทนาเจตสิก” กับ “สัญญาเจตสิก” ออก ที่เหลืออีก ๕๐ ตัว ล้วนจัดเป็น “สังขารเจตสิก” ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะ เป็น โลก-โกธ-หลง มนสิการ ศรัทธา เมตตา สติ ฯลฯ ล้วนเป็นบทบาทของตัวสังขารเจตสิกทั้งสิ้น

ลองคิดดูดี ๆ บางครั้งเราไม่อยากโกรธ แต่พอเพลอสติ ก็โกรธจนได้ ไม่อยากโลภ แต่ก็อดไม่ได้ที่ต้องไขว่คว้ามาเป็นเจ้าของ เมื่อมีจังหวะเหมาะ ๆ ฯลฯ ทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นการกระตุ้นของตัว “สังขาร” ทั้งสิ้น และเนื่องจากมันเป็นอนัตตา เราจึงไปควบคุมหรือบังคับมันไม่ให้เกิดไม่ได้ มีเพียงแต่ว่าเมื่อมันเกิดแล้ว ต้องมีสติที่ไวมากู้เท่าทันมัน แล้วหยุดอยู่แค่ตรงนั้น เพื่อมิให้สร้าง “กรรม” อื่นต่อไปอีก

วิญญาน

- “วิญญาน” เองก็ไม่มีตัว ไม่มีตน แต่มันเป็นการทำงาน หรือทำหน้าที่ของมันตามเหตุตามปัจจัย เช่น

- “จักขุวิญญาณ” จะเกิดต่อเมื่อมีตา มีรูปารมณ (วัตถุที่มากระทบตา) มีจักขุปสาท (ความใสของเลนส์แก้วตา) มีแสงสว่าง และมีความตั้งใจที่จะเห็น (มนสิการ) การรับรู้ทางตาหรือการเห็นจึงเกิดขึ้น เป็นต้น
- หาก “วิญญาณ” มีตัวมีตนจริง เราก็คงบังคับมันได้ เช่น เดินผ่านกองขยะเหม็นมาก หรือเดินผ่านซากศพที่กำลังเน่าเปื่อยเหม็นมาก เราก็บังคับไม่ให้วิญญาณรับรู้กลิ่นนั้น ๆ จะได้ไหม
- มีผู้เอาภาพมาให้เราดูต่อหน้าต่อตา เราจะบังคับไม่ให้จักขุวิญญาณ เกิดขึ้นจะได้ไหม? ฯลฯ จริง ๆ แล้วถ้าเข้าใจเรื่อง “อนัตตา” ได้ ก็ละกิเลสได้ทั้งหมด เช่น
 - ผู้ที่หลงว่า “นี่คือข้าฯ” ถือเป็นการยึดติดตัว “มานะ” จัดเป็นกิเลสอย่างหนึ่ง
 - ผู้ที่หลงว่า “นี่เป็นของข้าฯ” ถือเป็นการยึดติดตัว “ตัณหา” จัดเป็นกิเลสอย่างหนึ่ง
 - ผู้ที่หลงว่า “ข้าฯ นี่เป็นผู้เสวยสุข-เสวยทุกข์” ถือเป็นการยึดติดตัว “มิจฉาทิฏฐิ” จัดเป็นกิเลสชนิดหนึ่ง

(โปรดติดตามอ่าน “ตอนที่ ๔” ในฉบับหน้า)

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม

สวัสดี

**ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรม
กัลยาณธรรม กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้**

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลินสุวรรณณ์ บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ	สาขาสมุทรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย	สาขาสมาทรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาสมาทรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขานนทบุรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย	สาขาทลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๑๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และใบโอนเงินมาที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ อนุโมทนาสาธุ

การฆ่าตัวตาย*

โดย อาจารย์วศิน อินทสระ

เพราะเหตุไรพระอรหันต์จึงไม่ทำลายชีวิตเสีย

คำตอบชัดเจนอยู่แล้วในคำของพระสารีบุตร คือ ท่านมิได้ยินดีต่อความตายหรือต่อชีวิต เพียงแต่คอยเวลาอยู่เท่านั้น เมื่อใดก็เมื่อนั้น ท่านไม่รักและไม่ชังชีวิตทั้งของท่านเองและของผู้อื่น

คัมภีร์พระพุทธานุชาสนา (อรรถกถาธรรมบท) กล่าวถึงผู้ที่ไม่กลัวตายไว้ ๔ จำพวก คือ ม้าอาชาไนย, โคอาชาไนย, ช้างอาชาไนย และพระชินาสพ คือพระอรหันต์ ท่านกล่าวว่า สัตว์ทั้ง ๓ จำพวกนั้น มีความทะนงตนมาก จึงไม่กลัวตาย ส่วนพระอรหันต์ไม่กลัวตายเพราะไม่มีอัสมิมานะ (ความทะนงตน) และวางเฉยในสังขารได้แล้ว ปลงได้แล้วอย่างแน่นอน มองเห็นความเป็นอยู่และความตายในราคาเดียวกัน หรือมีค่าเท่ากัน

อันที่จริง คนที่ทำลายชีวิตตนเองหรือฆ่าตัวตายนั้น จะไม่รักตนก็หาไม่ แต่เพราะรักตนเอง จึงไม่สามารถทนดูชีวิตตนได้รับทุกข์ทรมานเช่นนั้น ใครบ้างที่มีความสุขแล้วฆ่าตัวตาย คนที่มีความสุขล้วนแต่หวงแหนชีวิตและติดสุข กลัวความสุขเช่นนั้นจะพรากไป จึงพยายามทุกวิถีทางที่จะคุ้มครองป้องกันความสุขนั้นไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ คนที่มีความทุกข์ในชีวิตและรักชีวิตหรือรักตนต่างหากเล่าที่ฆ่าตัวตายคนอื่นที่ตกอยู่ในฐานะอย่างเดียวกันทำไมเราจึงไม่ไปฆ่าเขาจะเป็นเพราะเราไม่รักและไม่ชังเขาใช่หรือไม่ เมื่อตนมีความทุกข์จนทนไม่ไหวแล้ว

* บางส่วนจากหนังสือ “อธิบายมิลินทปัญหา”

จึงฆ่าตนเสียด้วยหวังว่าความตายจะทำให้ตนพ้นทุกข์ และมีความสุขกว่าในภายหน้า

พูดถึงการฆ่าตัวตาย ทำให้รำลึกถึงเอกสารชิ้นหนึ่งซึ่งแปลบันทึกไว้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ประมาณ ๑๓ ปี มาแล้ว แปลมาจากหนังสือพิมพ์ The illustrated weekly of India ประจำวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ เขียนโดย นายบุษปะ ชันดาร์ (Pushpa Sundar) เวลานั้นข้าพเจ้าอยู่ที่ Banaras Hindu University ประเทศอินเดีย นายบุษปะได้ให้ข้อบทความของเขาว่า The suicide (การฆ่าตัวตาย) มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

การฆ่าตัวตายไม่เพียงแต่เป็นโศกนาฏกรรมส่วนบุคคลเท่านั้น แต่เป็นปัญหาสังคมด้วย เป็นอาการหนึ่งแห่งสังคมพิกار คนที่ฆ่าตัวตายมากที่สุดอยู่ในระหว่างอายุ ๑๕-๕๐ ปี

นักสังคมวิทยายังไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและศาสนากับการฆ่าตัวตาย (คือ ยังไม่พบว่าคนในอาชีพและศาสนาใดฆ่าตัวตายมากที่สุด)

หนังสือพิมพ์ Who study ซึ่งพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๘ เรื่อง Prevention of Suicide (การป้องกันการฆ่าตัวตาย) ได้กล่าวไว้ว่า การฆ่าตัวตายนั้นมีถึง ๑,๐๐๐ (หนึ่งพัน) รายต่อวัน นี้หมายถึงทั่วโลก เฉพาะในอเมริกาแห่งเดียวมีคนฆ่าตัวตายทุก ๆ ๒๐ นาที

มีคนฆ่าตัวตายเป็นที่หนึ่งในโลก คือ ประเทศฮังการี รองลงมาเป็นกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย (Scandinavia) อิตาลีมีอัตราการฆ่าตัวตายน้อยที่สุด

ในประเทศต่าง ๆ ส่วนมาก ชายฆ่าตัวตายมากกว่าหญิง ในอินเดียก็เหมือนกัน ยกเว้นแคว้นอันตรประเทศและคุชราตแล้ว นอกนั้น ชายฆ่าตัวตายมากกว่าหญิง ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๔-๑๙๖๘ สถิติการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้นจาก ๖.๓ ต่อประชากรหนึ่งแสนคนมาเป็น ๗.๖ คิดเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้น ๓๓ % ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ A.P. Chief Minister ประกาศในสภาว่า คิดเฉลี่ยแล้ว ประชาชนชาวอินเดียฆ่าตัวตายวันละ ๘ คน

ประเทศอื่น ๆ ประมาณ ๒๑ ประเทศ มีสถิติการฆ่าตัวตายสูงกว่าอินเดีย อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าเสียดายว่า อินเดียมิได้ถือเรื่องนี้เป็นปัญหาสังคมเลย ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ แคว้นเบงกอลตะวันออกมีอัตราการฆ่าตัวตายสูงที่สุด คือ ๑๖.๗ % แคว้นทมิลนาฑูเป็นที่ ๒ ต่อมาเป็นอุตตรประเทศ, อันตรประเทศ และคุชราต แต่เมื่อ

คิดอัตราทั่วประเทศแล้ว มีการฆ่าตัวตายเพียง ๓.๘๒ % เท่านั้น

อัตราการฆ่าตัวตายมากที่สุดคือ ชาวชนบท (rural) (แทนที่จะเป็นเมืองใหญ่ หรือเมืองหลวงตามที่เข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่) ยกเว้นนครบอมเบย์ซึ่งมีอัตราฆ่าตัวตายมากที่สุด คือมีคนพยายามฆ่าตัวตาย ๕๐ คน ในหนึ่งแสนคน แม้จะทำสำเร็จบ้าง ไม่สำเร็จบ้างก็ตาม ที่กล่าวนี้ตามรายงานของ ด็อกเตอร์พกาเดีย (Bagadia) จิตแพทย์แห่งบอมเบย์

การกระโดดน้ำตายเป็นวิธีธรรมดาที่ใช้มากที่สุดใอินเดีย รองลงมาคือ เผาตัวเอง โดยวิธีเอาน้ำมันก๊าดราดตัว, ผูกคอตาย, กินยาพิษ, กระโดดให้รถไฟทับ, กระโดดลงจากรถไฟ ที่ใช้อาวุธประหารตนเองค่อนข้างจะหายาก

เดือนที่คนฆ่าตัวตายมากที่สุด คือ เดือนเมษายน, พฤษภาคม, ผู้ชำนาญการกล่าวว่า ที่เป็นเช่นนี้ เพราะระยะนี้คนขี้เกียจและอากาศร้อน เรื่องนี้เป็นเหมือนกันทุกประเทศ

แรงกระตุ้นที่อยู่เบื้องหลังการฆ่าตัวตายนั้น คือการแสวงหาความปลอดภัย การแก้แค้น และความรู้สึกนึกคิด

ศาสตราจารย์ บี.บี. เสठी (Prof. B.B. Sethi) หัวหน้าคณะจิตแพทย์แห่งเมดิคัลคอลเลจ (Medical College) เมืองลักเนา ให้บัญชีสาเหตุแห่งการฆ่าตัวตายไว้ ๔ ประการ คือ

๑. ไม่ได้รับตำแหน่งอันมีเกียรติในสังคม
๒. บ้านแตกสาแหรกขาด
๓. ขาดความมั่นคงปลอดภัย
๔. ไม่สามารถเผชิญหน้ากับความจริงในชีวิตประจำวันได้

คณะกรรมการสอบสวนกรณีฆ่าตัวตายในแคว้นคุชราตได้ให้สาเหตุแห่งการฆ่าตัวตายไว้ ๕ กลุ่มด้วยกัน คือ

๑. พวกป่วยเรื้อรัง (Prolonged illness) หูพพลภาพ (Physical handicap) นอนไม่หลับ (insomnia)
๒. พวกเป็นโรคจิต (Mental illness)
๓. มีปัญหาทางสังคม เช่น ความล้มเหลวในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ความ

ไม่สงบสุขในครอบครัว การแตกร้างในหมู่ญาติ ความผิดหวังในความรักและการตั้งครมภ์โดยไม่มีฝ่ายชายรับผิดชอบ

๔. ปัญหาทางเศรษฐกิจ หนี้สิน

๕. กรณีอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้ว

การฆ่าตัวตายของคนมีชื่อเสียง

การฆ่าตัวตายไม่เพียงแต่เป็นวิธีการของคนจนหรือคนธรรมดาสามัญเท่านั้น แม้แต่คนมีชื่อเสียงก็นิยมทำกันมากเหมือนกัน

ราณี ปัทมินี แห่ง Mewar พร้อมกับหญิงราชสทานีจำนวนนับไม่ถ้วน ไปได้ประกอบพิธีสตี (การกระโดดเข้ากองไฟฆ่าตัวตาย) เพื่อหนีความละลายที่มีผู้บุกรุก ราณีรุ่มพดาก็ปลงพระชนม์พระนางเองด้วยยาพิษ

เร็ว ๆ นี้เอง เอ็นเนสท์ เฮมิงเวย์ ได้ยิงตัวตายเมื่ออายุ ๖๑ ปี น่าประหลาดว่าบิดาของเขาก็ยิงตัวตายด้วยรีวอลเวอร์ เมื่ออายุ ๖๗ ปี

ยูกิโอะ มิชิมา (Yukio Michima) นักประพันธ์ชาวญี่ปุ่นก็ฆ่าตัวตายเมื่ออายุ ๔๕ ปี โดยวิธีฮาราคีรี เพื่อต่อต้านสถานการณ์ทางการเมืองในญี่ปุ่น

แม้ในวงการวิทยาศาสตร์ก็มีคนฆ่าตัวตายเหมือนกัน นักวิทยาศาสตร์ปรมาณูคนหนึ่ง ชื่อ Jaromir Hamush ผูกคอตายเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๑๙๗๑ เขาเป็นผู้หนึ่ง ที่ทำให้วงการวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปรมาณูอเมริกันเจริญก้าวหน้ามาก เพื่อนของเขาบอกว่าเขาผูกคอตายเพราะความเสียใจ ที่ได้มีส่วนสร้างอาวุธอันมีภัยร้ายแรงนี้ด้วย อีกท่านหนึ่ง Prof. Dana Mitchell ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างระเบิดปรมาณูลูกแรกในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ก็ได้ยิงตัวตายในบ้านของตนเอง

แต่การฆ่าตัวตายที่ตื่นตะลึงที่สุด (The most sensational suicide) ได้แก่ดารานาฏยยนตร์ที่มีชื่อเสียงของ Hollywood

พวกนี้ฆ่าตัวตายเพราะเหตุใดหรือ? เสน่ห์อันยวนใจชวนไหลหลง (Glamour) ก็ดี การประจบประแจงที่ได้รับจากทั่วทิศ (Adulation) ก็ดี ไม่เป็นเครื่องชดเชยเพียงพอสำหรับความผิดหวัง, ความวิตกกังวล, ความว้าเหว ซึ่งพวกที่อยู่ในวงการ

ภาพยนตร์ได้รับกันอยู่เป็นส่วนใหญ่

การฆ่าตัวตายที่สะเทือนโลก ก็คือ การฆ่าตัวตายของ มาริลีน มอนโร (Marilyn Monroe) ผู้ซึ่งตายด้วยยานอนหลับเกินขนาด

อีกกรณีหนึ่ง ที่สร้างโศกนาฏกรรมสะเทือนโลกบ่อยที่สุดก็คือความรักระหว่างเพศอันไม่สมหวัง จูดี การ์แลนด์ (Judy Garland) และไดแอน บาร์ริมอร์ (Diane Barrymore) ลูกสาวของบิดาผู้มีชื่อเสียง คือ จอห์น บาร์ริมอร์ ก็ฆ่าตัวตายเหมือนกัน

หลายปีมาแล้ว เจมส์ ฟอเรสทอลล์ (James Forrestal) เลขาธิการกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ กระโดดหน้าต่างตึกสูงตาย หลังจากที่ประธานาธิบดีทรูแมน (Truman) ได้สั่งให้เขาลาออกจากตำแหน่ง

แม้พวกหมอมองก็ไม่พ้นการฆ่าตัวตาย ตัวอย่างเช่น จิตแพทย์ที่มีชื่อเสียงมาก และเป็นเพื่อนสนิทของฟรอยด์ (Sigmund Freud) ก็ฆ่าตัวตายเหมือนกัน

ตามรายงานของอาจารย์บางท่านในมหาวิทยาลัยออเรกอน สหรัฐอเมริกาว่า พวกหมอ, หมอฟัน, นายความ (Attorney) ฆ่าตัวตาย มีอัตราสูงกว่า ๓ เท่าของพวกเสมียนพนักงาน

ในเบื้องต้นได้กล่าวถึงสาเหตุแห่งการฆ่าตัวตาย ๕ ประการมาแล้ว ขอกว่าเพิ่มเติมในที่นี้ว่า เราจะพบว่า การฆ่าตัวตายเกิดจากอาการป่วยทางกายและทางจิต ความเชื่อทั่วไปที่ว่า ความจนเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งในการฆ่าตัวตายนั้น ไม่เป็นความจริงเลย โดยเฉพาะในอินเดีย ซึ่งมีคนจนมาก ปัญหาทางเศรษฐกิจมาเป็นลำดับที่ ๔

การฆ่าตัวตายส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก ปัญหาทางอารมณ์และจิต (Emotional & Psychological) พวกฆ่าตัวตายส่วนมากเป็นคนที่แต่งงานแล้ว ในจำนวนคนฆ่าตัวตาย ๓,๓๘๗ คน เป็นคนที่ยังไม่แต่งงานเพียง ๖๓๑ คน เท่านั้น (ปี ๑๙๖๐ - ๑๙๖๔)

ในจำนวนนี้ ๓๒ % ที่ฆ่าตัวตายสืบเนื่องมาจากปัญหาทางสังคม เหตุผลสำคัญที่สุด คือ ความล้มเหลวที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคม และปัญหาอันยุ่งยากระหว่างญาติพี่น้อง ในกลุ่มนี้ หญิงฆ่าตัวตายมากกว่าชาย

เกี่ยวกับการศึกษากับการฆ่าตัวตายนั้น ผลปรากฏว่า คนที่ไม่รู้หนังสือฆ่าตัวตายถึง ๕๒.๕ % ซึ่งทำให้นักค้นคว้าอยากจะสรุปว่า การไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และความโง่เขลานั้น ไปด้วยกันกับการฆ่าตัวตาย ดังนั้น การศึกษาจึงมีส่วนช่วยให้คนปรับตัวเองดีขึ้น และมีประโยชน์ต่อชีวิตมาก

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาก็ฆ่าตัวตายมากเหมือนกัน เพราะความล้มเหลวในการศึกษา หรือ กลัวต่อความล้มเหลวนั้น ในปี ๑๙๖๗ นักศึกษาหญิงอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๖ คน กระโดดบ่อน้ำตายในแคว้นมัทราส สาเหตุเพียงสอบได้คะแนนน้อย

กรณีอื่น ๆ ยังมีอีก เช่น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยกัลกัตตา ได้รับใบอนุญาตให้เข้าสอบผิดพลาดไป จึงต้องเสียเวลาไปเกือบชั่วโมงในการถูกสอบถามจากเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ก่อนจะได้รับอนุญาตให้เข้าสอบ เขาเกรงว่าจะทำข้อสอบได้ไม่ดี และจะต้องสอบตก เขาจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายในเย็นวันนั้น นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงการสอน การศึกษา และระดับของคะแนนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ปัญหาเรื่องแม่ผัวทารุณโหดร้ายก็อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้หญิงสะกิดต้องฆ่าตัวตายไปหลายราย คือ บรรดาหญิงที่ฆ่าตัวตาย ๗ คน มีปัญหาหนักใจเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วฆ่าตัวตาย ๑ คน แปลว่า ๑ ใน ๗ เป็นสาเหตุมาจากแม่ผัว (โดยเฉพาะในอินเดีย)^(๑)

หญิงสาวไม่น้อยกว่า ๓,๒๕๙ คน ได้จบชีวิตตนเองในปี ๑๙๖๙ เพราะไม่สามารถทนอยู่กับแม่ผัวได้อีกต่อไป นี่ตามรายงานของตำรวจในคุชราต หญิงฆ่าตัวตายมากกว่าชายถึง ๒ เท่าตัว ในอันตรประเทศก็เหมือนกัน

คณะกรรมการสอบสวนคดีฆ่าตัวตายของอินเดียได้ตั้งข้อสงสัยว่า ทำไมสตรีชาวคุชราตจึงฆ่าตัวตายโดยการเผาตัวเองมากมายอย่างนั้น มันน่าจะเป็นฆาตกรรมมากกว่าการฆ่าตัวเอง รายงานทั้งหมดที่กล่าวมานี้ รองอธิบดีกรมตำรวจต้องการสอบสวนด้วยตนเอง (เพราะสงสัยจริง ๆ) และได้พบจริง ๆ ว่า สตรีที่ฆ่าตัวตาย ๖๖.๗ % นั้นอยู่ในเกณฑ์อายุ ๑๕-๓๔ ปี (น่าเสียดายจริง ๆ) คณะกรรมการสอบสวนการฆ่าตัวตายของแคว้นคุชราตประจำปี ๑๙๖๔ สรุปว่า สตรี

(๑) ในญี่ปุ่นในสมัยก่อนก็มีเรื่องทำนองนี้ไม่น้อย - ผู้แปล

เหล่านี้จะต้องตกอยู่ภายใต้เหตุการณ์พิเศษอันไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จึงได้ตัดสินใจฆ่าตัวตาย เหตุการณ์เหล่านี้ได้แก่ endogamy, dowry, child marriages^(๑) รวมทั้งการขาดการศึกษา มีปมด้อยทางสังคมและปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ เช่น หนี้สิน เป็นต้นด้วย

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสาเหตุแห่งการฆ่าตัวตายที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การร้องขอความช่วยเหลือแล้วไม่ได้รับความช่วยเหลือ เขาไม่สามารถทนภาระอันหนักอึ้งนั้นได้อีกต่อไป ความจริงพวกจิตแพทย์, นักจิตวิทยา, พวกทำงานด้านสังคมสงเคราะห์น่าจะร่วมมือกันช่วยเหลือคนพวกนี้ ควรจัดทำเป็นองค์การเพื่อช่วยเหลือคนพวกนี้ แทนที่จะปล่อยให้มันเป็นปัญหาเฉพาะบุคคล บริการเรื่องยาให้ทั่วถึง ส่วนทางโรงพยาบาลโรคจิตและคลินิกของจิตแพทย์ก็ควรจัดให้ดีขึ้น

แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า บัดนี้ ทั่วอินเดียมีจิตแพทย์ประมาณ ๒๐๐ คนเท่านั้น (ประชากรอินเดียประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ ล้านคน)^(๒) จะเห็นว่ามันเพียงพอเลย

“เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๕ (๑๙๗๒) นักศึกษาหญิงชาวอินเดียแห่งมหาวิทยาลัย Banaras แผนกฟาร์มาซี ปีที่ ๓ ได้ฆ่าตัวตายที่หอพักหญิง โดยวิธีผูกคอตาย แต่ทราบว่าจะไม่ตาย จึงใช้กระแสไฟฟ้าฆ่าตัวตายโดยวิธีเอาสายไฟอมเข้าไปในปาก และถึงแก่ความตายโดยวิธีนั้น

“กระแสข่าวจากนักศึกษาผู้เป็นเพื่อนของเธอว่า สาเหตุแห่งการฆ่าตัวตายนี้น่ามาจากความน้อยใจที่อาจารย์ปาสมุดรายงานของเธอ ทั้ง ๆ ที่เธอตั้งใจทำอย่างดีแล้ว และทราบว่าเธอไม่ค่อยถูกกับอาจารย์คนนี้นัก

“ต่อมาได้รับข่าวเพิ่มเติมว่า เธอมีท้อง ๒ เดือน กับนักศึกษาชายผู้หนึ่งอยู่ทางแคว้นมัทราส ต่อมาเธอได้ทราบข่าวว่านักศึกษาชายคู่รักของเธอได้แต่งงานกับหญิงอื่น เธอจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายโดยวิธีดังกล่าวแล้ว”

“รู้ลึกกว่ากรณีหลังจะมีเหตุผลหนักแน่นกว่า”^(๓)

(๑) ปัญหาความขัดแย้งทางประเพณีเกี่ยวกับการแต่งงานระหว่างวรรณะ (endogamy), สินสอด ๖ (dowry), การแต่งงานตั้งแต่ยังเยาว์ (child marriages)

(๒) ข้อมูลนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) ข้อความช่วงหลังนี้เป็นส่วนที่ผู้แปล (ผู้เขียน) บันทึกเพิ่มเติม เมื่อมีเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย Banaras ซึ่งเวลานั้น ผู้เขียนอยู่ที่นั่นด้วย

พุทธชัษยวดี ๒๖๐๐ ปี

แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

โดย พระไพศาล วิสาโล

ปีนี้เป็นปีพิเศษสำหรับชาวพุทธ เพราะเป็นปีที่ครบ ๒,๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า วันวิสาขบูชาปีนี้จึงมีความพิเศษกว่าปีก่อน ๆ แม้จะผ่านไปแล้ว แต่ก็ยังมีวันอาสาฬหบูชาอีกวันที่มีความสำคัญพอ ๆ กัน เพราะเป็นวันครบรอบ ๒,๖๐๐ ปีแห่งการแสดงปฐมเทศนาของพระพุทธเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งพุทธศาสนามีอายุครบ ๒,๖๐๐ ปี ในวันเพ็ญเดือน ๘ ที่เพิ่งผ่านไปนี้ (ซึ่งตรงกับวันที่ ๒ สิงหาคม) เพราะเป็นวันที่มีการประกาศศาสนาเป็นครั้งแรก

การแสดงปฐมเทศนาครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์สำคัญของประวัติศาสตร์พุทธศาสนาเพราะเป็นเหตุให้มีพระสงฆ์เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก (เริ่มต้นจากพระอัญญาโกณฑัญญะ) ทำให้มีพระรัตนตรัยครบองค์สาม ขณะเดียวกันธรรมที่ทรงแสดงในวันนั้นได้กลายเป็นคำสอนสำคัญในพุทธศาสนาที่ชาวพุทธรู้จักหรือคุ้นเคยกันดี อาทิ อริยสัจสี่ ทางสายกลาง อริยมรรคมีองค์แปด คำสอนเหล่านี้ไม่ได้มีความหมายต่อประวัติศาสตร์พุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญต่อผู้คนในยุคปัจจุบัน เพราะยังสามารถเป็นกุญแจไขไปสู่ความพ้นทุกข์ได้ หรือแม้จะยังไม่ปรารถนาถึงพระนิพพาน ก็สามารถช่วยบรรเทาความทุกข์ในชีวิตได้ เพียงแค่ทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่าทางสายกลางนั้นคืออะไร ก็จะช่วยให้หลีกเลี่ยงทางสุดโต่งได้ไม่น้อย และห่างไกลจากความทุกข์ได้มาก เพราะทุกวันนี้ผู้คนส่วนใหญ่ยังพัวพันอยู่กับทางสุดโต่งอยู่มาก ด้านหนึ่งก็หลงใหลในกามสุข หมกมุ่นกับบริโภคนิยม อีกด้านหนึ่ง

ก็ติดจมอยู่ในความทุกข์ และคอยซ้ำเติมโบายตีจิตใจให้ทุกข์หนักขึ้นไม่หยุดหย่อน กลายเป็นว่าหมกจมทั้งสุขและทุกข์ ตราบใดที่ยังไม่ตระหนักรู้ว่าตนหลงอยู่ในทาง สุดโต่ง ก็ยากที่จะถอนตนออกมาจากความทุกข์ได้ ยิ่งการนำเอาอริยมรรคมีองค์ ๘ มาใช้กับชีวิตด้วยแล้ว ก็ยิ่งเป็นเรื่องยาก

ทุกวันนี้ความสุดโต่งได้ขยายไปสู่ทัศนคติในการมองโลก รวมไปถึงการมอง ผู้คนเป็นฝักฝ่ายอย่างชัดเจน แม้กระทั่งคุณค่าที่ตีงาม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต กับ ความยุติธรรม ก็ถูกแบ่งออกเป็นคนละฝ่าย ทำนองเดียวกับคุณธรรม กับ ประชาธิปไตย ก็ถูกแบ่งแยกว่าเป็น “อุดมการณ์” ของกลุ่มการเมืองคนละกลุ่มที่อยู่ตรงข้ามกัน ทั้ง ๆ ที่มนุษย์ย่อมต้องการคุณค่าทั้งสองอย่าง ไม่อาจขาดอันใดอันหนึ่งได้

“พุทธชยันตี” หรือชัยชนะของพระพุทธเจ้า ไม่ควรเป็นโอกาสสำหรับการ เฉลิมฉลอง ๒๖ ศตวรรษแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า และการประกาศธรรม ของพระองค์เท่านั้น แต่ควรเป็นโอกาสที่เราจะได้ใคร่ครวญทบทวนชีวิตของเรา และ นำเอาคำสอนของพระองค์มาใช้เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามแห่งชีวิต โดยไม่ คลาดจากธรรม หรือพลัดหลงไปตามกระแสแห่งความละโมภ โกรธเกลียด และความหลงมกมาย ซึ่งกำลังเชี่ยวกรากอยู่ในปัจจุบัน

ร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม ๔ สาขา

ชมรมกัลยาณธรรม เปิดศูนย์หนังสือธรรมทานขณะนี้รวม ๔ แห่ง เพื่อเผยแผ่ศีลธรรมะต่าง ๆ โดยยึดหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สาขาแรก คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๖๖๒๔

สาขาที่ ๒ บริษัท บางกอกเอนเนอร์ยี เอกซ์เพรส จำกัด สาทร กทม.
โทร ๐ ๒๒๖๖ ๘๒๔๕

สาขาที่ ๓ ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยฉิมพลีสุข หนามแดง สมุทรปราการ
และร้านกาแฟ-เบเกอรี่ (บุญบุรี) ใกล้กัน
โทร ๐๒ ๓๘๓ ๓๕๕๒ และ ๐๘๕ ๑๒๙ ๕๕๕๑

สาขาที่ ๔ อยู่ดีอพาร์ทเมนท์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กทม.
โทร ๐๒ ๓๖๑ ๑๒๘๐ - ๕ และ ๐๒ ๗๔๔ ๖๑๖๕

เรือเปล่า

โดย พระไพศาล วิสาโล

จางจื้อเป็นปราชญ์จีนโบราณ ซึ่งมักนำเสนอปรัชญาที่ลึกซึ้งโดยอาศัยเรื่องเล่าที่ง่าย ๆ เรื่องหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงคือเรื่อง “เรือเปล่า” จางจื้อเริ่มต้นด้วยการเล่าว่า ชายคนหนึ่งกรรเชียงเรืออยู่ในแม่น้ำ ถ้าหากมีเรือเปล่าลำหนึ่งมาชนเข้า แม่เจ้าของเรือกรรเชียงจะเป็นคนเจ้าโทษะ เขาก็คงโกรธไม่ได้มาก แต่ถ้าเห็นคนอยู่ในเรือนั้น เขาคงต้องตะโกนบอกให้พายเรือหนีไปให้พ้น ถ้าอีกฝ่ายยังไม่ได้ยิน ก็ต้องตะโกนดังขึ้นเรื่อย ๆ จนอาจถึงต้องร้องด่า ทั้งนี้ก็เพราะมีคนอยู่ในเรือลำนั้น แต่อากัปกริยาดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าหากไม่มีคนอยู่ในเรือลำนั้น ดังนั้นจางจื้อจึงแนะนำให้เราทำเรือของเราให้ว่างเปล่า หรือทำตนเป็น “เรือเปล่า” เพื่อจะได้ข้าม “แม่น้ำ” อย่างสะดวกสบาย ไม่มีใครมาขัดขวางหรือกระทบกระทั่งด้วย

มองอย่างพุทธ “เรือเปล่า” ก็คือจิตที่ว่างเปล่าจากตัวตน หรือพูดให้ถูกต้องกว่านั้นก็คือจิตที่ว่างเปล่าจากความยึดมั่นถือมั่นในตัวตนนั่นเอง ผู้ที่มีจิตว่างเปล่าตามนัยดังกล่าวย่อมอยู่ในโลกนี้ได้อย่างราบรื่นและผาสุก แม้จะไม่ถึงกับปลอดพ้นจากการถูกตะโกนด่าว่าดังเรือเปล่าของจางจื้อ แต่คำตะโกนด่าว่านั้นย่อมไม่อาจทำให้ทุกข์ได้ เพราะไม่มี “ตัวตน” ออกไปรับคำด่า ไซ้หรือไม่ว่า ถ้ามีตัวตนหรือยึดมั่นถือมั่นใน “ตัวกู” เมื่อไร ก็อดไม่ได้ที่จะเอาคำด่านั้นมาเป็น “ของกู” เกิดความลำค้ำถึมมั่นหมายว่า “ตัวกู” ถูกด่า หรือมี “ตัวกู” เป็นเป้าให้คำด่าว่านั้นเข้ามากระทบกระทั่ง

ตัวตนหรือความยึดมั่นถือมั่นในตัวตนนั้นเป็นที่มาแห่งความทุกข์ทั้งหลายของมนุษย์ ไม่ใช่แค่ทุกข์เพราะถูกต่อว่าเท่านั้น หากยังทุกข์เมื่อประสบกับความสูญเสียพลัดพราก เพราะไปสำคัญผิดว่าสิ่งที่สูญเสียไปหรือบุคคลที่พลัดพรากไปนั้นล้วนเป็น **“ของกู”** แม้แต่เวลาเจ็บปวดทางกาย ก็ยังทุกข์ไปถึงใจเพราะไปสำคัญมั่นหมายว่า **“กูเจ็บ”** ท่านอาจารย์พุทธทาสเปรียบเทียบให้เห็นง่าย ๆ ว่า เมื่อมีบาดนี้ ถ้าไปสำคัญมั่นหมายว่า **“มีบาดฉัน”** เมื่อไร จะเจ็บยิ่งกว่าเวลารู้สึกว่า **“มีบาดนี้”** เสียอีก

ทั้ง ๆ ที่สมัยนี้เต็มไปด้วยความสะดวกสบายและความพร้อมทางวัตถุมากมาย แต่เหตุใดผู้คนจึงทุกข์กันง่ายและทุกข์กันมากเหลือเกิน คำตอบก็คือเพราะไม่รู้เท่าทันความจริงข้อนี้ แถมยังเน้นตัวตนกันมากขึ้น จึงเกิดความยึดมั่นถือมั่นในตัวตนอย่างสูง อะไรรักตามที่ปรนเปรอ พะเน้าพะนอ หรือตอบสนองความต้องการของตัวเอง เป็นต้องทำหรือหามาให้ได้ ดังนั้นจึงเกิดความต้องการไม่รู้จักหยุดหย่อน ผลคือเกิดความแรร้อน เกรียด กระสับกระส่าย และเกิดความขัดแย้งกระทบกระทั่งกับผู้คนมากมาย ไม่เว้นแม้แต่คนใกล้ตัว ความขัดแย้งนี้บ่อยครั้งก็ลุกลามเป็นการประหัตประหารระหว่างกลุ่มชน เพราะการแบ่งเขาแบ่งเราใครก็ตามที่ไม่ใช่ **“พวกกู”** ก็ถือเป็นศัตรูไปหมด

ตัวตนนั้นไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่จริง แต่เกิดจากการปรุงแต่งขึ้นมาเองของจิต (ซึ่งตัวมันเองก็ไม่มีตัวตนอยู่เช่นกัน) เมื่อปรุงแต่งแล้วก็เข้าไปยึดมั่นถือมั่นซ้ำเข้าไปอีก (เหมือนคนที่คิดเอาเองว่าแฟนนอกใจแล้วก็ยึดมั่นกับความเชื่อที่นั่นจนไม่ยอมเปิดใจรับความจริง) แต่ไม่ว่าจะยึดมั่นตัวตนอย่างไร มันก็ไม่สามารถเป็นไปตามใจเราได้ อาการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเป็นประจำก็คือ ความเป็น **“ฉัน”** นั้นแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา เมื่อประสบความสำเร็จก็สำคัญว่า **“ฉันเป็นคนเก่ง”** แต่เมื่อล้มเหลวก็เปลี่ยนมารู้สึกว่าเป็น **“ฉันเป็นคนไม่เก่ง”** บางคนรู้สึกว่า **“ตัวตนของฉันคือชายชาติทหาร”** แต่พอโดนโรคร้ายเกาะกินติดต่อกันหลายปี ความรู้สึกว่าเป็น **“ฉันเป็นผู้ป่วยใกล้ตาย”** ก็เข้ามาแทนที่ อันที่จริงในวันหนึ่ง ๆ ความสำคัญมั่นหมายว่าฉันเป็นนั่นเป็นนี่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้นับสิบ ๆ อย่าง เช่น เป็นพ่อแม่เมื่ออยู่กับลูก เป็นอาจารย์เมื่อพบหน้าศิษย์ และเป็นลูกน้องเมื่อไปหาเจ้านาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือความเป็นฉันนั้นเป็นสิ่งที่จิตปรุงแต่งขึ้นเอง หาได้มีจริงไม่

อะไรก็ตามที่ไม่ได้อยู่จริง ย่อมชวนให้เราถูกคิดสงสัยในความมีอยู่ของมัน ตัวตนก็เช่นกัน ความเกิดดับและแปรเปลี่ยนอยู่เสมอของ “ตัวกู” หรือความเป็นฉัน ทำให้ในส่วนลึกของจิตใจเราย่อมอดสงสัยไม่ได้ว่าตัวตนมีจริงหรือ ความไม่มั่นใจว่าตัวตนมีอยู่จริงนั้นคอยรบกวนจิตใจของเราเป็นครั้งคราว แต่คนเรานั้นยากที่จะยอมรับได้ว่าตัวตนไม่มีอยู่จริง กล่าวได้ว่าเป็นสัญชาตญาณของคนเราที่ต้องการมีตัวตนให้เป็นที่ยึดมั่น ดังนั้นจึงพยายามกดความลึกลับสงสัยนี้เอาไว้ลึกลงไปถึงจิตไร้สำนึก แต่ไม่มีอะไรที่เราสามารถกดเอาไว้ในจิตไร้สำนึกได้ตลอด ความลึกลับสงสัยดังกล่าวก็เช่นกัน มันไม่ได้หายไปไหน แต่ผุดออกมาสู่จิตสำนึกโดยแสดงตัวในรูปลักษณะอื่น เช่น ความรู้สึกพร่อง คับข้องใจ กระสับกระส่าย ไม่เป็นสุข หรือความรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างที่ขาดหายไปในชีวิต เกิดความรู้สึกว่าชีวิตนี้ว่างเปล่าพิกล อาการเหล่านี้ทำให้เรารู้สึกทุกข์อยู่ลึก ๆ แต่หาไม่พบว่าคืออะไร

เป็นเพราะเกิดอาการดังกล่าว คนจำนวนไม่น้อยจึงพยายามแสวงหาวัตถุมาครอบครองให้มากที่สุด ไม่ใช่เพื่อความสะดวกสบายหรือเพื่อปรนเปรอตัวตนเท่านั้น จุดหมายที่ลึกลงไปกว่านั้นก็เพื่อถือเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็น “ตัวกู ของกู” หรือเพื่อยืนยันความมีอยู่ของตัวตนอะไรที่เป็นวัตถุรูปธรรมจิตก็อยากเข้าไปยึดถือเป็นตัวตน ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่ตัวตน และเพื่อความมั่นคงของจิตใจ

พฤติกรรมอีกประเภทที่แสดงออกมาก็คือการเข้าไปผูกพันยึดติดกับสิ่งที่ใหญ่กว่าตัวเอง อาทิ ชุมชน แก๊ง ตลอดจนชาติ (หรือแม้แต่บริษัท) การไปผูกพันกับสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อถือเอาเป็นตัวกูของกูและเพื่อสร้างความมั่นคงของตัวตนเช่นกัน ยิ่งยึดถือมากเท่าไรก็ยิ่งมั่นใจในความมีอยู่ของตัวตน ทำให้ชีวิตไม่รู้สึกว่างเปล่าอีกต่อไป

อันที่จริงแม้กระทั่งการดิ้นรนอยากมีชื่อเสียงหรือ “อยากดัง” ซึ่งเป็นพฤติกรรมยอดนิยมของคนยุคปัจจุบัน ก็อธิบายได้ด้วยสาเหตุเดียวกัน การที่ผู้คนอยากให้ตนเองเป็นที่รู้จัก ลึกลงไปแล้วก็เพื่อยืนยันว่าตัวฉันมีอยู่จริง เพราะถ้าไม่มีคนรู้จักก็เท่ากับเป็น “nobody” คือนอกจากชีวิตจะไม่มีความหมายแล้ว ยังหมายถึงการไม่มีตัวตนในสังคม ลึกลงไปกว่านั้นยังตอกย้ำความสงสัยในความไม่มีตัวตนให้หนักขึ้น

แต่ไม่ว่าจะครอบครองทรัพย์สินสมบัติมากมายเพียงใดมีกลุ่มก้อนสังกัดยิ่งใหญ่หรือรักชาติแค่ไหน มีชื่อเสียงขจรขยายอย่างไร ก็ไม่สามารถขจัดความรู้สึกพร่อง

คับข้องใจ กระสับกระส่ายในส่วนลึกไปได้ ความรู้สึกที่ว่าชีวิตว่างเปล่าก็ยังคงมารบกวนอยู่เรื่อยๆ ทั้งนี้เพราะไม่ว่าจะอย่างไรเราก็ไม่สามารถมีตัวตนที่เที่ยงแท้ยั่งยืนอยู่ได้

ทางออกจากทุกข์ที่แท้จริงนั้นไม่ได้อยู่ที่การแสวงหาตัวตนที่เที่ยงแท้ยั่งยืนหรือมั่นคงให้ได้ แต่อยู่ที่การยอมรับความจริงเสียแต่แรกว่าตัวตนนั้นหาที่อยู่จริงไม่ รวมทั้งขจัดความกลัวที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงการยอมรับดังกล่าวไม่ได้เกิดจากการคิดเอง แต่เกิดจากการประจักษ์ถึงมายาภาพของตัวตน เห็นถึงอาการของจิตที่ปรุงแต่งความเป็นตัวนั้นขึ้นมา รวมทั้งตระหนักถึงโทษของการยึดมั่นถือมั่นในตัวตนว่าทำให้เป็นทุกข์เพียงใด

การมีปัญหาเห็นความจริงดังกล่าวอย่างถึงที่สุดอาจเป็นกระบวนการที่ใช้เวลายาวนาน แต่เราก็สามารถฝึกฝนตนเองได้ในชีวิตประจำวัน เริ่มจากการสังเกตถึงความเป็นตัวฉันที่ผันแปรตลอดเวลา และอาการ **“ตัวกู”** ที่ชอบเล่นออกมารับคำตำหนิหรือสิ่งไม่พึงปรารถนาที่มากกระทบ มองให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นตามมา และเปลี่ยนมาใช้สติและปัญญาออกรับสิ่งกระทบดังกล่าว ไม่ว่าจะทำอะไรก็ไม่สนใจว่า **“ตัวกู”** จะได้รับการปรนเปรอหรือถูกกระทบ จำคำของซุนนงูได้หรือไม่ที่ว่า **“บุกต้องมิหวังค่ายกอง ถอยต้องมิกลัวอับอาย”** จะรุกหรือถอยก็เพราะคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมหรือ **“ความถูกต้อง”** เป็นที่ตั้ง ไม่ใช่เพราะเอาตัวตนหรือ **“ความถูกใจ”** เป็นใหญ่

ด้วยวิธีนี้แหละ เราจึงจะค่อย ๆ กลายเป็น **“เรือเปล่า”** ที่ข้ามฝั่งได้อย่างราบรื่นและปลอดภัย

ข่มมกัลยาณธรรมไม่มีนโยบายเรียโรบอบุญใด ๆ ทั้งสิ้น
ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของกัลยาณมิตรทั้งหลายที่จะสนับสนุน
และข่มมกัลยาณธรรมไม่มีนโยบายสร้างวัตถุหรือทำการบุญอื่นใด
นอกจากการให้ปัญญาทางธรรมซึ่งเป็นทานอันบริสุทธิ์
อุดมการณ์ของข่มมฯ จึงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมะอันประเสริฐ
เป็นแนวหลังทางธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ให้พระธรรมอันบริสุทธิ์เป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์สืบไป.

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๓ (วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

๑. เจ้าภาพร่วมจัดพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณสมบุญรณ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณศศิธร ศรีบุศกรรณ์
- คุณปริชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณปราชย์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครัว อุทิศแต่ คุณแม่เยาวมัลย์ สติอยู่ และ คุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวราภรณ์ เปรมรัตนพร
- คุณบัญญัติ บุญญเจริญสิน
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณรัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณสมสุข - คุณ สุภาว เหวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณวรินทร์ ละหลัง
- คุณสันทนา-ศรีจันทร์-ภาคภูมิ ธรรมรักษา
- คุณพรชนก-คริษา ธรรมรักษา
- คุณกาญจนา ประดิษฐ์เสถียร และครอบครัว
- คุณรัชนี เพชรนที
- คุณณัฐชา จันทร์
- คุณธนวินทร์ ชมื่นแก้ว
- คุณวัชรียา คณาญาติ และครอบครัวศรีสัത്യชนะ
- WAY NGWE TUN and Family
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- คุณอดิศักดิ์-นงลักษณ์ มะไลโรสง
- คุณไชยอำนาจ กิจจานุรักษ์ และคุณเสาวรส ลัมฤทธิ์
- คุณสุนทร - สุภาภรณ์ - ศิริมา ภัคดีจรัส
- บจก. ซี.เอ็ม.ซี
- บจก. สิ้นสมุทร
- คุณปาริชาติ กาญจนวลีรัตน์
- คุณยุพิน จากสโลวเนีย
- คุณอัจฉริยา แสงงาม
- คุณวิมลทิพย์ เจริญสุข
- คุณนกุล และ คุณนันทิพย์ ดวงษ์
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- ครอบครัว เลหาพงษ์ชนะ และคุณ ปัทมา ถนอมพงศ์พันธ์
- คุณกิตยากร ไใหญ่สว่าง

- รศ.ดร.ใจทิพย์ เขียวรัตนพงษ์
- คุณฉันทนา พึ่งสมวงศ์
- คุณสุรเดช-ทพญ.สุชาติ-คุณชญาตา วัฒนบุรานนท์
- คุณสุวราภรณ์ เลิศพัฒนสกุล
- คุณชนนิกานต์ อังสกุลศิริ
- คุณชลากร ส.
- คุณนรินทร์ และคุณธีรประภา เหวตประวิฑูร
- คุณพิรุณ จิตรัมย์ยืน และครอบครัว
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณมารศรี วิสิทธิ์ภาค
- คุณฐานิต พลาแนว และครอบครัว
- คุณจตุพร ธิโนปัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเตี้ยงเกียณ แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานัน จันทร์ประภา และครอบครัว
- คุณเค็มทันต์ ตันตยานนท์กุล
- พ.ต.อ.บุญเสริม และคุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณสมคิด เพ็ญฟู
- คุณอมรทิพย์ เจริญผล
- คุณอุงซิม แซ่เล่า
- ครอบครัว สิทธิถาวรวงศ์
- ครอบครัว ควอนันต์
- คุณชมพูนุท อาทินันท์ และบุตร
- คุณโชคชัย และคุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณผู้พัฒนา สุนทราคม
- คุณธีรรัตน์ คุณิตกานนท์
- คุณ จันทิมา สกลภักดี
- คุณประไพศรี วัฒนาक्रमศิริ
- ชมรมซึกง โรงพยาบาลสมุทรปราการ
- คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์
- คุณเจ้ารัลลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรสร และครอบครัว
- ครอบครัวคิลาวรรณ
- คุณสุวีร เทียงทัคน์ และญาติมิตร อุทิศให้ คุณพ่อสุวราภรณ์ เทียงทัคน์
- คุณพลอย และ คุณมาลี นัตรสมพร
- คุณภทรพร อัครเดชเมธากุล และคุณโอฬาร วีระกภูมิ
- คุณปัทมาสน์ ศิลวิภาพร

- คุณ สุภา ลีพฤทธิพร
- คุณโสตา ร้อยพรมมา
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- คุณบำเพ็ญ - คุณสุวารี - คุณนราจัตน์ - คุณนราวรัตน์ - คุณเป็พุมรัตน์ ไชยเพชร
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์ และคุณพัชรินทร์ สายสังข์
- ครอบครั้ว ค่ายแสง
- คุณรัตน์ - คุณวงษา สันตอรธนพ
- คุณพัฒนา วิศุทธิเมธ
- คุณสุรศักดิ์ เล่ห์สวัสดิ์กุล
- คุณวิรัช - คุณภัททยา - ดช.อติวิชญ์ ม่วงคร
- คุณกฤติน พุทธรักษาพันธ์
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณสุพัตรา จึงประดิษฐ์ภักดิ์
- คุณประมวล ชมลีบาย
- คุณกาญจน์
- พญ.ชมนาด จิตต์แจ้ง
- คุณเพลินพรรณ กาลสอน
- อ.สวัสดิ์ อมรสิทธิ์ และ อ.จินดา มาสมบูรณ์
- คุณพิสิทธิ์ - คุณทัศนีย์ - คุณดลพร - คุณภูษิสส์ พิพัฒน์ไพฑูริกุล
- คุณธีรชัย พงศ์มันจิต
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- ครอบครั้วสุวรรณกิตติ
- คุณศุภชัย - คุณรัชฎา ผ่านเจริญถาวร
- คุณผจงศิริ - คุณสมยศ อุดมสินกุล
- คุณปานหนึ่ง และ คุณปานภาพ อุดมสินกุล
- คุณสมพางา อุดมสินกุล
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์ และครอบครั้ว
- พระสุรัตน์ วงศ์ชาญศิลป์
- คุณอุดมพร แสงเพชร
- คุณไพบูลย์ - คุณสมศรี พิทยชนกุล
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง และครอบครั้ว
- คุณศนิชา ดุษฎีวีโรจน์
- ทพญ.ลิตา ถาวรนนท์
- คุณสีหะวุฒิ - คุณน่านิน แต่โสภาพรษ์ พร้อมบุตรธิดา
- คุณสุรภา วรจิตวรธนากุล และครอบครั้ว
- คุณสามารถ - คุณพรพรนทิพย์ - คุณเลิญาพร สมสงวน
- คุณนิภา แซ่ไคว่
- คุณปิ่นทาร์ย์ จิตรไคร่ครวญ

- รศ.เกลียวพันธ์ ขจรมงคลิตติ
- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธูรส เตชะศรีสุขโข
- ดร.เยาวภา และ คุณแลรี่ นาลิค
- กลุ่มอัสสัมชัญหวานๆ
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
- คุณพรชัย - คุณสุพัตรา - คุณคณิติน - คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครั้ว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ใจ
- คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- คุณสรินทรตา มหสิทธิ์ธิรฎ
- คุณวราภรณ์ ตันฤดี
- คุณสุทิพย์
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณภาวี เจริญราศรี

๒. เจ้าภาพร่วมผลิตซีดีธรรมะแจกเป็นธรรมทาน

- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณพัฒนา ธิติรักษพานิชย์
- คุณสมบูรณ์ ศรีบุศกรณ
- คุณศศิธร ศรีบุศกรณ
- คุณปริญญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครั้วอุทิศแด่คุณแม่เยาวามาลย์ สถิตอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวราณี เปรมรัตน์พร
- คุณปัญญาภักดิ์ ปุญญเจริญสิน
- คุณรัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณสมสุข - คุณสุภรา เทวรัตน์เสถียร และครอบครั้ว
- คุณยุพิน จากสโลวาเนีย
- รศ.ดร.สาตี สุภาภรณ์
- คุณปาริชาติ กาญจนวสิรัตน์
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- ครอบครั้วเลาหะพงศ์ชนะ และคุณปัทมา ณอมพงศ์พันธ์

- คุณสุรเดช - ทพญ.สุษาดา - คุณชนฎาตา วัฒนบูรานนท์
- คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเต๋ยงเกียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานัน จันทรประภา และครอบครัว
- คุณคิมหันต์ ตันตยานนท์กุล
- คุณนงิม ลิ้มสมบุญรัตน์
- พ.ต.อ.บุญเสริม และ คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณโชคชัย และ คุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณสุวัฒนา สุนทราคม
- คุณจันทิมา สกลภักดิ์
- คุณประไพศรี วัฒนาครมศิริ
- ชมรมช่กิ่ง โรงพยาบาลสมุทรปราการ
- คุณวีไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์
- คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
- ครอบครัวศิลาวรรณ
- คุณอดิภา เกษมวัฒนา
- คุณแอมอร วัฒนโธม
- คุณมานี รุ่งสิโรภาส
- คุณภรพร อัครเดชเมธากุล และ คุณ ไอพารี วีระกฤษณ์
- คุณนภัค ทิลาวิภาพร
- อาม่า เสียมฮั่ว แซ่ลี
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์ุ และ คุณ พัชรินทร์ สายสังข์
- คุณรัตน์ - คุณวันนา สันตอรธนพ
- คุณสุรศักดิ์ โสฬ์สวัสดิ์กุล
- คุณสุดา แซ่ลิ้ม
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณสุพิชชา จึ้งประดิษฐ์ภัณฑ์
- พญ.นงนุช หล่อวัฒนตระกูล และ นพ.ตะวัน จึ้งสมาน
- คุณมพลินพรธม กาลสอน
- อ.สวัสดิ์ อมรสิทธิ์ และ อ.จินดา มาสมบุญรัตน์
- คุณรังสิมา คงเพ็ง
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- ครอบครัว สุวรรณกิตติ
- คุณพอวาสนา - คุณแม่สังวาลย์ สีโธสง
- คุณเกษิษา - ต.ญ.อดิภา - ต.ญ.ฐิติรัตน์ สีโธสง

- คุณประสาร - คุณวรารภรณ์ - คุณอสมายาวราช
- คุณแม่บัว - คุณเสาวลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณศุภชัย - คุณรัชฎา ผ่านเจริญถาวร
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุบัติรัมย์ และครอบครัว
- พระสุรัตน์ วงศ์ชาญศิลป์
- คุณอุตมพร แสงเพชร
- ครอบครัว คงสวัสดิ์ศักดิ์ และ ตรรกาณิษ
- คุณปิ่นทारीย์ จิตรไคร์ครวญ
- คุณพรชัย - คุณสุพิชชา - คุณคณิน - คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณนิมา แซ่ไคว
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธวรส เตชะศรีสุขโข
- คุณ สุริสา จึ้งรุ่งเรืองกิจ
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณนรมบุญ อุดมสิน
- คุณสรินห์รดา มหสิทธิ์ธีรภู
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณกวี เจริญราศรี

๓. เจ้าภาพค่าเดินทาง ดร.สนอง วรอุไร

- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณ ดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครัว อุทิศแต่คุณแม่เยาวมาลย์ สติอยู่และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวรรณี เปรมรัตนภาพร
- คุณวัชรียา คณญาติ - คุณภาณี ศรีสัตย์ชนะ และครอบครัว
- คุณนำพล-พรชนก ธรรมรักษา
- Mon Mon Tun, Way Ngwe Tun and Family
- คุณศิริลิ แสงพุด
- คุณสนิธา - คุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณสุพรรณ มาลาล้า และครอบครัว
- คุณกวี เจริญราศรี
- คุณสันทนา-ศรีจันทร์-ภาคภูมิ ธรรมรักษา
- คุณกীরติ กิจจานลักษณ์
- คุณรัชนี เพชรนที
- คุณณัฐชา จันทร

- คุณธนวินน์ ชมิ้นแก้ว
 - คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
 - คุณอดิศักดิ์-นงลักษณ์ มะไลไธสง
 - คุณโชคอำนวย กิจจานุรักษ์ และ คุณเสาวรส สัมฤทธิ์
 - คุณพร และครอบครัว
 - คุณจันทรา ทองเคียน และครอบครัว
 - คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
 - ครอบครัวเลาหะพงศ์ชนะ และ คุณ ปัทมา ฤณอมพงศ์พันธ์
 - คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาตา วัฒนบูรานนท์
 - คุณพิชญา อโนทัยสินทวี
 - คุณบุตทรพุท พันธ์อุ้ยวัฒน์
 - คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
 - คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
 - คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
 - คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
 - คุณเตี้ยงเกียน แซ่คู และครอบครัว
 - คุณศุภานัน จันทประภา และครอบครัว
 - คุณภาวดี จิตรประพัทธ์ และครอบครัว
 - คุณสุวี เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัศน์
 - คุณศิริวรรณ วงศ์ศิริกุล
 - คุณสมศรี ลาตา
 - คุณสุภาณี บุรพักา
 - คุณรัตน์ - คุณวันจนา สันตอรณพ
 - คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
 - คุณรชต ชอบธรรมสกุล
 - คุณแฉอรินณ์ นันทพูลทรัพย์
 - คุณเฉลียว เรื่องรุ่ง และครอบครัว
 - คุณบุญสม กิจละไม่ และคุณ ศิริลักษณ์ ...สุวรรณ
 - คุณแม่รุ่งเข็ม แซ่ตั้ง
 - นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
 - คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
 - คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
 - คุณนพวรรณ แซ่ไฉ่
 - คุณร่มบุญ อุดมสิน
- ๔. เจ้าภาพค่าเดินทาง พระอาจารย์ ขามูชัย อธิปปัญโญ**
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
 - คุณพลินพิศ นวาระสุจิตร
 - คุณกัญญิมล เลิศจิระประเสริฐ
 - คุณสมบูรณ์ ศรีบุศกรณ์
 - คุณศศิธร ศรีบุศกรณ์
 - คุณบริบูรณ์ ศรีบุศกรณ์
 - คุณเปราชนีย์ ศรีบุศกรณ์
 - คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
 - คุณดวงมาลัย เจริญนาน และครอบครัว อุทิศให้คุณแม่เยาวมาลัย สติอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
 - คุณวรรณิ เปรมรัตนาวร
 - คุณจงรัก สุพรรณกุล
 - คุณจิรัชญา เกื้อกูลกิจเจริญ
 - คุณนำพล-พรชนก-กรินทร์ ธรรมรักษา
 - คุณเคิวลี แสงพุ่ม
 - คุณสุนทรี-กวี-วีรเดช- เจริญราศรี
 - คุณสันทนา-ศรีจันทร์-ภาควุฒิ ธรรมรักษา
 - คุณเกียรติ กิจจานุรักษ์
 - คุณรัชณี เพชรนที
 - คุณณัชชา จันทร
 - คุณธนวินน์ ชมิ้นแก้ว
 - คุณวัชรียา ฤณญาติ และครอบครัวศรีสัตย์ชนะ
 - คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
 - Mon Mon Tan and Family
 - คุณอดิศักดิ์-นงลักษณ์ มะไลไธสง
 - คุณโชคอำนวย กิจจานุรักษ์ และ คุณเสาวรส สัมฤทธิ์
 - คุณพร และครอบครัว
 - คุณจันทรา ทองเคียน และครอบครัว
 - คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
 - ครอบครัวเลาหะพงศ์ชนะ และ คุณ ปัทมา ฤณอมพงศ์พันธ์
 - คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาตา วัฒนบูรานนท์
 - คุณพิชญา อโนทัยสินทวี
 - คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
 - คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
 - คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
 - คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
 - คุณเตี้ยงเกียน แซ่คู และครอบครัว
 - คุณศุภานัน จันทประภา และครอบครัว
 - คุณภาวดี จิตรประพัทธ์ และครอบครัว
 - คุณสุวี เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัศน์

- คุณจินตนา สิวีสุมบุรณ์ และครอบครัว
- คุณศิริวรรณ วงศ์ศิริกุล
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธุ์ และคุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณรชต ซอบธรรมสกุล
- คุณแอมอรินธ์ นันทพูลทรัพย์
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง และครอบครัว
- คุณบุญสม กิจละไม และคุณศิริลักษณ์ ...สุวรรณ
- คุณพรชนก - คุณศรีนทร ธรรมรักษา
- คุณสุพรรณ มาลาลา และครอบครัว
- คุณวีระเดช - คุณกวี เจริญราศรี

๕. เจ้าภาพค่าเดินทาง พระอาจารย์ ไพศาล วิสาโล

- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณสมบุรณ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณศศิธร ศรีบุศกรรณ์
- คุณปริชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณปราชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา
- คุณดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครัว อุทิศแด่คุณแม่เยาวมัลย์ สติอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวรรณิ เปรมรัตนาพร
- คุณนำพล - พรชนก - ศรีนทร์ ธรรมรักษา
- คุณศิวลี แสงพุ่ม
- คุณสุนทรี - กวี - วีระเดช - เจริญราศรี
- คุณสันทนา - ศรีจันทร์ - ภาควงมณี ธรรมรักษา
- คุณเกียรติ กิจจานุลักษณ์
- คุณรัชณี เพชรนที
- คุณณัชชา จันทร
- คุณธนวินทร์ ชมันแก้ว
- คุณวัชรียา คณญาติ และครอบครัวศรีสัตย์ชนะ
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- Mon Mon Tan and Family
- คุณอดิศักดิ์ - นงลักษณ์ มะไลไฮสง
- คุณโซ่ค่านวย กิจจานุลักษณ์ และคุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณพร และครอบครัว
- คุณธรรมนาถ ทองเคียน

- คุณยุพิน จาก สโลวานีเย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาติดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณพชญา อโนทัยสินทวี
- คุณบุตรพุทท พันธุ์อายุวัฒน์
- คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธิโนปัจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยีนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณ เตียงเกียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานน จันทรประภา และครอบครัว
- คุณภารดี จิตรประพัตร และครอบครัว
- คุณสุวีร เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัศน์
- คุณปัญญา ทองโกลม
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธุ์ และ คุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณรชต ซอบธรรมสกุล
- คุณแอมอรินธ์ นันทพูลทรัพย์
- คุณแม่ทิว เรืองรุ่ง และบุตร
- คุณบุญสม กิจละไม และคุณศิริลักษณ์ ...สุวรรณ
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณพรชนก - คุณศรีนทร ธรรมรักษา
- คุณสุพรรณ มาลาลา และครอบครัว
- คุณวีระเดช - คุณกวี เจริญราศรี

๖. เจ้าภาพค่าเดินทาง พระอาจารย์ ปราโมทย์ ปาโมชโช

- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณสมบุรณ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณศศิธร ศรีบุศกรรณ์
- คุณปริชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณปราชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา

- คุณดวงมาลัย เจริญนาน และครอบครัว อุทิศ แต่คุณแม่เยาวมาลัย สติอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวราภรณ์ เปรมรัตนภาพร
- คุณนำพล - พรชนก - ครินทร์ ธรรมรักษษา
- คุณเคียวลี แสงพุ่ม
- คุณสุนทรี่ - กวี - วีระเดช - เจริญราศรี
- คุณสันทนา - ศรีจันทร์ - ภาคภูมิ ธรรมรักษษา
- คุณเกียรติ กิจจานุลักษณ์
- คุณรัชนี เพชรหนี่
- คุณณัชชา จันทู
- คุณธนวินันท์ ชมิ้นแก้ว
- คุณวัชรียา คณาญาติ และครอบครัวศรีสัถย์ ชนะ
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- คุณ Mon Mon Tan and Family
- คุณอดิศักดิ์ - นงลักษณ์ มะไลไธสง
- คุณโชคอำนวย กิจจานุลักษณ์ และคุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณพร และครอบครัว
- คุณจันทร์ดา ทองเคียน และครอบครัว
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณพิชญา อโนทัยสินทวี
- คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยีนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเตียงเกียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานัน จันทประภา และครอบครัว
- คุณภาวดี จิตประพัทธ์ และครอบครัว
- คุณสุวี เทียงทัตน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัตน์
- คุณสมใจ ทองศรี
- พญ.รติมา ลีอวิบูลย์รัตน์
- คุณกานต์ชนิต ว่องเศรษฐชัย
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณจำเริญ เรืองรุ่ง และครอบครัว
- คุณบุญสม กิจละไม และคุณศิริลักษณ์ ...สุวรรณ
- คุณพรชนก - คุณศรีนทร ธรรมรักษษา

- คุณสุพรรณ มาลาไล้ และครอบครัว
- คุณวีระเดช - คุณกวี เจริญราศรี

๗. เจ้าภาพร่วมถวายสังฆทานแก่องค์บรยายในงานแสดงธรรม

- คุณอัปสร ตั้งมีโนกุล
- คุณสมบุญธน์ ศรีบุศกรณ
- คุณศศิธร ศรีบุศกรณ
- คุณปริชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณเปราชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณสุภาวรัตน์ วงจินดา
- คุณดวงมาลัย เจริญนาน และครอบครัว อุทิศ แต่คุณแม่เยาวมาลัย สติอยู่ และ คุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวราภรณ์ เปรมรัตนภาพร
- คุณสมสุข - คุณ สุภรา เทวรัตน์เสถียร และครอบครัว
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- รศ.ดร. สาลี สุภามารณ
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณชนิกานต์ อึ้งสกุลสิริ
- คุณพรรัตนทิพา เมฆกุลวิโรจน์
- คุณโชคชัย และคุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณ สุวัฒนา สุนทราคม
- คุณสุวี เทียงทัตน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัตน์
- คุณจินตนา ลีวิสิมบุญธน์ และครอบครัว
- คุณเปราณี ฉัตรสมพร
- คุณจิราภรณ์ ตรีวัฒนา
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุภาณี บุรพภาค
- คุณสุคนธ์ วัฒนพะพันธุ์ และคุณพัชรินทร์ สายสังข์
- ครอบครัว ค่ายแสง
- คุณกัลยาณี เสริมศิริวัฒน์
- คุณปภาวรินทร์ นวลยง
- คุณชญาณิศร์ และ ด.ช. ภูริวัจน์ โรจน์นิธิพัชร
- คุณวิรัช - คุณภัททยา - ด.ช.อดิวิชญ์ ม่วงคร
- คุณพรรัตนทิพา ชโนหาทรณ
- คุณกฤติน พุทหมทิกานนท์
- พญ.รัตนภา - นพ. ลิขิต ราษฎร์พลเมือง
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- คุณสุนทร - คุณสมศรี กฤษณาวารินทร์

- คุณสายใจ กฤษณาวรินทร์
- คุณณิญา - คุณภาพพัฒนา - คุณธนพล กฤษณาวรินทร์
- คุณสายรุ้ง ลีลาพัฒน์ดิษฐ์ และครอบครัว
- คุณวิชัย - คุณสายจิตร์ จุลศิริขจรชัย และครอบครัว
- คุณโชติมา จุลศิริขจรชัย
- คุณอภิชาติ - ต.ญ.รมิดา มหารำลึก
- คุณอุตมพร แสงเพชร
- คุณรชต ชอภธรรมสกุล
- คุณแอมอรินันท์ นันทพูลทรัพย์
- คุณแม่ทวี เรืองรุ่ง และบุตร
- คุณสุรภา วรจิตร์วรรณากุล และครอบครัว
- คุณเบ็ญฑารีย์ จิตรไคร์ครวญ
- คุณพรชัย - คุณสุพัชรา - คุณคณิน - คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุโข
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
- คุณทรงศักดิ์ - คุณวัชรินทร์ บุญนำ
- คุณแม่จูนิม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุตมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุตมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณร่มบุญ อุตมสิน
- คุณวารภรณ์ ต้นฤดี

๘. เจ้าภาพร่วมถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์และองค์บรยาย

- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณกัญญ์พิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณสมบุญรณ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณศศิธร ศรีบุศกรรณ์
- คุณปริยญา ศรีบุศกรรณ์
- คุณปราชญ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครัว อุทิศแด่คุณแม่เยาวมัลย์ สติอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวรรณิ เปรมรัตน์ภาพร
- คุณสุนทร - สุภารณ - ศิริณา ภักดีจรัส
- บจก. ซี.เอ็ม.ซี
- บจก. ลินสมุทร
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม

- คุณยุพิน จาก สโลวานี
- คุณธนาเทพ มีเยื่อ
- คุณนงกุล และคุณนันทิพย์ คุ้มชัย
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณโชคชัย และคุณณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
- คุณสุวีร เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ์ เทียงทัศน์
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณภาพพร อัครเดชเมธากุล และคุณโอฬาร วีระกฤษณี
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุภาณี บูรพ์ภาค
- คุณลินดา รักษิตมาเสติกเข้าส์
- พญ.ปรีติภา เกิดศิริ และ นพ.ปรีชา บรรจงเจริญเลิศ
- คุณสุนทร - คุณสมศรี กฤษณาวรินทร์
- คุณสายใจ กฤษณาวรินทร์
- คุณณิญา - คุณภาพพัฒนา - คุณธนพล กฤษณาวรินทร์
- คุณสายรุ้ง ลีลาพัฒน์ดิษฐ์ และครอบครัว
- คุณวิชัย - คุณสายจิตร์ จุลศิริขจรชัย และครอบครัว
- คุณโชติมา จุลศิริขจรชัย
- คุณอภิชาติ - ต.ญ.รมิดา มหารำลึก
- คุณเฉลียว เรืองรุ่ง และครอบครัว
- คุณแม่จูนิม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุตมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุตมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
- คุณร่มบุญ อุตมสิน
- คุณวารภรณ์ ต้นฤดี

๙. เจ้าภาพค่าอาหารเช้าและกลางวัน

- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณกัญญ์พิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณลิลลิล และคุณ วอเรน ยันท์
- คุณสมบุญรณ์ ศรีบุศกรรณ์
- คุณศศิธร ศรีบุศกรรณ์
- คุณปริยญา ศรีบุศกรรณ์

- คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณิ์
- คุณดวงมัลย์ เจริญนาน และครอบครัว อุทิศแต่คุณแม่เยาว์มาลัย สถิตอยู่ และคุณแม่ทองสุข เจริญนาน
- คุณวรรณิ์ เปรมรัตนภาพร
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณสมสุข - คุณ สุภรา เศวตวิวัฒน์เสถียร และครอบครัว
- คุณวรินทร์ ละหลัง
- คุณนำพล - พรชนก - ครินทร์ ธรรมรักษา
- คุณรัชณี เพชรนที
- คุณสุนทรี-กวี-วีรเดช- เจริญราศรี
- คุณสันทนา-ศรีจันทร์-ภาคภูมิ ธรรมรักษา
- คุณณัชชา จันทร
- คุณวัชรียา คณาญาติ และครอบครัวศรีสัตย์ชยยะ
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- คุณธนวินันท์ ชมินแก้ว
- คุณอดิศักดิ์ - นงลักษณ์ มะไลไฮสง
- คุณอดิภา เกษมวัฒนา
- คุณแอมมอร วัฒนโธม
- คุณมานี รังสิโรมาส
- คุณ WIN
- คุณโชคอำนวย กิจจานุรักษ์ณ์ และคุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณพร และครอบครัว
- คุณสุนทร - สุภาภรณ์ - ศิริมา ภักดีจรัส
- บจก. ซี.เอ็ม.ซี
- บจก. สินสมุทร
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- รศ.ดร.สาลิ สุภาภรณ์
- คุณธนาเทพ มีไยเยื่อ
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- ครอบครัวเลาหะพงศ์ชนะ และคุณเป็ทมาถนอมพงศ์พันธ์
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุตรวุฑฒ พันธุ์อายุวัฒน์นะ
- คุณลาวัลย์, คุณฉันทนา และคุณนรีทิพย์ นิ สัตย์สุข
- คุณฐานิต พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยี่นง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเตียงเทียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานน จันทระประภา และครอบครัว
- คุณเสถียร และ คุณ งามข้า นิพัทธ์นเรศรัษฐ์
- โรงพิมพ์สุภา
- คุณคงซิม แซ่เล่า
- ครอบครัว สิทธิถาวรวงศ์
- ครอบครัว ควรอนันต์
- คุณชมพูนุท อาทินันท์ และบุตร
- คุณสุวัฒนา สุนทวาคม
- คุณโสดา ร้อยพรมมา
- คุณสุวี เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ์ เทียงทัศน์
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณกรวรรธ กิจสมมารถ และครอบครัว
- คุณจินตนา สิทธิสมบุญรัตน์ และครอบครัว
- นางนงเยาว์ พินิจพิช
- คุณยุวดี อึ้งศรีวงษ์
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณลินดา ร้านสติมาเสติกเฮ้าส์
- คุณพุลลภา พองเจริญ
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธุ์ และคุณพัชรินทร์ สายสังข์
- ครอบครัว ค่ายแสง
- คุณรัตน์ - คุณวัจนา สันตอรรถนพ
- คุณจันทน์ อินทรสุด
- คุณสุขศรี สงวนวงศ์
- คุณพรธเนศิพา ชโนทาทรณ์
- คุณสารภี วัชรานุกูร
- พญ.วรภัทร์ - นพ. ดลนิภัทร - ดญ. พิมรภัทร เดชสุพงศ์
- คุณรังสิมา คงเพ็ง
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- คุณอุตมพร แสงเพชร
- คุณแม่ทวี เรืองรุ่ง และบุตร
- ทพญ.ลิตา ถาวรนนท์
- คุณเนจจินทร์ พีรพรวิมล
- คุณเกศรา เอาทนายกุล
- คุณวรรณิ์ มาศวัฒนกิจ
- คุณพรชัย - คุณสุพัตรา - คุณณณิน - คุณณณิต ศรีประเสริฐ
- คุณสุรเดช - คุณมณูรส เตชะศรีสุขโข และครอบครัว

- คุณชาญชัย - คุณบุญมาศ เกียรติไกรกังวาล
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- กลุ่มอัลบั้มชัยหวาน ๆ
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ และ ตรรกาวณิช
- คุณสุรภา วรกิจวรรณกุล และครอบครัว
- คุณเนีมา แซ่ไคว่
- คุณแม่ชুম แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ไฉ่
- คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณสรินห์รดา มหสิทธิ์วิัญญู
- คุณพรชนก - คุณนำพล ธรรมรักษา
- คุณวัชรียา คณาญาติ - คุณภิราณี ศรีสัตย์ชนะ และครอบครัว
- คุณรัตติยากร บรรจบบราช
- คุณวิชา เวหรัังสิการ
- คุณวิชิต เวหรัังสิการ
- คุณวิวรรณ เวหรัังสิการ
- คุณมณฑนา เวหรัังสิการ
- คุณชัยชวิต เวหรัังสิการ
- คุณฉานิกา เวหรัังสิการ
- คุณพลศักดิ์ เวหรัังสิการ
- คุณพลวัต เวหรัังสิการ
- คุณมานพ งามณู
- คุณศุภกฤษ นิมนวอล
- คุณปรีชา กอบแก้วชัยพงศ์
- คุณวัลย์วัลย์ รุจิระชาติกุล
- คุณสมคิด อาจเอื้อ
- คุณปราโมทย์ พันธุชาติ
- คุณชมนาด เมืองศิริ
- คุณปรีชา ธิระประภาพร
- คุณประเสริฐ ขจรกฤติกุล
- เพลิน ขวัญเพชร
- คุณนิพนธ์ โสภณ
- คุณมนัส วสุธารีย์
- คุณอภิศักดิ์ อยู่อ้น
- คุณมานิตย์ ม่วงน้อย

๑๐. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม-น้ำชา-กาแฟ-ซูป-น้ำเต้าหู้ และไอวัลติน

- คุณรวีวดี - คุณณัชชา สุวรรณกิตติ และ

- ครอบครัว บริจาคน้ำดื่มขนาด ๖ ลิตร ๖๐ ขวด
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท่ บริจาคน้ำดื่มขนาด ๖ ลิตร จำนวน ๑๒ ขวด
- ครอบครัว คงสวัสดิ์ศักดิ์ และ ตรรกาวณิช
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณวรรณิ เปรมรัตนาพร
- คุณวรินทร์ ละหุ่ง
- คุณวัลย์พร พรรณบุรี
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- คุณวิมลทิพย์ เจริญสุข
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณฐานิต พลาแนว และครอบครัว
- คุณจตุพร ธัญชัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเตี้ยงเกียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานัน จันทระประภา และครอบครัว
- คุณสุวี เทียงทัศน์ และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัศน์
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุภาณี บุรพักา
- อ.สวัสดิ์ อมรสิทธิ์ และ อ.จินดา มาสมบุญณ์
- คุณแม่ชুম แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ไฉ่
- คุณร่มบุญ อุดมสิน

๑๑. เจ้าภาพค่าเช่ารถสุขาเอกชนติดแอร์ จำนวน

๕ คัน และรถสุขาทอม. อีก ๒ คัน

- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนเปตุดา และคณะ
- ด.ต.เอก - ด.ต.(หญิง) ธัญจิรา, ด.ญ. ศศิกานต์ จันทร์ทรงกรด
- คุณบุญริสา เย็นห้า
- กลุ่มอัลบั้มชัยหวาน หวาน
- ท่าน อ. วุฒิน อินทสระ
- คุณยุวดี อึ้งศรีวงษ์
- ทพญ.อัจฉรา กลินสุวรรณ
- คุณสุนทร - สุภาภรณ์ - ศิริมา มักดีจรัส
- นพ.สิทธิชัย และคุณศิริวรรณ กุลพรศิริกุล
- คุณกิตติ - คุณดวงใจ แก้วทิพย์รักษ์ และครอบครัว
- คุณสุภาวรัตน์ วัจจินดา

- คุณวรรณิ เปรมรัตนภาพร
- คุณเป็ญจกัศ ปุญญเจริญสิน
- คุณจงรัก สุพรรณกุล
- คุณรัชชัย เกือกกุลกิจเจริญ
- คุณนำพล - พรชนก - ศรีนทร์ ธรรมรักษา
- คุณรัชณี เพชรนที
- คุณสุนทรี - กวี - วีรเดช - เจริญราศรี
- คุณสันทนา - ศรีจันทร์ - ภาคภูมิ ธรรมรักษา
- คุณณัฐชา จันทร
- คุณวัชรียา คณาญาติ และครอบครัวศรีสัตย์ชยะ
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- คุณธนวินันท์ ชมินแก้ว
- คุณอดิศักดิ์ - นงลักษณ์ มะไลไฮสง
- คุณ WIN
- คุณโชคอำนวย กิจจานุลักษณ์ และคุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณสิรินันท์ เพียรรัตนพิมล
- รศ.ดร.สาลิ สุภาภรณ์
- คุณนงกุล และคุณนำทิพย์ คูวงษ์
- ครอบครัวเลาหะพงศ์ชนะ และคุณปัทมา วัฒนอมพงศ์พันธ์
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณฐานิศ พลาเนา และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยีนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณศุภานน จันทรประภา และครอบครัว
- โรงพิมพ์สุภา
- คุณสุวีร เทียงทัศน์และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ์ เทียงทัศน์
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธ์
- คุณศิริพงษ์ กมลชัยนิต
- คุณวิชิต ตั้งสุขนรินทร์
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณภาคี ศิลาวีภาพร
- อาม่าเลี่ยมฮั่ว แซ่ลี
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุนันท์ วัฒนะพันธ์ และคุณพัชรินทร์ สายสังข์
- คุณมีนนา กฤษณสุวรรณ์ และครอบครัว
- คุณนรวุฒิ พัฒนธนาวิสุทธิ และครอบครัว

- คุณรชญา มีวงศ์ และครอบครัว
- คุณเพิ่มพงศ์ และ ด.ช.เอกทัต ธนพิพัฒน์ ลัจจา
- คุณชญาณิการ์ และ ด.ช.ภูริวัฒน์ ไรจน์นิธิพัชร
- คุณวิรัช - คุณภัททิยา - ด.ช.อดิวิชัย ม่วงคร
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- คุณเฉลียว เรืองรุ่ง และครอบครัว
- รศ.วรรณพร วัฒนชานุกร
- คุณสามารถ - คุณพรรณทิพย์ - คุณสิริจพร สมสงวน
- คุณนิมา แซ่ไคว่
- คุณเป็ญฑาฑีย์ จิตรไคร่ครวญ
- รศ.เกลิยวพันธ์ ขจรผดุงกิตติ
- คุณชาญชัย - คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวล
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณพรชัย - คุณสุภัตรา - คุณคณิต - คุณคณิต ศรีประเสริฐ
- คุณสุรเดช - คุณเมธุรส เตชะศรีสุโข
- ดร.เยาวภา และคุณแลรี่ นาลิค
- กลุ่มอัสสัมชัญหวาน ๆ
- คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
- ครอบครัว คงสวัสดิ์ศักดิ์ และ ตรรกวานิช
- คุณสุรพา วรจิตวรรณกุล
- คุณบุญสม กิจจะไม่ และคุณศิริลักษณ์ ... สุวรรณ
- คุณทรงศักดิ์ - คุณวัชรินทร์ บุญนำ
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณเอก - คุณชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณนพวรรณ แซ่ไคว่
- คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณบงกช ลาลิต
- คุณวัชรียา คณาญาติ - คุณภิวาณี ศรีสัตย์ชนะ และครอบครัว
- คุณกัญญาวีร์ พรหมจันทร์
- คุณสนิธา - คุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณพรชนก - คุณนำพล ธรรมรักษา
- คุณวีรเดช เจริญราศรี

๑๒.เจ้าภาพคำดอกไม้ตกแต่งหอประชุม

- กราบขอบพระคุณ คุณดิสกอฟเฟนดี้ และคณะ ช่วยจัดดอกไม้บนเวที

- ขอขอบพระคุณคุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลทาภิพงษ์ สันนิษฐานปัจจัย
- คุณรัตนา สาคร
- คุณจิรัชญา เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณรัชชัย เกื้อกุลกิจเจริญ
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณเกียรติ กิจจานุลักษณะณ์
- คุณ WIN
- คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปัจจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณสุวีร เทียงทัศน์และญาติมิตร อุทิศให้คุณพ่อสุวรรณ เทียงทัศน์
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณชญาณิศวรร และ ต.ช. ภูริวัจน โจรจน์นิธิพัชร
- คุณบุญสม กิจละไม และคุณ ศิริลักษณ์ ...สุวรรณ

๑๓. เจ้าภาพค่าเช่ากล้องถ่ายทำโทรทัศน์เครื่อง

เสียงและตัดต่อ

- คุณพัฒนา ธิติรักษพาณิชย์
- คุณสมใจ ทิพย์ชัยเชษฐา
- คุณศิริพร วสุวราภรณ์
- คุณสิริลักษณ์ จิตपालวงศ์
- คุณอรุวรรณ มานะวงศ์สกุล
- คุณกมลพร อังกูทาณนท์
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณแม่สมพิศ คุณพ่อทิง ใจมนต์
- คุณนิตินันท์, น้อง ณัฐพล, คุณกิตติทัศน์ ใจมนต์
- คุณมนัสนันท์, คุณกรรตินันท์, พี่ต๋อน ใจมนต์
- รศ.ดร. สาลี สุภาภรณ์
- คุณวิมลทิพย์ เจริญสุข
- คุณธนาเทพ มีไยเยื่อ
- คุณนุกุล และ คุณ นำทิพย์ คูวงษ์
- คุณรุ่งนิภา วานิชภาภรณ์
- คุณอนุพงษ์ เพชรแก้ว
- คุณสิทธิชัย-คุณลักษณ์-คุณณภัทร ชาญไวยุทธ์
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- ทพญ. เปรมฤดี ปฐมกสิกุล และครอบครัว
- คุณมารศรี วิสิททิภาศ
- คุณคิมหันต์ ต้นตายนนท์กุล

- คุณลักขณา อธิกิจ
- คุณภาวณี ชำนาญเวช
- พ.ญ.รติมา ลือวิบูลย์รัตน์
- คุณยุวดี อังศรีวงษ์
- คุณปรวีตา แก่นดี
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณลินดา ร้านสติมาเสติกเข้าส์
- คุณก้อพงศ์ - คุณฐิติมา - คุณณิชนน บุญรงค์
- คุณพงษ์ศักดิ์
- รศ.ดร. สาลี สุภาภรณ์
- คุณพวงทิพย์ หวังทลี
- คุณชวนพิศ วัชรสินธุ์
- คุณประภาศิริ วงศ์ชื่น
- คุณพินิจ และ คุณนายแสง พัวพงษ์ไพโรจน์
- คุณพรรณิพา ชโนทาภรณ์
- คุณสุนทร โปธินท์ไท
- พญ.ปณิสนิณี ลวสุต และคณะ
- คุณประสิทธิ์ชัย และ คุณมัทนา ลวสุต
- คุณเปมต ลวสุต
- อ. สวัสดิ์ อมรสิทธิ์ และ อ. จินดา มาสมบุญรณ์
- คุณวิไล หล้าคำ
- คุณชัชวาลย์ ลีไสวพร
- คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์ และครอบครัว
- พระสุรัตน์ วงศ์ชาญศิลป์
- คุณอุตมพร แสงเพชร
- คุณสุนี แสงมณีเพชร
- คุณบุญสม กิจละไม และคุณศิริลักษณ์ ...สุวรรณ

๑๔. เจ้าภาพค่าแรงงานและโยธา

- คุณพัฒนา ธิติรักษพาณิชย์
- คุณวอเรน ฮันท์
- คุณลิลลี่ ภัทรโชคช่วย ฮันท์
- คุณเขาวริน ภัทรโชคช่วย
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณยุพิน จาก สโลวาเนีย
- คุณชนิกานต์ อังสกุลสิริ
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณฐานิศ พลานูเวช และครอบครัว
- คุณจตุพร ธโนปัจจัย และครอบครัว
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง และครอบครัว
- คุณรุ่งทิพย์ กมลพรพันธ์ และครอบครัว
- คุณเตียงเทียน แซ่คู และครอบครัว
- คุณศุภานัน จันทระประภา และครอบครัว
- คุณภาวดี จิตรประพัทธ์ และครอบครัว

- คุณธีรรัตน์ คุณิตกานนท์
- คุณจินตนา สิวีสุมบุรณ์ และครอบครัว
- คุณณงนัส พิริยะถาวร
- คุณเสนาะ พันธุมเสน
- คุณรานี วรกมล
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณพัชรา อังกุลนาวัน
- คุณจันทร์นิภา พงศ์สุประดิษฐ์
- คุณรัตน์ - คุณวันฉวี สันตอรธพน
- คุณประภาศิริ วงศ์ชื่น
- คุณพรรณทิพา ชโนทาพรณ์
- คุณทิพย์ภรณ์ และ ร.ต.ฉลาด ตินาน
- คุณจำเริญ เรืองรุ่ง และครอบครัว
- คุณบุญสม กิจละไม่ และคุณศิริลักษณ์
...สุวรรณ

๑๕. เจ้าภาพค่าเช่าพัดลมไอน้ำ ๘ เครื่อง

- คุณณัฐจักรี ทริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณสิริพงษ์ ทริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณวชิรวิชัย ทริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- อาจารย์ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณนพ ธรรมวานิช และครอบครัว
- คุณนำพล - พรชนก - ครินทร์ ธรรมรักษา
- คุณรัชนี้ เพชรนที
- คุณสุนทรี-กวี-วีระเดช- เจริญราศรี
- คุณศุภานัฐ น้อยอาษา
- คุณสันทนา-ศรีจันทร์-ภาคภูมิ ธรรมรักษา
- คุณณัชชา จันทร
- คุณวัชรียา คณาญาติ และครอบครัวศรี
สัตย์ชยะ
- คุณสุเทพ บุญธรรม และครอบครัว
- คุณธนวินน์ ชมันแก้ว
- คุณอดิศักดิ์-นงลักษณ์ มะไลไซสง
- คุณโชคอำนวย กิจจานุลักษณ์ และคุณเสาวรส
สัมฤทธิ์
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณเสนาะ พันธุมเสน
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณวัลภา อัมอมรพงศ์
- คุณรัตน์ - คุณวันฉวี สันตอรธพน
- คุณสมศิริ สุวรรณเทศ และครอบครัว
- คุณวิรัช - คุณภัททียา - ดช.อดิวิชัย ม่วงศร
- คุณพรรณทิพา ชโนทาพรณ์
- คุณณภัทร อังคะสุวลา
- คุณชัยเชษฐ์ โกลลพฤต

- คุณอังศรี กฤตยาณกุล
- คุณแม่จูนิม แซ่ตั้ง
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และครอบครัว
- คุณทรงศักดิ์ - คุณอารีย์ - คุณแอก - คุณ
ชนิภา อุดมสิน
- คุณใจทิพย์ ศรีบุญเรือง
- คุณเนพวรรณ แซ่ใจ
- คุณร่มบุญ อุดมสิน
- คุณพรชนก - คุณศรินทร์ - คุณนำพล ธรรม
รักษา

๑๖. เจ้าภาพสมทบค่าอาหารสำหรับทีมงาน

- คุณจำรัส พันธุ์บุตร
- คุณณกุล และคุณนำทิพย์ คูวงษ์
- คุณสุวรรณเลิศ พิพัฒน์สกุล
- คุณบุญทิวา ศรีสวัสดิ์
- คุณวราวัตรณ์ สุทธิพงษ์ธนวิกุล
- คุณสุนีย์ วงษ์ชุม
- คุณวรากร พรหมอ้าย
- คุณกรวรรณ กิจสมมารณ และครอบครัว
- คุณจินตนา สิวีสุมบุรณ์ และครอบครัว
- คุณนงเยาว์ พิณพิช
- คุณมณีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณรัตน์ - คุณวันฉวี สันตอรธพน
- คุณเสรีภาพ ชาธิพา
- พญ.ววรรณ ศิริชนะ

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- ขอบพระคุณ ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์ ท่าน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ที่กรุณาให้ใช้หอประชุม มท.กรุงเทพ
บพิตรพิมุข มหาเมฆและบริเวณใกล้เคียง เป็น
สถานที่จัดงาน รวมทั้งยังช่วยเรื่องการถ่ายทอด
สดผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตตลอดงาน
- ขอบพระคุณคุณวีระ ภัทรวรางกูรและคุณสุ
กัญญา อัศวพงษ์ไพศาล พร้อมบุตร-ธิดา เป็น
เจ้าภาพค่าสาธารณูปโภค

๑๘. เจ้าภาพเดินที่ผ้าใบ

- กราบอนุโมทนาบุญ พรไพศาลผ้าใบ โดยคุณ
ปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ที่ให้ความเมตตาอนุ
เคราะห์ที่เดินที่ผ้าใบแก่งานแสดงธรรมของ
ชมรมกัลยาณธรรมมาโดยตลอด ทั้งบริการ
ติดตั้งเดินที่จำนวน ๓๐ หลังให้ โดยไม่คิดค่า
ใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

- ขอบพระคุณ คุณเชษฐ ตรีกราวณิช, คุณวิชัย โปธิณีไท, คุณอัจฉรา กลินสุวรรณ และคุณ เอกชัย ตีรุ่งโรจน์ อนุเคราะห์ที่เดินเท้าไป ขนาด ๓ x ๓ เมตร รวมจำนวน ๓ หลัง

๑๙. รทชชชชช จำนวน ๑ คับ และระบบจัดเก็บขยะ

- กราบอนุโมทนา คุณ พรทิวา งามญาณ ท่าน ผอ.เขตสาทร อนุเคราะห์เจ้าหน้าที่สำนักงาน เขตสาทร บริการรถขยะและถังใส่ขยะ
- คุณนฤพร กัญญาบุญ
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- Mon Mon Tun, Way Ngwe Tun and Family

๒๐. รถบรรทุกอาสาของธรรมทาน

- หจก.สทรุ่งกิจโลทระ โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล อนุเคราะห์ รถบรรทุกทุกถล้อ ๑ คับและช่วยเก็บรักษา- ขนส่งแ่งกัน ๑๔๐ แ่งและพัดลม ๔๐ ตัว ของชมรม
- บ.ชมทงอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดย คุณพ่อไพบุลย์ พิทยธนากุล อนุเคราะห์พนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๕ คน
- บริษัท เค.ที.พี เซอร์วิส จำกัด ให้ความ อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๒ คับ
- บริษัทแสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดย คุณสันติ-คุณอิสระ-คุณสุชาติ ศิริวงศ์พัฒนา อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คับ และรถบรรทุก ๔ ล้อ อีก ๑ คับ พร้อมทีมงาน ๑๐ คน
- บ.ซงโควิศวกรรม โดยคุณภาคกรณ์ จูจาธนนันท์ พร้อมทีมงานช่างและรถบริการ
- บ.วี.ที.การเหมินท์จำกัด ช่วยดูแลบริการ ขนส่ง อุปกรณ์จัดดอกไม้ และอาหารโรงทาน
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คับ พร้อมทีมงานลูกหลาน ญาติมิตร
- คุณชัชวาล สีไสวพร อนุเคราะห์รถสองแถว ๑ คับ
- คุณสันตติ สิมมา เอื้อเฟื้อรถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คับ
- ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านน้ำใจของท่าน กราบ ขออภัยหากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน

๒๑. พยาบาลอาสาสมัครจากโรงพยาบาล

สมุทรปราการ

- กราบขอบพระคุณ นายแพทย์สัมพันธ์ คมฤทธิ์ ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่อนุมัติพยาบาลอาสา มาดูแลตรวจสุขภาพ ในเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ ทีมงานและผู้เข้าพึ่งธรรม

รายนามพยาบาลอาสาสมัคร

๑. คุณ ประไพศรี วัฒนาक्रमศิริ
๒. คุณ รำไพ รุ่งรัตนอุบล
๓. คุณ อรุณ ไยศิริ
๔. คุณ ศิริพรรณนี้ นักร้อง
๕. คุณ เกสรี เลิศประไพ
๖. คุณ พิgul จันทร์เจริญกิจ
๗. คุณ นุษา วรศรีวิศาล
๘. คุณ วันเพ็ญ เพชรรักษ์
๙. คุณ ชูติมา จุลกะเทียน
๑๐. คุณ จันทิมา สกลภักดิ์
๑๑. คุณ ไฉรินทร์ ปโยนธิธำรง
๑๒. คุณ สุนันทา ตัดเทพสุวรรณ

๒๒. ซองใส่วารสารชมรมและถุงขยะและถุงทิว

- กราบอนุโมทนาบุญบริษัท ภัณฑ์ดีพลาสติก จำกัดโดยคุณปรจมาเมทย์ นาคทัศน์พล บริจาค ถุงขยะย่อยสลายง่ายสีดำและสีเขียว และ ซองใส่วารสารส่งถึงสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
- บจก. เค.วี.สตาร์ และ บจก. ไทยนำผลิตภัณฑ์ ยางและพลาสติกการพิมพ์ บริจาคถุงขยะดำ ๑๐ กก.
- ขอบคุณ บริษัท อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิซซิง จำกัด (มหาชน) บริจาคถุงร้านนาย อินทร์เพื่อใส่ชุดธรรมทาน ๖,๐๐๐ ใบ

๒๓. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องโสภา
- คุณเนงนุช บุญศรีสุวรรณ
- ทีมงานคนข้างหลัง

๒๔. กล้องบรรจุธรรมทาน

- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัยและคณะเพื่อน จำนวน ๑๒๐ ใบ
- คุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ บริจาค ๓๐๐ ใบ

๒๕. เจ้าภาพสินค้าในร้านสังฆทาน

- บจก. ธรรมสินสังฆภัณฑ์ บริจาค ชุดผ้าไตร- บาตร-อาสนะ และจำหน่ายให้ในราคาพิเศษ
- คุณอภิศักดิ์ พลสิทธิ์ และครอบครัว
- เด็กหญิงธีรนาช พิพัฒพันธ์ และครอบครัว มอบ เลือก รวมเป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท
- คุณธีรวัฒน์ วิฑูรปกรณ์ และคุณบัวขาว เล็ก วรกุล บริจาคไข่ไก่ สำหรับจำหน่าย มูลค่า ๑๐,๐๐๐ บาท
- อนุโมทนาคุณขอ-คุณอารีย์ มงคลสวัสดิ์ ทำ โศฟ้าเตียวบุญนมสำหรับองค์บรรยาย ๒ ตัว

๒๖. โรงทานกัลยาณธรรม

อาหารเข้าผู้ฟังธรรม

- ข้าวต้มปลา ๑,๕๐๐ ชาม โดยคุณธีรพล เปาจีน และคณะ
- ข้าวผัดไข่ ๕๐๐ จาน โดย.....
- โจ๊กเจ ๒,๐๐๐ ชาม โดยคุณสมจิตต์ และคณะ
- ข้าวผัดมังสวิรัต ๕๐๐ จาน โดยคุณสุภมาส วิชัยวงษ์
- ข้าวราดแกงจับฉ่าย ๓๐๐ จาน โดยอำมา นลวย นิลประกอบ และลูก ๆ
- มาม่า ๒๑๐ ท่อ โดย คุณวีระภัทร

ขนมมื้อเข้าผู้ฟังธรรม

- สตอเบอร์รี่ครีมเบิ้ล ๓๐๐ ชิ้น โดยคุณนวรรตน์ วาณิชวรานนท์
- ลอดช่อง ๑,๐๐๐ ถ้วย โดยคุณสุภมาส วิชัยวงษ์
- ปาท่องโก๋ ๒๐ ก.ก. โดย กลุ่มจิตอาสาสังฆจร
- ข้าวเหนียวสังขยาและหน้าอื่น ๆ ๕๐๐ ท่อ โดย คุณธนัช เทอดอาสา และคุณอัคนีย์ สุทธิศาสตร์
- ขนมไข่ ๑๐๐ ชิ้น และคุณสมหมาย เต็มประเสริฐศักดิ์
- กะทียบีบ ๑,๕๐๐ ชิ้น โดย คุณเบญจวรรณ จึงเฉลิมศักดิ์ และเพื่อน
- ขนมสอดไส้และข้าวต้มมัด ๑,๐๐๐ ชิ้น โดย คุณสุนันทา ร้านเสียบัญญู
- ข้าวต้มมัด ๑,๐๐๐ ชิ้น โดย คุณสมจิตต์ และคณะ
- ถั่วต้ม ๕ ลิ ๒๐๐ ถ้วย โดย คุณญาณตา ศิริทวีพร
- เค้กกล้วยหอมและบัตเตอร์เค้ก ๘๔๐ ชิ้น โดย คุณวิชัย / คุณอัจจรา / คุณเอกชัย
- เค้กกล้วยหอมและ บัตเตอร์เค้ก ๕๐๐ ชิ้น โดย คุณสมชาย ทิพย์มณฑิยาว

เครื่องดื่มมื้อเข้าผู้ฟังธรรม

- ชูบซอง ๘๐๐ ซอง กาแฟ ๓,๐๐๐ ซอง โดย คุณวีระภัทร
- โอวัลติน ๒,๐๐๐ ซอง ชมรมกัลยาณธรรม
- น้ำแครอท, นานมข้าวโพด และน้ำฟักทอง ๒,๐๐๐ ถ้วย โดย คุณทิวาพร หลวงบำรุง และคณะ
- ชานอเนก ๑,๐๐๐ ถ้วย โดยกลุ่มจิตอาสาสังฆจร
- นานมโปรตีนธัญพืช ๒,๐๐๐ ถ้วย โดย คุณอริยาภรณ์ และ นพ. มานพ วัฒนวงศ์วิบูลย์

อาหารกลางวันผู้ฟังธรรม

- ข้าวผัดกระเพราลูกชิ้นปลา ๒,๐๐๐ จาน โดย คุณดาว (ธีรพล เปาจีน และพนักงาน บ.สตาร์ครอป อพยุชา)
- ผัดซีอิ้วมังสวิรัต ๕๐๐ จาน โดย....
- ก๋วยเตี๋ยวราดหน้าหมู ๔๐๐ จาน โดย คุณเกียรติชัย - คุณสุพรรณิ - คุณพัชรนันท์ สรมณภาพค์
- ก๋วยเตี๋ยวสามหมวด ๑,๐๐๐ ชาม โดย ร.ต.ต. อนุชาติ และคณะ
- ซูชิ ๕๐๐ ชุด โดย ร้านทาคุมิ สุรวงศ์
- เกี่ยมอี่น้ำแดงหืดหอม (เจ) ๓๐๐ จาน โดย ร้านใบพลู ซอยสวนพลู
- ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นปลา ๔๐๐ ชาม โดย คุณจ้อย
- ขนมจีนเส้นสด น้ำยากะทิ ๕๐๐ จาน โดย คุณธนวัฒน์ รังสิยเวคิน, คุณสุนันทา มงคลกิจเจริญ และคณะ
- บะหมี่กึ่งหมูแดงแห้ง ๓๐๐ กล่อง โดย คุณกัญญา
- ขนมจีนแกงเขียวหวาน ๕๐๐ จาน โดย คุณจิ้ม
- ขนมกุยช่ายหนึ่ง ๕๐๐ กล่อง โดย คุณชัพกิตต์ ชาญสมร และคุณสุวีรี เทียงทัศน์ และญาติมิตร
- ข้าวขาหมู ๕๐๐ กล่อง
- ผัดซีอิ้วหมู ๕๐๐ จาน
- ข้าวราดจับฉ่าย (เจ) ๕๐๐ ชาม โดย บจก. ดอกบัวคู่ - คุณสุนันทา ลีเลิศพันธ์ุ
- ส้มตำไทย+ไก่ทอด ๕๐๐ ชาม
- ก๋วยเตี๋ยวแคะ ๕๐๐ ชาม โดย คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และเพื่อน
- ก๋วยจั๊บน้ำมัน ๕๐๐ ชาม
- ข้าวหมูแดง ๒๐๐ กล่อง โดยครอบครัวผดุงรัตน์ และเพื่อน
- ก๋วยจั๊บน้ำหมูกรอบ ๑,๐๐๐ ชาม โดย คุณหมอมูณชัย เพิ่มศิริวานิชย์ และคณะ

ขนมและเครื่องดื่มมื้อกลางวัน ผู้ฟังธรรม

- น้าบัวและสารพัดชา ๕,๐๐๐ ถ้วย โดย คุณรัตนา เมธาพิรุฬห์โชค และกลุ่มธรรมะจัดสรร
- น้าใบเตย ๒,๐๐๐ ถ้วย โดยครอบครัวหิรพจน์ ทวีกุล และญาติมิตร
- น้าแข็งไสทรงเครื่อง ๕๐๐ ถ้วย โดย คุณดาว (ธีรพล เปาจีน และพนักงาน บ.สตาร์ครอป อพยุชา)
- ลอดช่อง ๒๐๐ ถ้วย โดย บ้านบรรณภูมิ (ลอดช่องกรุงเก่า)

- ข้าวเหนียวเปียก, บัวลอยแก้ว, กะทီးฟัพ, ข้าวเหนียวดำ, เต้าส่วน, มันต้มนึ่ง ๖๐๐ ถ้วย โดย คุณวิมล วาณิชวานนท์
- ถั่วแดงน้ำลำไย ๗๐๐ ถ้วย โดย ครอบครองพิศวง และเพื่อนพนักงาน Pepsi Co.
- เฉาก๊วย ๑,๐๐๐ ถ้วย โดย คุณธนวัฒน์ รังสิยเวทิน, คุณสุนันหา มงคลกิจเจริญ และคุณะ
- ขนมเค้กโรล ๒๔๐ ชิ้น โดย คุณรสสุคนธ์ ลิ้มรุ่งเรืองรัตน์ และครอบครอง
- เต้าฮวยนมสด ๘๐๐ ถ้วย โดย กลุ่มปริมฝั่ง จอยมดปาล์มบาร์ทากานน
- เต้าหูนมสด ๓๐๐ ถ้วย โดย ร.ต.อ.นพรัช ยังดำรง
- ขนมคุกกี ๑,๐๐๐ ชิ้น โดยคุณวิชา เวทังสิการ และคุณะ
- ขนมคุกกี ๑๕๖ กล่อง โดยคุณเจนสิริ อิศพรรค์
- ขนมปัง ๒,๐๐๐ ชิ้น โดยกลุ่มอัลบั้มซัพพทาน ๑
- ไอศกรีม (๒ ถัง) ๓๐๐ ถ้วย และขนมปัง ๑,๐๐๐ ห่อ โดย คุณพชร มูลอ้อม บจก. อีพีเอส ไอที เซอร์วิส
- ถั่วแดงนมสด ๓๕๐ ถ้วย และไข่โตโนเสาร์ และกล้วยตากทอด ๕๐๐ กระทง โดย คุณจันทร์เพ็ญ รัตน์วงศ์ และ คุณรัศมี สุันทรา
- น้ำกักขวยและถั่วเขียวต้มน้ำ ๓๐๐ ถ้วย โดย คุณสรวางภรณ์ ปทีปนำพาผล
- น้ำดื่ม ขวดละ ๖ ลิตร จำนวน ๗๒ ขวด โดย ครอบครองสุวรรณกิตติ และคุณวิชัย โพธิ์นทีไท
- ชา และ กาแฟ โอวัลติน ๔,๐๐๐ ถ้วย โดย ชมรมกัลยาณธรรม

อาหารที่มงาน

- อาหารเช้าวันเสาร์ ๓๐๐ กล่อง โดย คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ
 - ข้าวต้มมือเช้า ๓๐๐ ชาม
 - อาหารเที่ยงข้าวกะเพราไข่เจียว ๑๐๐ กล่อง
 - อาหารเย็น ข้าวกะเพราลูกชิ้นปลา+ ไข่เจียว และ ผัดซีอิ้ว ๒๕๐ กล่อง โดยโรงทานคุณดาว (ธีรพล เป่าจิ้น และที่มงาน บ.สตาร์ครอฟ จ.พระนครศรีอยุธยา)
- เจ้าภาพนำแข็งและนำถั่งต้มกาแฟ
- คุณวรรณทนา และ คุณอนิวรรณ สีลาภัทร์
 - บจก. วิฑูเวล
 - คุณวิทยา และคุณดารณี สีลาภัทร์
 - คุณผ่าน และคุณวรรณทอง กันต๊ะกวาง
 - คุณธนา อติวัฒนานนท์

- คุณพีรศุภม์ ชัยครองรักษ์ และคุณสภาพร เหลืองสุรีย์
 - คุณแจษฎา-คุณสุภาพร-คุณสิริภานต์ รัตมีภูติ
 - คุณเปพนสวรรค์ มนูญพานิชย์
 - คุณกัญญา นพศรี
 - คุณเสาวนีย์ เกียรติสิงห์นคร
 - คุณพีรชฎ วัชรุตโสภณ
 - คุณภาคกรรณ์ รุจาธนนันท์
- เจ้าภาพไข่ไก่ (สำหรับโรงทาน)
- คุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล
 - คุณธีรพล เป่าจิ้น

๒๗. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกาที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่ธรรมของชมรมกัลยาณธรรม ด้วยศรัทธาอย่างต่อเนื่องเสมอมา

- Sunan Suwannakam
- Pam Khoo
- คุณ เมธี ดีทรัพย์
- Panee Osboun
- Indhira Sidhisoradej
- เตือนามล ฮัลลัน
- ฉลวย ศรีชุม
- ลัญชัย-แขกรัตน์สงวน
- ฉวีวรรณ เรืองอุทัย
- นกน้อย ชาญชนะ
- จงกลนี ชาวอย
- สุคนธ์ วิลลิส
- อมรินทร์ ศรัตตัน
- วิเชียร-บุศราภรณ์ เอี่ยมรานนท์
- วัชรินทร์ ตั้งใจอยู่
- เรืองกาน ช่วยเอี่ยม
- จรรยา แซ่ฮ้อย
- อลิส ศรีนัย
- กนิษฐา รัตนแก้ว
- สุภาภรณ์ พัฒนศักดิ์กุล
- ธีรพงศ์-พนธ์ทิพย์ นุ่มวงค์
- ศุภรัตน์ นาคนิกร
- วิภาภรณ์ รุ่งพิพัฒน์ชัยกุล
- สุติศา ติวัฒนานนท์
- สมหมาย เสรีจิต
- นรินทร์ ธิติรักษ์พานิชย์
- สุภาภรณ์ พันธุ์พุกษ์
- Jira pom , Somphone, Pakonpit, Pimpa, Somsuan-Jeff

- Prayong Maneedum, Monta Mikell
- ปิยพรรณ รัตน์สงวน
- นุชนารถ ตั้งวีรเกียรติ
- สุกนธ์ พิสิฏ์
- รุ่งตะวัน (ศรัทธา) แม็กเนส
- Siriwan Toth
- Nuch-Bon Sirin
- Sasitorn Bunnag
- Prattida Padungsit
- Elizabeth C. Myers
- Sompratana
- Somrudee and family
- Suwana
- นирมล ชัมภาวิทย์
- ชลลิตี กิมาพันธ์โท
- อรวรรณ เนตรสว่าง
- แม่ชีแดง วัดภู
- มีมี และต่อม

๒๘. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครและธรรมบริกรทุกท่าน

- คณาจารย์ และนักศึกษา ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ บวรกุลภา
- เพื่อน ๆ จากบมจ. SCG นำโดยคุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาครณัฐ รุจาธนนันท์
- บจก.วีทีการเม้นท์ นำโดยคุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลหาคารพงษ์ และลูกหลาน ญาติมิตร
- นักศึกษา มศว. องครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย รศ.ดร.สาลี สุภามรณ์
- นักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนิก นำโดย ดร. วรัญญา แสงพิทักษ์
- บจก.สตาร์ครีโอโปรดักชั่น นำโดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมครอบครัวและพนักงาน
- ทีมจิตอาสา นำโดยคุณแม่ชัชจิตรา ปิยะวาทิน
- ครอบครัวคงสวัสดิศักดิ์และครอบครัว
- บจก.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ โดยคุณพ่อไพบูลย์ พิทยธนากุล
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา พร้อมคณะตำรวจอาสา และวินมอเตอร์ไซด์ยานนาวา บางโพรงพวงสาทร
- ขอขอบคุณ ผู้บังคับการ กรมสารวัตรทหารเรือ เอื้อเฟื้อ กำลังพล ๑๐ นาย มาช่วยทำงานและเก็บงาน

- ขอขอบคุณ คุณสมใจ รุ่งธนกิจ และ น.ต. รณชัย ภูทองสุข ที่พาทหารอากาศมาช่วยทำงานและเก็บงาน
- ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการเขตสาทร อำนวยการความสะอาดเรื่องจัดเก็บขยะในงาน
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และญาติ ๆ
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง และลูกหลานบริวารญาติมิตร
- คณะจิตอาสาจากโรงเรียนวัดสุทธิวราวมและจิตอาสา ที่ต่าง ๆ

กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน ทั้งที่ไม่ว่าจะเยนนามได้ทั้งหมด ที่ได้ร่วมเสียดสละมาเป็นธรรมบริกร ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขอโน้มกราบขอบพระคุณและระลึกในคุณงามความดีของทุกท่านตลอดไป

๒๙. กราบขอบพระคุณที่ทีมงานประชาสัมพันธ์

นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการส่องโลกส่องธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔.๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕-๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์อาทิตย์เวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น.

๓๐. กราบขอบพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม

- สำนักงานและร้านหนังสือชมรมฯ คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
- สาขา ๒ บจก. บางกอกเอนเนอร์จี้ เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์
- สาขา ๓ คุณฉวีพรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อและร้านอาหาร-เบเกอรี่ บุญบุรี อยู่ปากซอยฉิมพลีสุข ศรีนครินทร์
- สาขา ๔ อยู่ตึกพาร์ทเมนท์ ซอยลาซาล สุขุมวิทบางนา กรุงเทพฯ

ขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง ร่วมอนุโมทนาธรรมทานที่แจกผู้ฟังธรรมในงานครั้งที่ ๒๓

๑. หนังสือสนทนาธรรมกับอาจารย์วดีน อินทสระ เล่ม ๔
๒. หนังสือการพัฒนาศักยภาพตนเอง ของ อ. ดร.สนอง วรอุไร
๓. หนังสือโพชฌงค์ ๗ ของพระกัมมัฏฐานาจารย์ ฉู บัณฑิตตาทิวิงส
๔. หนังสือทำให้ทำ ของ อ.ก่าพล ทองบุญน่ม
๕. หนังสือลัทธิวิมลันธรรม เล่ม ๒ ของ พอจ.ไพศาล วิสาโล บริจาคโดย บ.อมรินทร์พรินติ้ง แอนพับลิชซิงจำกัด (มหาชน)

- ๖. หนังสือธรรมะสำหรับผู้ป่วย ของ พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
- ๗. หนังสือการปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา ของ ลพ.ปราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย คณะศิษย์หลวงพ่อบราโมทย์
- ๘. หนังสืออริยสังข์เพื่อความพ้นทุกข์ ของ ลพ.ปราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย คณะศิษย์หลวงพ่อบราโมทย์
- ๙. หนังสือดวงตาลวงใจ ของ พอจ.ชาญชัย อธิปญโญ บริจาคโดยครอบครัววงศสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- ๑๐. หนังสือกฎเกณฑ์กรรม ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง บริจาคโดย บริษัท มหพันธ์ จำกัด
- ๑๑. หนังสือความดีและอานาภาพของความดี ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๑๒. หนังสือก่อนจิตออกจากร่าง ของ อ.ดร.สนอง วรอุไร
- ๑๓. หนังสือหลักการรวมและการเวียนว่ายตายเกิด ของ อ.วคิน อินทสระ
- ๑๔. ข่าวสารกัลยาณธรรม ฉบับมิถุนายน ๒๕๕๕
- ๑๕. หนังสือซีเคร็ต จาก บ.อมรินทร์ ฟรินติ้งฯ

รายการซีดี

- ๑. Mp3 หลวงพ่อทอง วัดพระธาตุศรีจอมทอง จ.เชียงใหม่
- ๒. Mp3 พอจ.ชาญชัย อธิปญโญ อบรมวิปัสสนากรรมฐาน บริจาคโดยครอบครัววงศสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- ๓. Mp3 พอจ.ปราโมทย์ ปาโมชฺโช
- ๔. Mp3 อ.ดร.สนอง วรอุไร ชุดที่ ๓๔
- ๕. Mp3 สุขเหนือสุข พอจ.ไพศาล วิสาโล
- ๖. Mp3 ธรรมะสำหรับผู้ป่วย พอจ.ไพศาล วิสาโล
- ๗. Mp3 มรรคานาคา อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม บริจาคโดยคุณเอกชัย ดิรุ้งโรจน์และคุณวิชัยโพธิ์ นทีไท
- ๘. Mp3 รู้แบบนี้ไม่มีทุกข์ พอจ.สมบูรณ ฉตตสุวณฺโณ
- ๙. Mp3 เสียงอ่านเรื่อง เสียตายคนตายไม่ได้ อ่าน ของดั่งตถุณ อ่านโดยพระกฤษ นิมีโล บริจาคโดย คณะศิษย์ ผู้ไม่ประสงค์ ออกนาม
- ๑๐. Mp3 หลักกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด ของ อ.วคิน อินทสระ

- ๑๑. Mp3 รวมธรรมบรรยาย อ.วคิน อินทสระ ชุดที่ ๑
- ๑๒. Mp3 จิตคือพุทธะ ของหลวงปู่ดูลย์ อตุโล อ่านโดย พอจ.กฤษ นิมีโล บริจาคโดย คุณเอวารินิตย์ ฉัตรตระกูล และคณะ
- ๑๓. Vcd รวมบรรยายภาค งานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๒ ของชมรมกัลยาณธรรม

เมนูอาหารกัลยาณธรรม ๐๘ ก.ค. ๒๕๕๕

อาหารเช้า

- ๑. ข้าวต้มปลา ไม่อ้วน
- ๒. ข้าวผัดมังสะวิรัติ ไม่อ้วน
- ๓. โจ๊ก (เจ) ๒,๐๐๐ ชาม
- ๔. ข้าวผัดมังสะวิรัติ ๕๐๐ จาน
- ๕. ข้าวราดแกงจับฉ่าย ๓๐๐ จาน

ขนม มื้อเช้า

- ๑. ปาท่องโก๋ ๒๐ กูก.
- ๒. สตรอเบอรี่ครีมเบิ้ล ๓๐๐ ซึ้น
- ๓. ข้าวเหนียวสังขยาและหน้าอื่น ๆ ๕๐๐ ซึ้น
- ๔. ขนมปัง ขนมเทียน ๕๐๐ ซึ้น
- ๕. ขนมลอดช่อง ๕๐๐ ถ้วย
- ๖. ขนมสอโตไล่+ข้าวต้มมัด ๑,๐๐๐ ซึ้น
- ๗. ขนมหวาน ๒,๐๐๐ ซึ้น
- ๘. กะหรี่ปั๊ป ๑,๕๐๐ ซึ้น
- ๙. เค้กกล้วยหอม ๘๐๐ ซึ้น
- ๑๐. บัตเตอร์เค้ก ๕๕๐ ซึ้น
- ๑๑. ข้าวต้มมัด ๒,๐๐๐ ซึ้น
- ๑๒. กล้วยน้ำว้า ๕๐๐ ใบ

เครื่องดื่มมื้อเช้า

- ๑. ชูบชอง ๘๐๐ ชอง
- ๒. กาแฟ ๓,๐๐๐ แก้ว
- ๓. โอวัลติน ๒,๐๐๐ แก้ว
- ๔. ชาอินเดีย ๔๐๐ แก้ว
- ๕. น้ำปานะ (แครอท+ ฟักทอง+ข้าวโพด) ๒,๐๐๐ แก้ว
- ๖. นำนมโปรตีนถั่วพิชชี่ ๒,๐๐๐ แก้ว
- ๗. เต้าฮวยนมสด ๗๕๐ ถ้วย
- ๘. น้ำลำไย ๒๐๐ แก้ว

อาหารกลางวัน

- ๑. ข้าวกะเพราไก่ ไม่อ้วน
- ๒. ผัดซีอิ้ว ๑,๐๐๐ จาน
- ๓. โรงทานก๋วยเตี่ยวหมูน้ำใส ๑,๐๐๐ ชาม
- ๔. ขนมจีนน้ำยา ๕๐๐ ชาม

๕. ก้วยเตี่ยวลูกชิ้นปลา	๔๐๐	ข้าม
๖. เกี่ยมอี่น้ำแดงเห็ดหอม (เจ)	๓๐๐	ข้าม
๗. บะหมี่เกี้ยวหมูแดงแห้ง	๓๐๐	ท้อ
๘. ขนมจีนแกงเขียวหวาน	๕๐๐	ข้าม
๙. กุยช่ายนึ่ง	๕๐๐	กล่อง
๑๐. ข้าวขาหมู	๕๐๐	จาน
๑๑. ข้าวราดจ๊ับฝ้ายเจ	๕๐๐	จาน
๑๒. ผัดซีอิ้ว	๕๐๐	จาน
๑๓. ส้มตำ+ไก่ทอด	๕๐๐	ชุด
๑๔. ข้าวหมูแดง	๒๐๐	จาน
๑๕. ก้วยจ๊ับหมูกรอบ	ไม่อื่น	
๑๖. ก้วยเตี่ยวแคะ	๕๐๐	ข้าม
๑๗. ก้วยจ๊ับญวน	๗๐๐	ข้าม
๑๘. ซูชิ	๕๐๐	ชุด

ขนม + เครื่องดื่มกลางวัน

๑. น้ำบ๊วย+สารพัดชา	ไม่อื่น	
๒. น้ำใบเตย	๒,๐๐๐	แก้ว
๓. ขนมลอดช่องไทย	๒๐๐	ถ้วย
๔. บัวลอยแก้ว, มันต้มนึ่ง	๖๐๐	ถ้วย
๕. ข้าวเหนียวดำ		
๖. ข้าวเหนียวเปียก, กะหรี่ปั๊พ		
๗. ขนมปัง	๑๕๖	กล่อง
๘. ถั่วแดงน้ำลำไย	๗๐๐	ถ้วย
๙. ขนมเค้กโรล	๒๔๐	ชิ้น
๑๐. ขนมหวาน	๒,๐๐๐	ชิ้น
๑๑. ขนมคุกกี้	๑,๐๐๐	ชิ้น
๑๒. เต้าฮวยนมสด	๘๐๐	ถ้วย
๑๓. เจ๊กก๊วย	๑,๐๐๐	ถ้วย
๑๔. ไข่โตโนเสาร์+กล้วยตากทอด	๕๐๐	กระทง
๑๕. สาอูแคนตาลูปนมสด	๓๕๐	แก้ว
๑๖. ชา+กาแฟ	ไม่อื่น	
๑๗. ไอศกรีม	๓๐๐	โคน
๑๘. ชูนมปัง	๑,๐๐๐	ท้อ
๑๙. น้ำแข็งใสทรงเครื่อง	๕๐๐	ถ้วย
๒๐. เค้กกล้วยหอม+บัตเตอร์เค้ก	๕๐๐	ชิ้น
๒๑. เต้าหูนมสด	๓๐๐	ถ้วย

ชมรมกัลยาณธรรมขอนอบน้อมกราบขอบพระคุณ ทุก ๆ แรงแยก แรงแจ้ว แรงแคร่ที่ที่มีต้องานกิจกรรม เผยแพร่วัฒนธรรมอย่างต่อเนืองของพวกเราทุกคน

ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ ถักทอ
สานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึง
ยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันน่าประโยชน์
และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนืองเสมอมา

ขอนอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดาสัมมา
สัมพุทธเจ้า

ขอนอบน้อมบูชาพระธรรมอันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย
ขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
ขอนอบน้อมเกล้าถนอมกระหม่อม ถวายมหากุศล
มหาทานนี้ แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ
พระบรมวงศานุวงศ์ ของจทรงพระเจริญ มีพระชนมายุ
ยิ่งยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบา
อาจารย์และวิญญานแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง
สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่ในบริเวณสถานที่แห่งนี้และทุก
ภพภูมิ

ขออุทิศบุญกุศลแก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงาน
ครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทาน มหากุศล
อันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่
มีอานิสงส์สูงสุด เหนือการให้ทั้งปวง

ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศล

๑. ปุพพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)

๒. ปุญฺจเจตนา (เจตนาขณะให้)

๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)

สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของ
ท่านมีผลมาก มีผลไพมุลย์

ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่าน และขอแบ่งปัน
บุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์
ทุกภพ ทุกภูมิ ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับ
ผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง

ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ

ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข

ให้ประทีปโคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง

ส่วนผู้ที่ให้ธรรมะ ชื่อว่าให้มฤตธรรม

ขอกราบขอบขมา หากขาดตกชื่อใดและคณะใดไป
โดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาตหน้าใจ
ทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพและศรัทธา

ชมรมกัลยาณธรรม

กำหนดการจัดงานแสดง-ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๒๔ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรภิมุข มหาเมฆ
วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๕.๐๐ น. เริ่มเปิดให้บริการลงทะเบียนและบริการอาหารเช้า
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดยท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ดร. สราจิต พุทธชัยยงค์
- ๐๘.๔๕ น. อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม บรรยายธรรม เรื่อง “พันทุกข์ชั่วทวีปตา”
- ๑๐.๑๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาทีและมอบของที่ระลึก
- ๑๐.๓๐ น. พระครูวินัยธร (หลวงพ่อเอี่ยม (ทรงศักดิ์) วิโนทโก) สำนักปฏิบัติธรรมวังสันติ
บรรพต (วังเนียง) อ.เมือง จ.พัทลุง แสดงธรรมเรื่อง “อิทัปปัจจยตา”
- ๑๑.๔๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๓๐ น. อาจารย์สุภีร์ ทুমทอง บรรยายธรรมเรื่อง “กายคตาสติ”
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๕ นาทีและมอบของที่ระลึก
- ๑๔.๔๐ น. อ.ดร.สนอง วรอุไร บรรยายธรรมเรื่อง “แฉ่นสองธรรม”
- ๑๖.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที
- ๑๖.๑๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรม กล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๒๐ น. ปิดงาน (เสร็จสิ้นพิธีการบนเวที ภายใน ๑๖.๓๐ น.)

- เปิดรับลงทะเบียนหน้างานเช้าวันงาน ตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. เป็นต้นไป
- รับบริจาคปัจจัยและสิ่งของช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี

คำแนะนำผู้เข้าฟังธรรมในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๔

๑. ไม่มีการลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ท่านใดมาลงทะเบียนก่อนมีสิทธิ์ก่อน และไม่อนุญาติให้ลงทะเบียนแทนกัน โดยงานครั้งนี้สามารถรองรับผู้ฟังธรรมได้ประมาณ ๔,๐๐๐ ท่าน โดยมีที่นั่งฟังธรรม ๓ จุดคือ

บนหอประชุม	๑,๘๐๐	ที่นั่ง
โถงใต้หอประชุม	๕๐๐	ที่นั่ง
โรงอาหาร	๑,๐๐๐	ที่นั่ง
สวนหย่อม	๓๐๐	ที่นั่ง
๒. ขอความร่วมมือให้ทุกท่านเข้าประจำที่นั่งของตน ก่อนที่การบรรยายธรรมในแต่ละรอบจะเริ่ม เพื่อไม่เป็นการรบกวนการฟังธรรมของท่านอื่น ดังนี้
 - ในรอบเช้าขอให้เข้าประจำที่นั่งเวลา ๐๘.๑๕ น. เพื่อรับฟังคำชี้แจงการจัดงานก่อนพิธีเปิดเวลา ๐๘.๓๐ น.
 - ในรอบบ่ายขอให้เข้าประจำที่นั่งเวลา ๑๓.๒๐ น (ครั้งนี้ช่วงพักรับประทาน อาหารเที่ยงเพิ่มเวลาเป็น ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที ๑๒.๐๐ - ๑๓.๑๕ น.)
๓. ขอเชิญชวนทุกท่านเตรียมภาชนะ และกระบอกน้ำส่วนตัวมาจากบ้าน เพื่อช่วยกันลดปริมาณขยะ ลดโลกร้อน โดยในงานจะมีจุดเติมน้ำสะอาดและจุดล้างภาชนะไว้บริการ
๔. โรงทานจะเปิดปิดเป็นเวลา โดยในรอบเช้า เปิดตั้งแต่ ๐๕.๐๐ - ๐๗.๕๐ น. และรอบกลางวันจะเปิดเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๕. ขอความร่วมมือท่านแยกขยะลงถัง ซึ่งจะจัดแยกเป็นถังขยะแห้ง และถังใส่เศษอาหาร
 - กรุณาทิ้งเศษอาหาร น้ำแข็ง และน้ำ ลงในถังใส่เศษอาหาร ก่อนที่จะทิ้งภาชนะทุกชนิดลงในถังขยะแห้ง
๖. รณรงค์ให้ท่านเดินทางโดยรถแท็กซี่ รถประจำทางและขนส่งมวลชน เพื่อช่วย

กันแก้ปัญหาเรื่องที่เกิดจอตถไม่พอเพียงและช่วยกันประหยัดพลังงาน

๗. สำหรับท่านที่ขับรถมาเอง ขอความกรุณาไปจอดในสถานที่ ๆ กำหนดไว้ อย่าไปจอดขวางทางเข้าออกของเพื่อนบ้านรอบ ๆ มหาวิทยาลัย
๘. หนังสือและซีดีที่นำมาบริจาค กรุณาย่านำสิ่งที่ไม่ใช่หนังสือหรือซีดีธรรมดา เช่น แผ่นพับโฆษณา แคตตาล็อกสินค้า ฯลฯ มาใส่ในกล่องรับบริจาค และขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับ ซีดี ที่ท่านลงข้อมูล (write) เอง เพราะตรวจสอบยาก
๙. ชมรมฯ ไม่อนุญาตให้นำเอกสารหรือสื่อธรรมะอื่นใดมาแจกในงาน หากไม่ได้ขออนุญาตทางชมรมฯ ไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
๑๐. ขอเชิญชวนทุกท่านร่วมสร้างความดี ฝึกฝนพัฒนาจิตใจ ด้วยการเจริญสติ และเจริญเมตตาต่อกัน ฝึกใจลดละ โลภ โกรธ หลง มีรอยยิ้มให้กัน อภัยให้กันและกัน

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

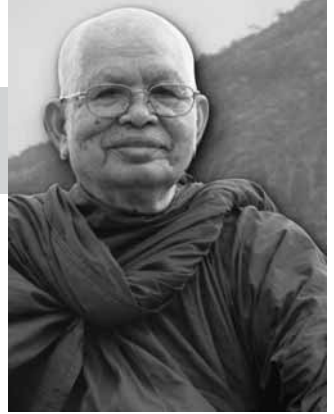
- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี AM ๙๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย ท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกสื่อธรรมบรรณาการทุกๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมเทศนาธรรมและธรรมบรรยายอันทรงคุณค่าของครูบาอาจารย์ผ่าน กัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าของในงานแสดงธรรม และร่วมออกโรงทาน หรือเป็นเจ้าของโรงทาน วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ศกนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป ติดต่อที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

ประวัติย่อ องค์บรรมาย งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๔

หลวงพ่อเอี้ยน วิโนทโก

พระครูวินัยธร ทรงศักดิ์ วิโนทโก (หลวงพ่อเอี้ยน) ท่านมีนามเดิมว่า เอี้ยน ชูศรี ถือกำเนิดทางภาคใต้ เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๙ ในครอบครัวชาวลัวชาวนา

ขณะที่หลวงพ่อเอี้ยนอายุได้ ๑๓ ปี เรียนอยู่ ป.๓ โยมบิดาได้เสียชีวิตลงด้วยโรคกระเพาะ โยมมารดาจึงเลี้ยงดูลูกทั้ง ๑๒ คน ไปตามปกติของชาวบ้าน เมื่อถึงเวลาปิดภาคเรียน พระอาจารย์แทน สมภารวัดบ้านใหม่ มักขอตัวเด็กชายเอี้ยนให้ถือย่าม ติดสอยห้อยตามไปทำธุระในจังหวัดต่าง ๆ ด้วยเสมอ

หลวงพ่อเอี้ยนบรรพชาเป็นสามเณร เมื่ออายุได้ ๑๖ ปี ๕ เดือน ที่วัดพระอาจารย์แทน ตามพินัยกรรมที่โยมบิดาสั่งไว้ก่อนเสียชีวิต ซึ่งหลวงพ่อเอี้ยนยอมรับด้วยความเต็มใจ เพราะท่านจะได้มีโอกาสได้ออกจากบ้าน เพื่อที่จะได้เรียนหนังสือต่อ เนื่องจากท่านต้องออก ป.๔ เมื่อตอนอายุ ๑๔ ปี

ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ท่านออกจากวัดบ้านใหม่ ไปอยู่วัดราษฎร์บำรุง เนื่องจากที่นั่นมีสำนักเรียนบาลี

ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ออกจากวัดราษฎร์บำรุง รอนแรมไปที่ต่าง ๆ แล้วเดินเข้าสู่คูหาสวรรค์ ไปขอฝากตัวอยู่กับคณะอาจารย์เคว็จ เกสโร เพื่อเรียนบาลี ท่านเริ่มเรียนรู้การทำสมาธิวิปัสสนาด้วยตัวท่านเอง ท่านสอบได้มหาเปรียญตั้งแต่นั้นเป็นสามเณร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ท่านได้เข้ามาสู่กรุงเทพฯ และลาสิกขาเมื่ออายุ ๒๒ ปี ออกไปหาประสบการณ์จากการเป็นฆราวาสอีก ๓ ปี แล้วจึงคิดอยากบวชอีก เพราะเห็นว่าชีวิตฆราวาสนี้คับแคบ และตั้งใจไว้ว่าจะบวชเมื่อได้พบพระปฏิบัติและพระ

ที่รัฐจอร์เจีย ท่านทำงานไปพลาง สืบหาพระจริงไปพลาง จนวันหนึ่งท่านได้อ่าน “คู่มือ มนุษย์” ของท่านอาจารย์พุทธทาส จนมีความเข้าใจ จึงลาออกจากงาน มาอยู่ส่วน โมงค์อยู่ ๑๐ ปีกว่า ๆ จึงได้อุปสมบท

บวชได้พรรษาที่ ๓ ได้ขอลาท่านอาจารย์พุทธทาส มาอยู่วัดคฤหาสวรรค์ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หลวงพ่อเอี้ยนได้มาปักหลักอยู่ที่ สำนักวิปัสสนาวิงสันติบรรพต ทำงานทุกอย่างพร้อมการปฏิบัติ จนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ หลวงพ่อเอี้ยนท่านอายุครบ ๗๓ ปี ท่านตั้งใจว่าอายุจะเหลือเท่าไรก็ตาม ท่านจะถวายพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และทำประโยชน์ให้เพื่อนมนุษย์ จนกว่าจะหมดลมหายใจ

อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม

การศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท MBA (Management) จาก Angelo State University, Texas สหรัฐอเมริกา

เริ่มต้น ชีวิตในทางธรรม

วัยเด็กตอนอายุ ๑๕ ปี ได้บวชเป็นสามเณรที่วัดถ้ำพระโพธิสัตว์ จังหวัดสระบุรี เป็นเวลา ๓๓ วันในช่วงปิดเทอม ในช่วงนั้นมีความปรารถนาที่จะบวชไม่สึก แต่ก็ต้องกลับมาเรียนหนังสือก่อน เมื่อเข้าสู่วัยทำงานบริษัทที่ดำเนินธุรกิจต้องเผชิญกับยุคไอเอ็มเอฟอันโหดร้าย ชีวิตต้องประสบกับปัญหาอย่างหนักจนบริษัทต้องปิดตัวลง มีความทุกข์มาก จนกระทั่งคุณแม่แนะนำให้ไปปฏิบัติธรรมในหลักสูตรของคุณแม่ ดร.สิริ กรินชัย ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนมีโอกาสได้บวชที่ยุวพุทธิกสมาคม ศูนย์ ๒ โดยมีพระอาจารย์นวลจันทร์เป็นวิปัสสนาจารย์ ในระหว่างเข้าพรรษาของปี พ.ศ. ๒๕๔๙

ในระหว่างพรรษา นั้น ได้บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงสภาวะที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติ จนเป็นที่มาของหนังสือ **ดุจิต หนึ่งพรรษา** ซึ่งเป็นหนังสือติดอันดับ Best seller ของร้านนายอินทร์ โดยล่าสุดเป็นการพิมพ์ครั้งที่ ๖ หลังจากที่เริ่มทำงานเผยแผ่ได้สร้างสื่อธรรมะต่าง ๆ อย่างมากมาย สำนักพิมพ์อมรินทร์ จึงนำการบรรยายไปทำเป็นหนังสือ ซึ่งมีการย่อภาพการนำเสนอ จึงทำให้หนังสือสื่อความเข้าใจต่อทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในชื่อ **ดุจิต ชั่วพริบตา** ติดอันดับหนังสือขายดีของร้านนายอินทร์เพียงสัปดาห์แรกที่ออกวางจำหน่าย และหนังสือเล่มต่อมาเป็นการนำอริยมรรคมีองค์ ๘ จากพระโอษฐ์ มาสาธยายให้เข้าใจในทุกแง่มุม ด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายและปฏิบัติตามได้จริง ในชื่อ กลัวเกิด ไม่กลัวตาย สำหรับผลงานหนังสือธรรมะเล่มล่าสุดจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อมรินทร์ และเริ่มวางจำหน่ายไปเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ในชื่อ **นิพพานชั่วพริบตา** ก็เป็นอีกเล่มหนึ่งที่ติดอันดับหนังสือขายดีของร้านนายอินทร์เช่นกัน

แนวทางในการปฏิบัติจะใช้คำสอนจากพุทธพจน์เป็นหลักโดยเฉพาะเรื่องมรรค เพื่อให้ผู้ปฏิบัติทั้งหลายสามารถเข้าใจธรรมะได้อย่างถูกต้องด้วยคำจากพระโอษฐ์ โดยจัดทำเป็นสื่อทั้งภาพและเสียงเพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าใจในเวลาอันรวดเร็วและถูกต้อง

ทุกวันนี้ ผู้เขียนยังคงทำหน้าที่สาวก ทุ่มเทกำลังกายกำลังปัญญาเพื่อรับใช้พระศาสนาให้ผู้ร่วมเกิด แก่ เจ็บตาย ได้พบกับพระธรรมที่พระศาสดาได้ตรัสรู้ และเพื่อยังสัตว์ให้พ้นไปจากทุกข์ทั้งปวง นอกจากนี้ยังดูแลอุปัฏฐากใกล้ชิดดหลวงพ่อยิ้ม วิโนทโก สำนักวิปัสสนาวิงสันติบรรพต พัทลุง รวมทั้งช่วยบรรยายธรรมเพื่อปูพื้นฐานให้แก่ผู้ฟังก่อนรับฟังธรรมจากหลวงพ่อ

ถ้าถามผู้คนที่ว่า อาจารย์ประเสริฐมีความโดดเด่นอย่างไร คนทั่วไปจะตอบเหมือน ๆ กัน หลังจากได้ยินได้ฟัง ในคอร์สแล้วว่า “สามารถสาธยายแจ่มแจ้งสิ่งที่เป็นนามธรรมที่ยาก ๆ ให้คนทั่วไปเข้าใจได้” ลองมาพิสูจน์คำกล่าวนี้นี้ดูด้วยตนเอง ธรรมของพระศาสดาทำให้มาพิสูจน์ เพียงต้องการคนจริง ปฏิบัติจริงแล้วท่านจะพบ ลัจจธรรมที่จริงแท้

อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง

วันเดือนปีเกิด วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๕

ที่อยู่ บ้านหนองสะ ต.หนองสะ อ.ลำโรงทาบ จ.สุรินทร์

การศึกษา

- เปรียญธรรม ๔ ประโยค
- ประกาศนียบัตรบาลีใหญ่ วัดท่ามะโอ จ.ลำปาง
- ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ปริญญาโท พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

งานปัจจุบัน (ปี ๒๕๕๕)

- วิปัสสนาจารย์ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
- อาจารย์สอนปริญญาตรี วิชาพระอภิธรรมปิฎก
- ปริญญาโท สาขาวิปัสสนาภาวนา วิชาปรมาตถธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส จ.นครปฐม
- บรรยายธรรมตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด
- เผยแพร่ธรรมะทางเว็บไซต์ www.ajsupee.com

วิธีปฏิบัติต่อความสุข ๔ ข้อ ดังนี้

๑. ไม่เอาทุกข์ทับถมตน ที่ไม่มีทุกข์ทับถม
๒. ไม่ละทิ้งความสุขที่ชอบธรรม
๓. ไม่หมกมุ่นสยบในความสุข (แม้ที่ชอบธรรม) นั้น
๔. เพียรทำเหตุแห่งทุกข์ให้หมดสิ้นไป เพียรปฏิบัติเพื่อเข้าถึงความสุขที่สูงขึ้นไปจนสูงสุด

พุทธธรรม...พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต)

กรรมตามทัน

โดย พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภู

ข้าพเจ้าว่าที่ ร.ต.ต.จบใหม่ ถูกส่งไปเป็นผู้บังคับหมวด สถานีตำรวจภูธร อำเภอ บ้านบึง จ.ชลบุรี แต่เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน ๕ พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่นาน ๖ ปีเศษ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าเตรียมการสงวนแต่ก็กำลังถูกโค่นเผาอย่างหนักบัดนี้ไม่มีป่า เป็นอำเภอหนองใหญ่แทน ได้พบเรื่องมากมาย จึงคัดเอาเรื่องแปลกที่เกิดขึ้นจริงมา เล่าตามคำชวนของท่านประธานชมรมกัลยาณธรรม

นายพรานเห็นเพื่อนเป็นเสือ

มีนายพรานมาแจ้งว่า เขากับเพื่อนมีอาชีพล่าสัตว์ในป่า ตั้งแต่วัยรุ่นจนบัดนี้ ก่อนคนแล้ว เมื่อบ่ายวานเขากับเพื่อนก็ไปนั่งห้าง (ขึ้นบนต้นไม้) ในป่า คอยดักยิงสัตว์ ที่มากินดินโป่ง (ดินเค็มในป่า สัตว์กินแทนเกลือ) ตกเย็นเพื่อนยิงตัวตายจึงมาแจ้ง

การไปที่เกิดเหตุต้องไปเข้าทางศรีราชาโดยอาศัยรถยนต์รางของบริษัทศรี มหาราชา เข้าไปตามทางรางลากซุง สุดทางรางก็ลงรถเดินเท้าต่อ เขาบอกไปอีก “๒ ขด” พอเหนื่อยยังไม่ถึงต้องไปอีก “หมาน้อยเท่า หม่าใหญ่หอน” รวมเวลาเดิน ประมาณ ๑ ชั่วโมง จึงถึง

จากที่เกิดเหตุ ศพแก่กางเกงแล้วแต่ยังไม่ได้ถอดออก ปีนลำกล้งยาวเลยหัว ยิงตัวเองไม่ได้ ที่ล่าศัตรูศพเคียนหัวด้วยผ้าขาวม้าใหม่สีดำเหลืองขาว แผลกระสุน ปีนถูกที่หัว

พรานผู้แจ้งจำนวนต่อหลักฐาน รับสารภาพว่าพอโพล์เพลลี่ใกล้จะมีดีเขาเห็น เลือว่าโรยอยู่ในพุ่มไม้จึงยิงเสีย แต่เป็นเพื่อนที่ลงจากต้นไม้เพื่อที่จะไปอี ตาย

พวกเขาดักยิงสัตว์ เอาลูกสัตว์ไปขังเอาเนื้อเอาหนังไปขาย กรรมตามมาทัน คนแจ้งก็โดนข้อหาฆ่าคนตายถูกขังคุก

สาบานให้ตายมือโผล่

เรื่องนี้มีอาแปะผอมหลังโก่ง มาแจ้งว่า ถูกหนุ่มไร่ใกล้กันมาตีท้ายคร้ว จึง หนีตัวแล้วเรียกผู้เกี่ยวข้องมาเจรจากันที่โรงพัก

ทุกคนมาตามนัด ภรรยาอาแปะแก่เป็นสาวขาวอวบ ส่วนหนุ่มที่ถูกกล่าวหา ร่างท้วมสูงใหญ่วัยหนุ่มผิวนวลเผือกคล้ายคนเผือก กลางวันอาแปะไปทำไร่ ภรรยา อยู่ตามลำพัง จึงมีปัญหา

ผลเจรจาไกลเกลี่ยเป็นที่ตกลงว่า หนุ่มจะไม่ไปยุ่งกับภรรยาอาแปะอีก โดย หนุ่มให้สัจจะกล่าวคำสาบานว่า ถ้าเขาไปยุ่งกับภรรยาอาแปะทางซู้สาวอีก “ขอให้ ตายมือโผล่” ึ่งกับคำสาบานที่ไม่เคยได้ยิน แต่ทุกคนก็พอใจกลับไป

ราว ๔ เดือน ต่อมา มีผู้ไปพบมือโผล่จากดิน ข้าพเจ้าไปที่เกิดเหตุพบมืออูม ใหญ่वलเผือก ชูโผล่จากดินซุดขึ้นมาเป็นศพ หนุ่มที่สาบานนั้น

เด็กไม่มีเงาหัว

เรื่องมีว่า เด็กถูกระเบิดตายในป่า จึงไปที่เกิดเหตุ พบศพเด็กชายผิวดำล่ำ ล่ำสันอายุ ๘-๙ ขวบ มีแผลเป็นจุดเล็ก ๆ ทั่วตัว เกิดจากสะเก็ดระเบิด มีด้ายสาย ลีญจณ์คล้องคอ และผูกข้อมือทั้ง ๒ ข้าง

แม่เด็กเล่าว่า ตอนเย็นลูกกลับจากโรงเรียน วิ่งเล่นที่ลานหน้าบ้านเห็นเงาไม่มี “หัว” ก็ตกใจ จึงเอากระบุงโยนใส่เงาแทนหัวให้เพื่อแก้เคล็ด แล้วเรียกลูกขึ้นบ้าน ทำการเรียกขวัญให้ โดยทำสายลีญจณ์คล้องคอและผูกข้อมือทั้ง ๒ ข้าง ห้ามไม่ให้ ไปไหน

ลูกเป็นเด็กขยัน ก็ไม่อยู่เปล่า ลงไปกวาดใบไม้มารวมกองแล้วจุดไฟเผา เกิดระเบิดขึ้นในกองไฟถูกลูกตาย

เด็กไร้เดียงสา กรรมก็ไม่เว้น

เรื่องนอกโรงพักแถมมา ข้าพเจ้าเป็นเด็กพยศ ร้องไห้ไม่ยอมเลิก ถูกพี่สาวตีให้หยุดร้องไห้บ่อย ๆ ตอนนั้นจำความได้ เล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เรื่องจำได้

วันหนึ่ง หลังตรุษจีน ถูกพี่สาวตีอีกคิดทำร้ายพี่สาว โดยจะเอาประทัดไปจุด ผมตัดพี่สาว (คิดได้ยังไง...ง) ก็เอาประทัดที่เก็บได้ตอนตรุษจีนดอกหนึ่งเข้าไปในครัว จุดไฟจากเตาถือเดินร้องไห้มาได้ครึ่งครัว ประทัดก็ระเบิดคามือ “ปัง!” ตกใจมาก เล็บที่สูงสุดในชีวิต จึงจำได้ดี ตอนนั้นไม่นึกเลยว่าประทัดจะระเบิดตามทางได้ กรรมท่านยังกรุณาที่ไม่เอาถึงมือพิการ

เหตุให้เกิดทุกข์

วัฏจักร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนของจิตวิญญาณไม่มีกาลสมัย เมื่อใดใจยังมีต้นหาคือ ความอยาก เมื่อนั้นจิตวิญญาณยังต้องการอยู่ในสามภพนี้ ตลอด ไปมีทั้งสมหวังและผิดหวังมีทั้งสุขและทุกข์ทั้งหัวเราะและร้องไห้ปนกันไป ในสามภพนี้เป็นสถานที่พักชั่วคราวเท่านั้น จิตวิญญาณจะไปอยู่แบบถาวรตายตัวตลอดไปไม่ได้ จะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามเหตุปัจจัยที่สร้างเอาไว้ จะอยู่ในภพนั้นบ้างอยู่ในภพนี้บ้าง แล้วก็ผ่านไปไม่คงที่ จะมีความพอใจยินดีอยากจะอยู่เป็นหลักฐานตลอดกาลไม่ได้ หรือจะไปที่ไหนอยู่ที่ไหนเอาตามใจชอบก็ได้ เช่นกันเหมือนกับบุคคลอยู่ในแพกลางมหาสมุทร จะกำหนดทิศทางให้แก่ตัวเองไม่ได้เลย จะไปตกค้างอยู่ที่ไหนอย่างไรก็จะเป็นไปตามกระแสของลม ฉันทัดผู้จะไปเกิดในภพชาติใดจะมีกรรมเป็นตัวกำหนดให้เกิดในที่นั้น ๆ ผู้ทำกรรมดีเอาไว้ก็จะได้ไปเกิดในภพชาติที่ดี ผู้ทำกรรมที่ไม่ดีเอาไว้ก็จะได้ไปเกิดในภพชาติที่ไม่ดี กรรมจะให้ความเป็นธรรมแก่ทุก ๆ คน

แต่บุคคลไม่ยอมรับผลของกรรมชั่วที่ตัวเองทำเอาไว้ แต่ก็หนีไม่พ้นจะต้องได้รับผลของกรรมชั่วแน่นอน คำว่า กรรมดีและกรรมชั่วนั้นมันเป็นกฎของธรรมชาติ เป็นผลตอบแทนให้แก่เหตุอย่างตรงไปตรงมา จะเรียกว่าศาลโลกที่ตัดสินคดีให้แก่มนุษย์ทั้งหลายก็ว่าได้ ผู้ที่เวียนว่ายเกิดตายอยู่ในภพทั้งสาม จะต้องถูกศาลวัฏจักรตัดสินชี้ขาดให้ทั้งหมด ฉะนั้นจิตวิญญาณที่ชอบเที่ยวเร่รอนไปตามวัฏฏะ จะต้องอยู่ในขอบเขตของกฎแห่งกรรมด้วยกันทั้งนั้น ผู้ที่นับถือในศาสนาอะไร หรือผู้ที่ไม่นับถือศาสนาอะไร จะต้องอยู่ในอำนาจกฎแห่งกรรมด้วยกัน ไม่มีจิตวิญญาณใดอยู่เหนือกรรมนี้ไปได้เลย

หลวงพ่อดุล ขิปปปัญโญ วัดป่าบ้านค้อ จ. อุตรดิตถ์

ธรรมที่ทวนกระแส

โดย สัมจุก

มีคำสอนของพระท่านหนึ่งกล่าวว่า **มนุษย์เราประสบปัญหาชีวิตไม่ก็อย่าง
หรือ** ถ้าจะให้ทาย ก็คือ ผิดหวังในความรัก ถูกหลอก ถูกโกง เจ็บป่วย ไม่
สมหวังในสิ่งที่ปรารถนา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือของหมอดูทั้งสิ้น ที่จะใช้มา
ทลายใจเราและเปิดประเด็นการดูดวงต่อไป

แต่เมื่อเราพิจารณาตามหลักธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้เมื่อ ๒,๐๐๐
กว่าปีก่อน ก็จะทราบดีว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความทุกข์อยู่คู่กับมนุษย์ในทุกยุคทุกสมัย
ไม่เปลี่ยนแปลงเลย กล่าวคือท่านได้ตรัสไว้ว่า “ชาติบิณฑุชา แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์
ชราปิ ทุกขา แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์ มะระณัมปิ ทุกขัง แม้ความตายก็เป็นทุกข์
โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัส สุปายาสปิ ทุกขา แม้ความโศก ความร่ำไรร่ำพัน
ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์ อับปิเยหิ สัมปะ
โยโค ทุกโข ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์ บิเยหิ วิปะโยโค
ทุกโข ความพลัดพรากจากสิ่งที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์ ยัมปิฉนัง นะ ละภะติ ตัมปิ
ทุกขัง มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์” นี่คือธรรมชาติของ
ชีวิตมนุษย์ทุกคนที่ต้องประสบกับ ความชรา, ความแก่, ความตาย, ความเศร้าโศก
เสียใจ, ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจ, ความไม่พอใจ, ความ
พลัดพราก และความไม่สมหวัง

แม้แต่ชีวิตครอบครัวของผู้เขียนเอง ก็ประสบกับสิ่งที่กล่าวข้างต้นเช่นกัน และปัญหาที่เกิดขึ้นมากมายทำให้รู้สึกอึดอัดใจ ทุกข์ใจเหมือนโดนตีกลมมาทับร่าง หายใจแทบไม่ออก แต่ครอบครัวของผู้เขียนก็ได้พี่น้องชมรมฯ และความเป็นห่วง เป็นใยจากอาจารย์ ดร. สนอง วรอุไร นี่แหละที่เป็นน้ำเลี้ยงจากจิตวิญญาณ ทำให้เรามีแรงขับเคลื่อนต่อไปได้ มีพี่ชายท่านหนึ่งได้เตือนสติไว้ว่า **“ยามใดที่เรารู้สึกท้อใจเราไหลลง สุดท้ายแรงของน้ำได้ ก็ให้ระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า ที่เข้มแข็งยั่งยืนเหมือนตอไม้ที่ปักอยู่กลางน้ำ ให้เราพยายามที่ว่ายน้ำทวนกระแสต่อไป เพื่อไปจับหลักตอให้ได้ เมื่อทำได้แล้ว เราก็จะว่ายน้ำทวนกระแสสำนึกจนถึงต้นน้ำได้เอง ขอเพียงอย่าท้อถอย”** พิจารณาแล้ว นี่ก็คือหลักธรรมที่กล่าวไว้ว่า **“วิริเย ทุกขมัตเตจติ บุคคลล่วงทุกข์ได้ เพราะความเพียร”** กล่าวคือ เราต้องพยายามเอาชนะต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ไปได้ ด้วยความเพียรที่จะฝึกปฏิบัติให้สติเราเก่งกล้า เมื่อใดที่เรามีสติที่เข้มแข็งแล้ว เราก็จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เอง นั่นสิ แล้วต้องทำอะไร !

เมื่อผู้เขียนและครอบครัว ได้มีโอกาสไปปฏิบัติธรรมเนื่องในวันวิสาขบูชา ที่วัดอ้อน้อย จังหวัดนครปฐม ก็ได้หลักคำสอนของหลวงปู่พุทธะอิสระ ซึ่งท่านพยายามสอนในเรื่อง ธรรมที่ทวนกระแส

กล่าวคือ ท่านพยายามให้ลูกหลานรับรู้ว่าจะอะไรได้เกิดขึ้นกับอารมณ์ของเรา และอย่าให้อารมณ์ของเราไหลไปกับสิ่งที่มากระทบต่าง ๆ แต่ให้เรารู้เพียงแค่ว่ารู้และปล่อยไป ไม่จับไม่ยึดถือเอาไว้ ผู้เขียนอาจจะอธิบายยังไม่ชัดเจน จึงยกโอวาทของหลวงปู่ มากล่าวในที่นี้ว่า ขณะที่เราเห็น หูฟัง จมูกได้กลิ่น ลิ้นรับรส ภายถูกต้องสัมผัส ใจรับรู้อารมณ์ ถ้าเราปรุงแต่งให้มันเป็นอะไร แล้วทำให้เกิดอะไรในอารมณ์ มันก็คือ กระบวนการสร้างชาติภพ มันก็เป็นกระบวนการของการสร้างวิภูฏะให้มันต่อเนื่อง หมุนวนให้ได้อบ กินให้รอบตัวมันไปเรื่อย ๆ ๆ แต่ถ้าตาเห็นสักแต่ว่าเห็น หูฟังสักแต่ว่าฟัง จมูกดมสักแต่ว่าดม ลิ้นรับรสสักแต่ว่ารับ ไม่ปรุงแต่ง มันก็ถึงคำว่า ดับ เย็น นี่คือเครื่องมือที่ทำให้เราทวนกระแส ไม่ให้เราวนเวียนอยู่กับการสร้างวิภูฏะหมุนเวียนไปเรื่อย เพราะเมื่อสพัตนะคือ ตา หู จมูก ลิ้น ภาย ใจ เกิดการปรุงแต่งขึ้นมากก็จะทำให้เกิดนามรูป ซึ่งนามก็คือ **“ตัญญู”** (ตา หู จมูก ลิ้น ภาย) ส่วนใจก็คือ ใจ

พอเกิดนามรูปแล้ว มันก็ต้องมีแดนต่อ มีตัวกูแล้วก็ต้องมีแดนต่อ อ้ายแดนต่อ ก็คือ ตาเห็น หูฟัง จมูกได้กลิ่น แดนต่ออะไร ต่ออารมณ์เข้ามา ตาเห็นเกิดอารมณ์ หูฟังเกิดอารมณ์ จมูกดมกลิ่นเกิดอารมณ์ กายสัมผัสเกิดอารมณ์ คำเรียกว่า สฬายตนะคือ แดนต่ออารมณ์ พอมี แดนต่ออารมณ์แล้ว มันก็มีผัสสะสัมผัส ชอบใจ ไม่ชอบใจ ก็เกิดสัมผัสบ้าง บางที่สัมผัส แล้วจึงจะชอบ ไม่ชอบ สัมผัสแล้วก็เกิดเวทนา สุข ทุกข์ ไม่สุข ไม่ทุกข์ ไม่ชอบใจ พอเวทนาแล้ว ที่นี้เกิดอะไรขึ้น ต่อมา ออยาก ตะกะละ ต้องการ ออยากไปเรื่อย พออยากแล้ว ที่นี้ทำไงต่อ ก็เกิดอุปาทาน ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของกู เป็นตัวกู อะไรก็ว่าไปเรื่อย มีอุปาทาน อุปาทานแล้วก็ทำให้เกิดภพชาติ ตามมาด้วยพหยาธิ ชรา มรณะ แล้วก็วนกลับไป เพราะความไม่รู้ เหมือนเดิม มันวนอยู่เนี่ย ขณะจิตหนึ่ง เกิดกระบวนการปฏิจกสมุปบันธม ถ้าเรามีสติอย่างยิ่ง พร้อมมูลอย่างยิ่ง เราจะเห็นขณะจิตหนึ่งของปฏิจกสมุปบาท ขณะจิตหนึ่งเนี่ย มันเกิด ดับ เกิด ดับ จนกลายเป็นภาพเป็นชาติ เป็นสุข เป็นทุกข์ เป็นนิทาน เป็นสรรเสริญ

ต่อมาเราก็มาดูรากเหง้าของการเกิดชาติภพ ซึ่งก็คือ อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ให้รู้ไว้ว่า ๓ สิ่งนี้ มันเป็นรากฐาน บรรพบุรุษของการเกิด ถ้าตาเห็น หูฟัง จมูกดม กายสัมผัส ลักแต่ว่าเห็น ลักแต่ว่าดู ลักแต่ว่าดม ลักแต่ว่าสัมผัส ก็จะทำให้ไม่เกิด ชาติ ไม่เกิดภพ พอไม่เกิดชาติ ไม่เกิดภพ ก็ต้องระว่างเตือนตัวเอง ให้ฝึกสติว่า ถึงวันนี้ เราต้องระวาง ตาเห็น ก็ อย่าให้เกิดชาติภพ หูฟังก็อย่าให้เกิดชาติภพ จมูกดม ก็อย่าให้เกิดชาติภพ คือ ต้องเตือนตัวเรา อยู่เฉย ๆ มีอารมณ์อยู่ เกิดปรากฏ เรียกว่า เครื่องปรุงจิต ก็ต้องดูว่า มันปรุงให้เราเกิด ชาติภพใหม่ ถ้าเกิด ก็แสดงว่า เรา ต้องมาอยู่ในวัฏฏะต่อไปเรื่อย ๆ ชาติภพ แต่ถ้าเรายังเป็นผู้มีนิสัยคล้อยตาม สภาวะธรรมรอบกาย มีธรรมชาติของการ ตาเห็น หูฟัง จมูกได้กลิ่น ลิ้นรับรส กาย ถูกต้องสัมผัส ใจรับรู้อารมณ์ แล้วก็ชื่นชม ชื่นชอบไปเรื่อยตามกระบวนการนี้ ไม่จบสิ้น ก็จะกลายเป็น เพชรที่ตกลงไปในแห ในหุบเหวที่มีน้ำไหลเชี่ยวกราก เราก็ ไม่รู้ ต้องค้นหาอีกนานกว่าจะขึ้นจากปากเหวได้

ดังนั้นเราจงทำตนให้เหมือนกับเทียนที่จมน้ำ น้ำไม่สามารถซึมเข้าเนื้อเทียน ได้ฉันใด ธรรมชาติของพระอรียเจ้า พระผู้บรรลุธรรม ผู้วิเศษ ผู้สำเร็จพระอรหันต์ ก็เหมือนดั่งเทียนจุ่มน้ำ ที่จะไม่ซึมซับน้ำ แม้จะอยู่ในกระแสโลก ตกอยู่ในแม่น้ำไหล ตั้งแต่ต้นจนปลายสาย ต้นสายถึงปลายสาย ก็จะไม่ซึมซับเอาน้ำเข้ามาในเนื้อเทียน

แม่ไส้เทียนจะเป็ยกก็ตามที่ แต่เนื้อเทียนไม่มีน้ำอยู่ เพราะอุณหภูมิของเนื้อเทียนมัน แหน่นพริกจนกระทั่งไม่มีน้ำไหลเข้าไปได้ ซึมซับเข้าไปได้ ฉันทิด จิตของพระเจ้าเป็น อริยเจ้า ผู้เป็นอรหันต์ ผู้บรรลุนิพพาน เข้าถึงวิโมกข์ เป็นผู้หลุดพ้น แล้วอย่างแต่เหนี่ย มั่นเหมือนกับเพชร มันไม่มีสิ่งเจือปน เพราะมันบริสุทธิ์ด้วยธรรมชาติแท้

จากคำสอนดังกล่าวของหลวงปู่พุทธอิสระ เข้าใจได้ว่าเราต้องมีความเพียรที่ ต้องฝึกสติให้แข็งแรง เมื่อสติเราเข้มแข็งดีแล้ว มันจะคอยกรองปฏิกูลต่าง ๆ ออก ไป จนได้สิ่งที่ใสบริสุทธิ์แห่งจิต หากเมื่อใดใจเราชุ่มมัวจากสิ่งที่มากระทบรอบกาย จนเป็นมรสุมแห่งหัวใจที่ถาถมถล่มพัดเข้ามา ทำให้เราเจ็บใจ ทุกข์ใจ เสียใจ ก็ขอให้ รับรู้ว่ามันเกิดขึ้น เต็มมันก็ดับไปเอง ให้อุบายผู้เป็นกลาง ๆ รู้แล้ววาง รู้แล้วปล่อย หมดไปเรื่อย ๆ ชาติ ภพ ก็จะไม่เกิดขึ้น และเราก็หลุดพ้นจากการสร้างวิภวณะได้

นี่คือธรรมะที่ทวนกระแส ที่จะนำมาใช้กับชีวิตประจำวันได้ หากท่านใดที่ กำลังประสบกับความทุกข์และปัญหามากมาย ก็ขอให้ท่านจงอย่าท้อถอย อย่า คิดว่าเรามีปัญหาอยู่เพียงคนเดียว ให้คิดว่าทุกคนก็ล้วนมีปัญหาทั้งสิ้น เพียงแต่ มากน้อยต่างกันเท่านั้น ไม่เว้นแม้แต่พระภิกษุสงฆ์ ในธรรมมาศก อีกหลายคนที่มีความทุกข์และปัญหาเช่นกัน แต่พวกเราที่ไม่ท้อแท้ ยังเป็นครอบครัวที่ช่วยเหลือ กันให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทั้งยังมุ่งหวังที่จะรับใช้งานพระพุทธศาสนาสืบไป จึง ไม่ย่อมนย่อต่อปัญหาใดที่เกิดขึ้น ทั้งพร้อมที่จะร่วมงานกับชมรมฯ ทุกครั้งไป ก็เพื่อ ให้ท่านผู้อ่านและผู้มาร่วมงานฟังธรรมทั้งหลาย ได้มีดวงใจอันสว่างสดใส มีสติที่ แข็งแกร่ง กลับไปเผชิญกับปัญหา ด้วยดวงใจที่ยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่ตั้งแห่ง กำลังใจ ที่จะก้าวข้ามวิภวณะนั้นไปให้ได้

(ขอขอบคุณบทความถอดเทปของ คุณกระต่ายสีทอง ที่ได้ถอดเทปโอวาท ของหลวงปู่พุทธอิสระ แสดงธรรมวันวิสาขบูชา วันที่ ๒-๔ มิ.ย. ๒๕๕๕)

เราสามารถฝึกฝนตนเองให้ละการยึดตัวตนได้ในชีวิตประจำวัน เริ่มจากการ สังเกตถึงความเป็นตัวฉันที่ผันแปรตลอดเวลา และอาการ “ตัวกู” ที่ชอบเล่นออก มารับคำตำหนิหรือสิ่งไม่พึงปรารถนาที่มากระทบ มองให้เห็นถึงความทุกข์ที่เกิดขึ้นตามมา และเปลี่ยนมาใช้สติและปัญญาออกรับสิ่งกระทบดังกล่าว ไม่ว่าจะทำ อะไรก็ไม่สนใจว่า “ตัวกู” จะได้รับการปรนเปรอหรือถูกรกระทบ

สิ่งควรเรียนรู้จากภัยพิบัติ ที่กำลังจะคืบคลานเข้ามา (ตอนที่ ๒)

โดย อ. ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

เมื่อตอนที่แล้วได้กล่าวถึงกรณีที่มนุษย์ทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การขุดทรัพยากรใต้โลกออกมาใช้จนกระทั่งเกิดความกลวงของโลกข้างใน การระเบิดภูเขาเป็นลูก ๆ เพื่อไปถมทะเลทำสนามบิน ฯลฯ ธรรมชาติจึงต้องปรับตัวของมันให้สมดุล และในระหว่างการปรับตัวนี้ การหมุนของโลกจะมีลักษณะสะบัดหรือแกว่ง แต่เนื่องจากโลกใบนี้ใหญ่โตและกว้างใหญ่ไพศาล มนุษย์ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้จึงไม่ค่อยรู้สึก ผลแห่งการที่โลกใบนี้หมุนไม่คงที่หรือราบริ่นเหมือนแต่ก่อน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสนามแม่เหล็กโลกตามหลักวิทยาศาสตร์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕) นี้ นักวิทยาศาสตร์ยังได้สำรวจพบว่า อาจมีเหตุการณ์ธรรมชาติสำคัญ ๆ เกิดขึ้นในช่วงปลายปีอีกหลายเหตุการณ์ เช่น

(๑) Sunspots หรือจุดดับบนดวงอาทิตย์

หากมองด้วยกล้องส่องทางไกลพลังสูงจากโลกมนุษย์ จุดดับบนดวงอาทิตย์จะปรากฏเป็นเงาดำกระจายเป็นหย่อม ๆ เกิดจากการทำปฏิกิริยาของแร่ธาตุหลายชนิดบนดวงอาทิตย์ มีผลทำให้เกิดสนามแม่เหล็กอย่างรุนแรง บนบริเวณที่เกิดจุดดับดังกล่าว

ความจริงแล้ว จุดดับบนดวงอาทิตย์จะเกิดทุก ๆ ระยะเวลา ๑๑ ปี ซึ่งในทุก ๆ รอบ ๑๑ ปี จะแบ่งเหตุการณ์ออกเป็น ๒ ช่วง คือ

๑.๑ The Solar Maximum จะเกิดพลังสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (electromagnetic energy) อย่างรุนแรง มีผลกระทบต่อสนามแม่เหล็กโลกอย่างไม่ต้องสงสัย ใช้ระยะเวลาก่อเกิดหรือฟอर्मตัวประมาณ ๕-๖ ปี

๑.๒ The Solar Minimum พลังสนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นจะไม่รุนแรง ฉะนั้น การส่งผลกระทบต่อสนามแม่เหล็กโลกจึงไม่รุนแรงตาม

ปรากฏว่าในช่วงปลายปี ค.ศ. ๒๐๑๒ จะเป็นช่วงของ The Solar Maximum และนักวิทยาศาสตร์ยังคงค้นพบว่า ช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะเกิด Sunspots มากกว่าช่วงระยะที่เคยเกิดปกติหลายเท่า

(๒) Solar Flare หรือเพลิงสุริยะ

เป็นปฏิกิริยาของการปลดปล่อยความร้อนโดยพุ่งออกมาจากดวงอาทิตย์อย่างรุนแรง ชนิดที่เห็นจากกล้องโทรทัศน์กำลังสูงจะดูคล้ายลำเพลิงพุ่งออกมา จึงมีการตั้งชื่อว่าเป็นเพลิงสุริยะ ซึ่งปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นอาจกินเวลา ๒-๓ นาที จนถึง ๒-๓ ชั่วโมง

Solar Flare เมื่อพุ่งออกมาแล้ว จะมีผลกระทบต่อบรรยากาศโลกชั้น ionosphere (ไอโอโนสเฟียร์) ซึ่งเป็นชั้นที่เกี่ยวกับการส่งและกระจายคลื่นวิทยุโดยสร้างปฏิกิริยา ionization มีผลกระทบต่อระบบรับ - ส่งวิทยุไปทั่วโลก อีกทั้งยังก่อให้เกิดปฏิกิริยา “aurora borealis” หรือที่เรียกกันในศัพท์ธรรมชาติว่า “แสงเหนือ” เป็นแถบแสงสีรุ้งหรือเป็นแถบหลาย ๆ สีพาดผ่านท้องฟ้า ซึ่งเห็นได้ด้วยตาเนื้อในแถบขั้วโลกเหนือแถบอลาสก้า และไซบีเรีย เกิดขึ้นเพราะ electron จาก Solar Flare ไปทำปฏิกิริยากับสนามแม่เหล็กโลก

ถ้าแถบแสงหลากสีดังกล่าวเกิดในขั้วโลกใต้ เราเรียกปฏิกิริยานี้ว่า “Aurora Australis” หรือ “แสงใต้” แต่จะมีผลกระทบต่อโลกน้อยกว่า “แสงเหนือ” เป็นอันมาก

(๓) Magnetic Storm หรือพายุแม่เหล็ก

ทุกครั้งที่เกิด “Aurora Borealis” จะตามมาด้วย Magnetic Storm ซึ่งจะส่งสนามแม่เหล็กปั่นวงกว้าง กระทบต่อชั้น Magnetosphere ของโลก อันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศอย่างรุนแรง แม้กระทั่งปฏิกิริยา El Nino หรือ La Nina ก็เป็นผลของน้อง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

(๔) Photon Belt “โฟตอน”

คือหน่วยที่เล็กที่สุดของแสงหรือการแผ่รังสีคลื่นสนามแม่เหล็กไฟฟ้า เป็นที่คาดว่ามีการเคลื่อนที่ของ Photon Belt โดยขณะนี้กำลังเดินทางถึงกลุ่มดาว Pleiades (พลีเดียด) และกำลังมุ่งสู่โลกเราในปลายปี ๒๐๑๒

นักวิทยาศาสตร์บางคนเชื่อว่า Photon Belt จะมีผลกระทบต่อดินฟ้าอากาศของโลก และพลังของสนามแม่เหล็กไฟฟ้าอันมหึมาอาจส่งผลกระทบต่ออุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ของโลกได้

แต่ก็มีนักวิทยาศาสตร์อีกพวกหนึ่งซึ่งเชื่อว่า ผลกระทบของการเปลี่ยนที่ของ Photon Belt จะมีผลกระทบต่อคลื่นจิตและคลื่นความคิดของมนุษย์ได้

(๕) Super Gamma Waves

ทุก ๆ รอบ ๒๖,๐๐๐ ปี จะมีคลื่นแกมมา (พลังงานความถี่ที่สูงมาก) เกิดขึ้นที่ใจกลางของ galaxy โดยเฉพาะที่ใจกลาง galaxy ทางช้างเผือกของเรา และปลายปี ๒๐๑๒ จะตรงกับรอบของมันเป็นพอดี จึงอาจส่งผลทำให้เกิดปฏิกิริยาหลายอย่าง เช่น ส่งผลให้เกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ดินถล่ม ฯลฯ ได้ง่ายกว่ากรณีที่เกิดปกติโดยทั่วไป

(๖) ดาว “Nibiru” (“นิบิรุ”) โคจรเข้าใกล้โลก

สำหรับความเชื่อในเรื่องนี้ นักวิทยาศาสตร์ได้แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม โดยกลุ่มที่ ๑ เชื่อว่า ดาว “นิบิรุ” ไม่น่าจะมีจริง และต่อให้มันมีจริง มันก็ไม่น่าจะโคจรเข้าใกล้โลกในปลายปี ๒๐๑๒

ส่วนนักวิทยาศาสตร์กลุ่มที่ ๒ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะได้ติดตามและสังเกตการณ์เคลื่อนที่ของดวงดาวที่จะเข้าใกล้สุริยจักรวาลของเรา และแม้ดาว “นิบิรุ” จะอยู่นอกสุริยจักรวาลไปอีกไกล แต่ถ้าหากมันเคลื่อนผ่านหรือเข้าใกล้ระบบสุริยจักรวาลของเรา ด้วยเหตุที่มวลของดาว “นิบิรุ” มีมากกว่าโลกเราตั้งหลายเท่าและเป็นดาวขนาดใหญ่ จึงอาจมีอิทธิพลเกี่ยวกับแรงดึงดูดระหว่างโลกกับดาว “นิบิรุ” นี้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านดินฟ้าอากาศและหุนหันให้เกิดภัยพิบัติธรรมชาติได้ง่าย

(๗) การโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์

วงโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์มิได้เป็นวงกลมเสียทีเดียว แต่เป็นในรูปของวงรี ในเมื่อดวงอาทิตย์อยู่ศูนย์กลางและมีดาวนพเคราะห์อื่น ๆ โคจรหมุนรอบดวงอาทิตย์ ลักษณะการหมุนหรือการโคจรจะอยู่ในรูปไข่หรือรูปวงรี อันหมายถึงว่าจะมีอยู่ช่วงหนึ่งที่โลกจะอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด ซึ่งนักวิทยาศาสตร์เรียกว่า

“PERIHELION” และจะมีอยู่อีกช่วงหนึ่งที่โลกจะอยู่ไกลจากดวงอาทิตย์มากที่สุด ซึ่งนักวิทยาศาสตร์เรียกว่า “APHELION”

พอดีช่วงจันทรุปราคาปี ๒๐๑๒ โลกจะอยู่ใกล้กับดวงอาทิตย์มากที่สุด บวกกับภาวะโลกร้อน (global warming) ในปัจจุบัน ความร้อนที่โลกได้รับย่อมส่งผลให้ภูเขาน้ำแข็งที่ขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ละลายเร็วกว่าปกติ ส่งผลให้เกิดน้ำทะเลสูง ทำให้เกิดน้ำท่วมและดินฟ้าอากาศแปรปรวนได้ง่าย เพราะปริมาณน้ำในทะเลและมหาสมุทรที่เพิ่มขึ้นบวกกับภาวะโลกร้อนย่อมส่งผลให้มีการระเหิดของน้ำทะเลขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศมากกว่าปริมาณปกติ ยิ่งผลให้เกิดเป็นพายุร้ายแรงต่าง ๆ ในที่สุด

(๘) แกนของโลกเอียง

แกนของโลกตั้งแต่ต้นจะเอียงทำมุม ๒๒.๑ องศา แต่เนื่องด้วยมนุษย์เป็นผู้ทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมากมายดังได้กล่าวไว้ในบทความต้นๆ การหมุนของโลกจึงแกว่งหรือสละสลวยน้อย เมื่อมีอาการเช่นนี้เป็นเวลานาน แกนโลกก็จะค่อย ๆ เอียงมากขึ้นทีละนิด ๆ ๆ จนถึงขณะนี้ แกนโลกได้เอียงไปจากเดิมที่ ๒๒.๑ องศาไปอยู่ที่ ๒๓.๕ องศา สิ่งนี้ย่อมมีผลกระทบต่ออุณหภูมิของโลก และดินฟ้าอากาศของโลกที่มีการแปรปรวนอย่างรวดเร็ว และรุนแรงในบางครั้ง เราจะพบว่าในบางวันจะมี ๒ ฤดูบ้าง ๓ ฤดูบ้าง ๔ ฤดูบ้าง ฯลฯ เมื่อดินฟ้าอากาศแปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็วไม่เฉพาะที่จะกระทบฤดูกาลเท่านั้น ยังส่งผลทำให้เกิดเชื้อโรคต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่กว่าล้านชนิดต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด จึงทำให้เกิดเชื้อโรคตัวแปลก ๆ และใหม่ ๆ ขึ้น หรือแม้แต่เชื้อโรคตัวเดิมก็จะดิ้นรนและสามารถหลบชนะภูมิคุ้มกันของมนุษย์ได้ มนุษย์จึงตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงมากกว่าเดิมในการจะต้องรับเชื้อตัวใหม่ และต้องคอยปรับภูมิคุ้มกันของตนให้แข็งแรงมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้ปลอดภัยจากโรคต่าง ๆ ได้

(โปรดติดตามอ่าน “ตอนที่ ๓” ในฉบับหน้า เกี่ยวกับเรื่องปฏิทินชาวมายา คำทำนายของชาวมายา และสนามแม่เหล็กโลกที่เปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบต่อระบบสมอง จิตสำนึก และความนึกคิดของมนุษย์ได้อย่างไร)

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม

สวัสดิ์

โอวาทของท่าน พระธมมวิทกโก วัดเทพศิรินทราวาส

๑. “Personal Magnet”

เรื่องที่มีคนเมตตาการุณา เห็นอกเห็นใจนั้นเป็นเพราะคุณธรรมความดีของตนเอง หลายประการด้วยกัน เป็นต้นว่า วัริยะ อุตสาหะ บากบั่น เข้มแข็ง แรงกล้า และจิตใจเมตตาการุณา ไม่เย่อหยิ่งจองหอง เป็นเหตุให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความเมตตาการุณารักใคร่ เห็นอกเห็นใจ คิดที่จะช่วยเหลือ คนซึ่งมีกิริยามารยาทอ่อนโยน สุภาพ นิมนวล ย่อมเป็นที่เสน่หารักใคร่ของคนที่ได้พบเห็นและพยายามที่จะช่วยเหลือนี่เป็น Personal Magnet คือเสน่ห์ในตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้น จึงพยายามรักษาคุณสมบัติดังกล่าวนี้ไว้ จะเป็นเครื่องช่วยตัวเองให้บรรลุความสำเร็จ สมประสงค์ทุกประการ ทุกกาลเวลา ทั้งปัจจุบันและอนาคต

๒. เมตตา

อย่ากลัว จงรักษาตัวให้บริสุทธิ์ ไม่มีอะไรทำอันตรายได้

จงจำไว้ว่าถ้าปรารถนาความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ก็ควรส่งกระแสใจที่ประกอบด้วยความเมตตา และความเห็นอกเห็นใจไปยังท่านเหล่านั้น แล้วก็จะได้รับความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจจากท่านเหล่านั้นเช่นเดียวกัน นี่เป็นกฎของจิตตานุภาพ แล้วความสำเร็จทั้งหลายที่ปรารถนา ก็จะบังเกิดแก่ตนสมประสงค์ทุกประการเป็นแน่นอน ไม่ต้องสงสัยเลย

๓. สบายใจ

คำว่า “ ไม่สบายใจ ” อย่าใช้ และอย่าให้มีขึ้นในใจต่อไป “Let it go, and get it out!” ก่อนมันจะเกิดต้อง Let it go! ปล่อยให้มันผ่านไป อย่ารับเอาความ ไม่สบายใจไว้ ถ้าปล่อยไป มันแอบเข้ามาอยู่ในใจได้ พอมีสติรู้สึกตัวว่าความ ไม่สบายใจเข้ามาแอบอยู่ในใจต้อง Get it out! ขับมันออกไปทันที อย่าเลี้ยงเอา ความไม่สบายใจไว้ในใจ มันจะเคยตัว ทีหลังจะเป็นคนอ่อนแออดแอต ทำอะไร ผิดพลาดนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ไม่สบายใจเคยตัว เพราะความไม่สบายใจนี้แหละเป็น คัมภีร์ เป็นมาร ทำให้ใจไม่สงบ ประสาทสมองไม่ปกติ เป็นเหตุให้ร่างกายผิดปกติ พลอยไม่สงบไม่สบายไปด้วย ทำให้สมองทึบไม่ปลอดโปร่ง เป็น habit ความ เคยชินที่ไม่ดี เป็นอุปสรรคกีดกันขัดขวางสติปัญญาไม่ให้ปลอดโปร่งแจ่มใส ต้อง ผีกัดแก้ไขปรับปรุงจิตใจเสียใหม่ ทั้งก่อนที่จะทำอะไรหรือกำลังกระทำอยู่ และ เมื่อเวลากระทำเสร็จแล้ว ต้องหัดให้จิตใจเข้มเข็งขึ้นเร็วเร็ว เกิดปีติปราโมทย์ เป็นสุข สบายอยู่เสมอ เป็นเหตุให้เกิดกำลังกาย กำลังใจ Enjoy living มีชีวิตอยู่ด้วยความ เบิกบาน สมองจึงจะเบิกบาน จะศึกษาเล่าเรียนก็เข้าใจได้ง่าย เหมือน ดอกไม้ที่แย้มเบิกบานต้อนรับหยาดน้ำค้าง และอากาศอันบริสุทธิ์ฉะนั้น

๔. สันติสุข

พระพุทธเจ้าสอนว่า “ นตฺถิ สนฺติ ปรํ สุขํ ” ... “ สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี ” หมายความว่า ความสุขอื่นมี เช่น ความสุขในการดูละคร ดูหนัง ในการเข้าสังคม Social ในการมีคูรักคู่ครอง หรือในการมีลาภยศ ได้รับความสุข สรรเสริญ และ ได้รับความสุขจากสิ่งเหล่านี้ ก็สุขจริง แต่ว่าสุขเหล่านี้มีทุกข์ซ่อนอยู่ทุกอย่าง ต้อง คอยปรับปรุงกันอยู่เสมอ

ไม่เหมือนกับความสุขที่เกิดจากสันติ ความสงบ ซึ่งเป็นความสุขที่เยือกเย็น และไม่ซ่อนด้วยทุกข์ และไม่ต้องแก้ไขปรับปรุงตกแต่งมาก

เป็นความสุขที่ทำได้ง่าย ๆ เกิดกับกายใจของเราเอง อยู่ในที่เงียบ ๆ คน เดียวก็ทำได้ หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมสังคมก็ทำได้ ถ้าเรารู้จักแยก ใจ หาสันติสุข กาย นี้ก็เพียงสักแต่ว่า อยู่ในที่ระคนด้วยความยุ่งสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นไม่ยุ่งมาถึงใจ

แม้เวลาเจ็บหนัก มีทุกขเวทนาปวดร้าวไปทั่วกาย แต่เรารู้จักทำ ใจ ให้เป็น สันติสุขได้ ความเจ็บนั้นก็ไม่สามารถจะทำให้ ใจ เดือดร้อนตามไปด้วย

เมื่อ ใจ สงบแล้ว กลับจะทำให้กายนั้นสงบ หายทุกขเวทนาได้ด้วย

และประสบสันติสุข ซึ่งไม่มีสุขอื่นยิ่งกว่าสันติสุขนั้น พระพุทธเจ้าสอนให้ ฝึกเป็น ๓ ทาง คือ

- สอนให้สงบกาย วาจา ด้วยศีล ไม่ทำโทษทุจริตอย่างหยาบที่เกิดทางกาย วาจา เป็นเหตุให้เกิดสันติสุขทางกาย วาจา เป็นต้น
- สอนให้ฝึกหัดให้เกิด สันติสุขทางใจ ด้วย สมาธิ หัดใจไม่ให้คิดถึงเรื่อง ความกำหนด ความโกรธ ความโลภ ความหลง ความกลัว ความฟุ้งซ่านรำคาญ ความลังเลใจ ทำให้ใจไม่เด็ดเดี่ยว ไม่เด็ดขาด เมื่อละสิ่งเหล่านี้ได้ เป็นเหตุให้ใจสงบ เป็นสันติสุขทางจิตใจอีกประการหนึ่ง
- ทรงสอนให้ฝึกหัดให้เกิด สันติสุขทางทิวฐิติ ความเห็นด้วยปัญญา พิจารณา ให้เห็นว่า สรรพสิ่งทั้งหลายไม่แน่นอน เป็นอนิจจัง ไม่เที่ยง คงทนอยู่ไม่ได้ ต้อง เลื่อมลั่นแปรปรวน ดับไป เรียกว่าเป็นทุกข์ ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชา อ่อนวอน ขอร้อง เร่งรัด ให้เป็นไปตามความประสงค์ท่านเรียกว่า อนัตตา

เมื่อเรารู้เห็นความเป็นจริงเช่นนี้ จะทำให้จิตใจของเราเข้มแข็งมั่นคง เด็ดเดี่ยว ไม่หวั่นไหวไปตามเหตุการณ์ทั้งหลาย เพราะรู้เห็นตามความเป็นจริงด้วยปัญญา ว่าสิ่งเหล่านั้นมันไม่แน่นอน มันคงอยู่ไม่ได้ ต้องเปลี่ยนแปลง เลื่อมลั่นดับไป ไม่อยู่ในอำนาจฝ่าฝืนของเรา อย่าไปเร่งรัดให้เสียกำลังใจ “คงรักษาใจให้เป็นอิสระ มั่นคงอยู่เสมอไม่หวั่นไหวไปตามเหตุการณ์เหล่านั้น เป็นเหตุให้ใจตั้งอยู่ในสันติสุข เป็นอิสระ เกิดอำนาจทางจิต Mind Power ที่จะใช้ทำกรณียะอันเป็นหน้าที่ของตนได้สำเร็จสมประสงค์”

“นตฺถิ สฺนฺติ ปรี สุขํ... สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี”

It needs a Peaceful Mind to support a Peaceful Body, and it needs a Peaceful Body to support a Peaceful Mind, and it needs Both Peaceful Body and mind to attain all success that which you wish.

๕. ทำอะไรไม่ผิดเลย ก็คือไม่ทำอะไรเลย

“DO NO WRONG IS DO NOTHING”

จงระลึกถึงคติพจน์ ว่า “Do no wrong is do nothing!” “ทำอะไรไม่ผิดเลย ก็คือไม่ทำอะไรเลย”

ความผิดนี้แหละ เป็นครูอย่างดี ควรจะรู้สึกรับผิดชอบของตนเอง ที่ทำอะไรผิดพลาด และควรสบายใจที่ได้พบกับอาจารย์ผู้วิเศษ คือความผิด จะได้ตรงกับคำว่า “เจ็บแล้วต้องจำ !” ตัวทำอะไรผิดเอง นี้แหละเป็นอาจารย์ผู้วิเศษ เป็น Good example ตัวอย่างที่ดี เพื่อจะได้จดจำไว้สั่งรระวังไม่ให้ผิดต่อไป แล้วตั้งต้นใหม่ด้วยความไม่เลินเล่อเปลืองประมาท อดีตที่ผิดไปแล้วก็ผ่านพ้นล่วงเลยไปแล้ว แต่อาจารย์ผู้วิเศษยังคงอยู่คอยกระซิบเตือนใจอยู่เสมอทุกขณะว่า “ระวัง ! อย่าประมาทนะ ! อย่าให้ผิดพลาดเช่นนั้นอีกนะ !”

ผิดหนึ่งฟังจดไว้ ในสมอง เร่งระวังผิดสอง ภายหน้า
สามผิดเร่งคิดตรอง จงหนัก เพื่อนเอย ถึงสี่ก็ทำ หกซ้าอภัยไหน !

จงสังเกตพิจารณาดูให้ดีเถิด จะเห็นได้ว่า นักค้นคว้าวิทยาศาสตร์ทางโลก ก็ดี และท่านผู้วิเศษที่เป็นศาสตราจารย์ในทางธรรมทั้งหลายก็ดี ล้วนแต่ผ่านพ้นอุปสรรคความผิดพลาดนับครั้งไม่ถ้วนมาแล้วด้วยกันทุกท่าน

๖. สติสัมปชัญญะ (ความระลึกได้ และความรู้ตัว)

ที่จะทำอะไรไม่ผิดนั้น ข้อสำคัญอยู่ที่สติ ถ้ามีสติคุ้มครองกายวาจาใจอยู่ทุกขณะ จะทำอะไรไม่ผิดพลาดเลย ที่ผิดพลาดเพราะขาดสติ คือ เผลอ เหม่อ เลินเล่อ ประมาท ระเริง หลงลืม จึงผิดพลาด จงนึกถึงคติพจน์ว่า “**กุมสติต่างโล่ป้อง อาจแกลัวกลางสนาม**”

ธรรมดาชีวิตทุกชนิด ทั้งมนุษย์และสัตว์ ตลอดทั้งพืชพันธุ์พฤกษาชาติ เป็นอยู่ได้ด้วยการต่อสู้ ตรงกับคำว่า “Life is fighting” “ชีวิตคือการต่อสู้” เมื่อต่อสู้ไม่ไหวขณะใด ก็ต้องถึงที่สุดแห่งชีวิต คือ death ความตาย เพราะฉะนั้นยังมีสติอยู่ตราบไต่ ถึงตายก็ตายแต่กาย เช่นกับชีวิตของพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ ท่านมีสติโอบอุ้มอยู่ทุกขณะจิต ท่านจึงทำอะไรไม่ผิดและถึงซึ่งอมตธรรม คือ ธรรมที่ไม่ตาย ตรงกับคำว่า immortal จึงเรียกว่า ปรินิพพาน คือนามรูปสังขาร

ร่างกายที่เรียกว่าเบญจขันธ์ ๕ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ แยกดับไปเท่านั้น

เพราะฉะนั้น ควรฝึกฝนสติ (ความระลึก รู้ก่อนทำ ก่อนพูด ก่อนคิด) สัมปชัญญะ (รู้ตัวอยู่ทุกขณะที่กำลังทำอยู่ พูดอยู่ คิดอยู่) เมื่อทำเสร็จแล้ว ก็มีสติตรวจตราพิจารณาดูว่าบกพร่องอย่างไร หรือเรียบร้อยบริบูรณ์ดี ถ้าบกพร่องก็รีบแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ต่อไป ถ้าเรียบร้อยดีอยู่แล้ว ก็พยายามให้เรียบร้อยดียิ่ง ๆ ขึ้นไป จนถึงที่สุด

๗. อานุภาพของไตรสิกขา คือ คีล สมภา ปัญญา

ด้วยอานุภาพของไตรสิกขา คือ คีล สมภา ปัญญา นี้แล จึงชนะ ข้าศึก คือ กิเลส อย่างหยาบ อย่างกลาง และอย่างละเอียดได้ !

๑. ชนะความหยาบคายซึ่งเป็นกิเลสอย่างหยาบที่ล่วงทางกายวาจาได้ด้วยศีล !

ชนะความยินดียินร้าย หลงรัก หลงชัง ซึ่งเป็นกิเลสอย่างกลางที่เกิดในใจได้ด้วยสมาธิ !

ชนะความเข้าใจ รู้ผิด เห็นผิด จากความเป็นจริงของสังขารซึ่งเป็นกิเลสอย่างละเอียดได้ด้วยปัญญา !

๒. ผู้ใดศึกษาและปฏิบัติตามไตรสิกขา คือ คีล สมภา ปัญญา นี้โดยพร้อมมูลบริบูรณ์ สมบูรณ์แล้ว ผู้นั้นจึงเป็นผู้พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้เป็นแน่นอน ไม่ต้องสงสัยเลย !

เพราะฉะนั้น จึงควรสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจศึกษา และปฏิบัติตามไตรสิกขา คือ คีล สมภา ปัญญา นี้ทุกเมื่อเทอญ

๘. ดอกมะลิ

ดอกมะลิ เป็นดอกไม้ที่ถูกรับรองแล้วว่าเป็นดอกไม้ที่หอมเย็นชื่นใจที่สุด และชาวบริสุทธ์ที่สุดในบรรดาดอกไม้ทั้งหลาย

ชีวิตของมนุษย์ที่เป็นอยู่ก็เช่นเดียวกับการเล่นละคร ขอให้เป็นตัวเอกที่มีชื่อเสียงที่สุด เช่นเดียวหรือลักษณะเดียวกับดอกมะลิ อย่าเป็นตัวผู้ร้ายที่เลวที่สุด และให้เห็นว่าดอกมะลินี้จะบานเต็มที่เพียง ๒-๓ วัน ก็จะเหี่ยวเฉาไป

ฉะนั้นขอให้ทำตัวให้ดีที่สุด เมื่อยังมีชีวิตอยู่ให้หอมที่สุดเหมือนดอกมะลิที่เริ่มแย้มบานฉะนั้น

“จงเลือกทำแต่กรรมที่ดี ๆ”

๙. “ทำดี ดีกว่าขอพร”

“จงเลือกทำแต่กรรมที่ดี ๆ นะ !”

เตือนให้เตรียมตัวไว้ ดำเนินชีวิตต่อไป เป็นคำแทนคำอวยพรอย่างสูงสุด ประกอบด้วยเหตุผล เมื่อทำกรรมดีแล้ว ไม่ให้พรก็ต้องดี เมื่อทำชั่วแล้วจะมาเสกสรรปั้นแต่ง อวยพรอย่างไรก็ดีไม่ได้ ทำชั่วเหมือนโยนหินลงน้ำ หินจะต้องจมทันที ไม่มีผู้วิเศษใด ๆ จะมาเสกเป่าอวยพรอ่อนวอนขอร้องให้หินลอยขึ้นมาได้ ทำกรรมชั่วจะต้องล่มจมปนเปื้อนเสียราศีเกียรติดุณชื้อเสียดัง เหมือนก้อนหินหนักจมลงไปอยู่กับโคลนใต้น้ำ ทำดีเหมือนน้ำมันเบา เมื่อเทลงน้ำ ย่อมลอยเป็นประกายมันปลาบอยู่เหนือน้ำ

ทำกรรมดีย่อมมีสง่าราศี มีเกียรติคุณชื่อเสียง มีแต่คนเคารพนับถือยกย่องบูชา เฟื่องฟูงอกเงยน้ำ เหมือนน้ำมันลอย ถึงจะมีศัตรูหมู่อริร้ายใจเกลียดชังมุ่งร้าย อิจฉาริษยาแข่งด่าให้จมก็ไม่สามรถจะเป็นไปได้ กลับจะแพ้วเป็นภัยแก่ตัวเอง ขอให้จงตั้งใจกล้าหาญพยายามทำแต่กรรมดี ๆ โดยไม่มีความเกรงกลัวหวั่นไหวต่ออุปสรรคใด ๆ ทั้งสิ้นผู้ที่มีความเลื่อมใสในคุณพระรัตนตรัย ผู้ที่มีโชคดี ผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความเจริญ ประสงค์สิ่งใดสำเร็จสมประสงค์ ก็คือ ผู้ที่ประกอบกรรมทำแต่ความดีอย่างเดียวนั่นเอง

“อุดมคตินี้มันสูงเกินไปไหม ?”

เกิดมาเพื่อทำให้ผู้อื่นสบายใจ เราอยู่คนเดียวในโลกไม่ได้ ถ้าเขาให้เราอยู่คนเดียวในโลก ยกโลกทั้งหมดมาให้เราอยู่คนเดียว เราก็อยู่ไม่ได้...

ในโลกนี้แม้เขาจะให้เราเป็นเจ้าของโลกทั้งหมด เราก็อยู่ไม่ได้ ทำไปไม่ได้ เพราะมันต้องเนื่องกัน ไม่ว่าจะคนไม่ว่าสัตว์ไม่ว่าต้นไม้ ต้องเนื่องกันทั้งนั้นแหละ มันจึงต้องนึกถึงว่าอยู่ร่วมกัน

เกิดมาเพื่ออยู่ด้วยผู้อื่น ต้องช่วยกันทำให้สบายใจ สร้างโลกนี้ให้งดงาม อยู่อย่างเพื่อนเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันวัตถุประสงค์หรืออุดมคติอันนี้มันสูงเกินไปไหม สูงเกินไปก็ตามใจไม่ต้องเอาก็ได้

จุดเติมน้ำดื่ม
สะอาดปลอดภัย

ผมมาจาก ชมรมกัลยาณธรรมครับ

โดย สมเกียรติ บุญสิงห์

... สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง จากบทธรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเผยแพร่พระธรรมคำสอนของพระศาสดา การบอกกล่าวธรรม การสนทนาธรรม ให้ญาติธรรมทั้งหลายได้ฟังธรรม ได้อ่านหนังสือธรรมะ จนเกิดความรู้ความเข้าใจในธรรม เกิดศรัทธา ชอบในธรรม ยินดีในธรรม ให้รสแห่งธรรมซึมซับเข้าไปในชีวิตจนเกิดปัญญา มีความรู้แจ้งในธรรม มีดวงตาเห็นธรรม สามารถดลละเลิกสิ่งที่ไม่ดีในชีวิต ชำระจิตใจของตนเองให้สูงเพียรกระทำตนให้ดีสั่งสมความดีงาม เพื่อให้บุคคลผู้นั้น ดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข พร้อมจะช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป

... ผมสมเกียรติ บุญสิงห์ จะเรียกผมว่า เกียรติ หรือ อังเปาก็ได้ครับ ผมเป็นคนจังหวัดพิจิตร ปัจจุบันอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่คุณหม่อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ์ ประธานชมรมกัลยาณธรรมให้ความสำคัญมอบความไว้วางใจให้ผมเขียนบทความนี้ลงในวารสารของชมรมฯ จึงขอขอบพระคุณคุณหม่อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ์ มา ณ โอกาสนี้ครับ

...ผมเริ่มก้าวเข้ามาเป็นจิตอาสาของชมรมกัลยาณธรรม โดยการชักชวนของเพื่อนรุ่นพี่คนหนึ่ง ซึ่งก็คือ พี่โจ้ครับ ในเบื้องต้นผมมาช่วยในงานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๘ หลังจากเสร็จงานแสดงธรรมครั้งนั้น จึงเกิดแรงบันดาลใจขึ้นในชีวิตของผม นั่นก็คือผมคิดจะซื้อกล้องถ่ายรูปครับ ผมคิดว่าผมควรถ่ายภาพให้เป็น ผมจึงไป

เรียนถ่ายภาพ ตกแต่งภาพ เพื่อให้ผมได้นำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาช่วยถ่ายภาพในงานด้านธรรมะเป็นหลัก โดยเฉพาะช่วยถ่ายภาพให้กับงานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรมครับ

...เมื่อผมเข้ามาเป็นจิตอาสาด้านการถ่ายภาพให้กับชมรมฯ ทุกครั้งที่ผมเข้ามาทำงานที่ชมรมฯ นี้ ผมรู้สึกประทับใจ มีความภาคภูมิใจมากครับ สิ่งเหล่านี้เป็นกำลังใจเป็นพลังใจอันเปี่ยมสุขที่ส่งผลให้ผมมีพลังในการทำงานอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย เพื่อให้ภาพถ่ายของผมได้สื่อถึงการจัดกิจกรรมสะท้อนถึงการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของชมรมฯ ครับ

....ในการมาทำงานที่ชมรมฯ แห่งนี้ ผมได้รับความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร เป็นห่วงเป็นใย จากสตรีผู้หนึ่งซึ่งอ่อนหวาน อ่อนโยน ท่านก็คือ คุณหมออัจฉรา กลิ่นสุวรรณ ประธานชมรมฯ นั่นเองครับ น้ำใจของคุณหมอเป็นส่วนหนึ่งของกำลังใจที่ช่วยให้ผมมีความสุขและต้องการมาช่วยงานชมรมกัลยาณธรรมครับ

...นอกจากคุณหมอแล้ว ผมก็ประทับใจน้ำใจของพี่ ๆ น้อง ๆ จิตอาสาทุกท่าน ที่มอบความเป็นกันเองให้กับผม ทักทายปราศรัย ถามไถ่สารทุกข์สุขดิบของผม มีความกรุณาให้ผมตลอดมา อาทิเช่น ช่วยจัดหาซื้ออาหารบ้าง อาหารกลางวันบ้าง หาน้ำดื่มสะอาด ๆ มาเก็บไว้ให้ผม เพราะกลัวว่าผมจะหิว ทั้งยังคอยเก็บหนังสือสื่อธรรมะไว้ให้ผม เพื่อให้ผมได้นำกลับมาอ่านบ้าง มอบให้ผู้อื่นบ้างครับ ...อีกทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ จิตอาสา บางท่านยังเมตตาส่งหนังสือ สื่อธรรมะ ส่งเสีย ไปให้ผมถึงที่พัก ในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยครับ ผมซาบซึ้งใจมากและขอขอบคุณน้ำใจของพี่ ๆ น้อง ๆ จิตอาสาทุก ๆ เลยครับ...ผมอยากบอกทุกท่านว่า...ผมรักชมรมกัลยาณธรรมและรักทุก ๆ ท่านในชมรมฯ ครับ

...และในโอกาสนี้ผมขอเชิญชวนทุก ๆ ท่าน ที่มีความต้องการจะช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่ต้องการผลกำไร ขอเชิญชวนทุกท่าน มาร่วมกันเป็นจิตอาสาช่วยงานในชมรมธรรมะแห่งนี้ ชมรมกัลยาณธรรมครับ เพื่อช่วยการสร้างบารมี ให้ธรรมะเป็นทานแก่ผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นมีดวงตาเห็นธรรม มาร่วมกันเป็นผู้ปิดทองหลังพระด้วยกัน สิ่งเหล่านี้เป็นบุญ เป็นกุศล จักช่วยชำระล้างกิเลส ช่วยให้จิตใจของทุกท่านบริสุทธิ์ผ่องแผ้วด้วยครับ ...ผมจึงขอเชิญทุกท่านมาเป็นจิตอาสาช่วยงานชมรมกัลยาณธรรม ช่วยกันทำนุบำรุงศาสนาพุทธให้เจริญรุ่งเรืองกันครับ

เสียงกระซิบสู่ดวงใจ

พระอานันท์ พุทธิธัมโม
 ณ โสงหลวงวัดบ้านปาง ต.ศรีวิชัย อ.สี จ.ลำพูน
 (พ.ศ. ๒๕๓๒)

เจ้าจงมองดูโลกกว้างโดยไร้ขอบเขต
 เจ้าจะเห็นสรรพสิ่งในสากลจักรวาลอยู่ในตัวเจ้า
 และตัวเจ้าก็จะสถิตอยู่บนบัลลังก์การแห่งสากล
 แล้วเจ้าจะพบว่าคนที่รักเจ้าจริง ๆ นั้นไม่มี
 คนที่เกลียดชังเจ้าจริง ๆ ก็ไม่มีเช่นกัน
 ในที่สุดเจ้าก็จะประจักษ์ว่าตัวเจ้าเองก็ไม่ปรากฏในที่ไหน ๆ

เมื่อเจ้าถูกคนเหยียดหยาม เจ้าจงยิ้มรับด้วยไม่ตรีจิต
 เมื่อเจ้าถูกคนเขาตำว่าให้ร้าย เจ้าจงแผ่เมตตาและสงสารคนผู้ต่ำ
 เมื่อถูกประทุษร้ายหรือถูกกลั่นแกล้งเจ้าจงทำเหมือนคนที่ตายแล้วนั้นเถิด
 เมื่อถูกทำร้ายให้ได้รับบาดเจ็บปางตาย เจ้าก็อย่าได้คิดร้ายจองเวรใคร
 เจ้าอย่าได้ตำหนิติเตียนเพ่งโทษคนอื่น
 เจ้าอย่าทำการสิ่งใดให้ตนเองเดือดร้อนหรือเป็นที่ตำหนิแก่ตนเองได้
 ถ้าเจ้ายังป่นวิจารณ์เพ่งโทษคนอื่นอยู่ เจ้าก็ยังคงเป็นคนไม่สมบูรณ์

ผู้ที่มีดวงจิตสมบุรณ์เขาจะไม่หลงรักหลงชัง แต่จะมีเมตตาโดยไม่ประมาณ
เมื่อถูกด่าหรือประทุษร้าย เจ้าอย่าคิดว่าเจ้าเป็นผู้ไม่เหมาะสม
การถูกประทุษร้ายหรือคำด่าว่า นั่นคือเครื่องพิสูจน์ความบริสุทธิ์ใจของเจ้า
เมื่อเจ้าไม่ผิดจริง เจ้าถูกทอดทิ้ง ถูกทุบตีทำร้าย
จงรู้ไว้เถิดว่านั่นคือทางแห่งอิสราภาพ

คนดีมิได้พิสูจน์กันด้วยการโต้เถียงหรือต่อสู้เพื่อเป็นผู้ชนะ
คนดีเขาจะไม่ถือดี และจะไม่หมิ่นความชั่ว

ความผิดคือตาบอันคมกล้า ความถูกก็คือตาบอันคมกล้า
สุดแต่ใครจะใช้ให้เกิดประโยชน์

ตัวเจ้าคือกระจกเงาของเจ้า คนอื่นก็เป็นกระจกเงาของเจ้าด้วย
คนดีจะไม่หลงยกยอตนเอง และจะไม่ตั้งตัวเป็นเอก
คนชั่วเป็นนุทาหรณ์ที่มีคุณค่ายิ่ง คนดีก็เป็นเยี่ยงอย่างอันล้ำเลิศ
วาจที่ออกมาจากใจคนดี มิใช่ถ้อยคำหวานลุ่มเพื่อประโยชน์ตน
เมื่อใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว เจ้าจะเป็นผู้ซบซึ้งไปบนสรรพชีวิต

พุทฺโธ ชัมโม สังโฆ เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของเจ้า
เห็นกายมิใช่กาย นั่นคือ พุทธมณฑล
เห็นจิตมิใช่จิต นั่นคือองค์พระพุทฺธเจ้า
เห็นสรรพชีวิตไร้ตัวตน นั่นคือเห็นเหล่าอริยะสาวก

ขอให้ดวงใจของเจ้าจงเป็นน้ำอมตะรสหล่อเลี้ยงสัตว์โลก
ขอให้ดวงตาของเจ้าจงเป็นแสงสว่างส่องทางให้ชีวิตทั้งมวล
ขอให้หูของเจ้าจงสดับสรรพสิ่งเป็นธรรมสาร
ขอให้ปากของเจ้าจงเปล่งวจาอันเป็นมิตรภาพและสันติภาพ
ขอให้เท้าของเจ้าจงก้าวไปสู่ทางแห่งความสร้างสรรค์
ขอให้มือของเจ้าจงเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีผูกมิตรกับทุกผู้ยารู้คลาย
ขอให้สายโลหิตของเจ้าเป็นทิพย์เอสถรักษาโรคาพยาธิของทุกรูปนาม
ขอให้ชีวิตร่างกายของเจ้าเป็นต้นโพธิ์แก้วที่อาศัยพักเรือนของสัตว์โลกทั้งผอง

เจ้าจงเปิดประตูใจทุกด้านรับบทเรียนจากโลกกว้าง
แล้วดวงใจของเจ้าจะบรรลู่ไตรโลกไว้ได้ทั้งหมด

ดวงใจของเจ้าจะจรด ณ ใจกลางโลกธาตุทั้งมวล
จักรวาลแห่งสรรพสิ่งจะหมุนรอบจนไร้ทิศ
ไร้อดีต อนาคต และปัจจุบัน

ความไวของจักรวาลที่หมุนรอบจัดโดยมีดวงใจเป็นแกนกลาง
จะลุกแดงเป็นแสงสว่างอัน

ลึจจธรรมของพระองค์แผ่ไปยังโลกกว้าง

ว่าใด ๆ ในโลกไม่มีอะไรที่แน่นอน

ใครจะขัดใครจะแย้งใครจะแข่งกันอย่างไร

แน่นอน ต่างก็ได้เป็นเจ้าของ নিজจึง เป็นลัจจะที่ยิ่งแท้

เจ้าจะยึดเอาอะไรเป็นหลักเหตุผลของสากล

เหตุผลของหมู่คณะหรือของบุคคล

เหตุผลมันก็เป็นปัจจัยการสืบเนื่องไม่มีสิ้นสุด

ใครจะโต้เถียงด้วยหลักเหตุผลของอะไรก็ตาม

เหตุผลของแต่ละสิ่งย่อมเหมาะแก่บุคคลและเป็นไปตามกาลเวลา

จะให้อีกคนหนึ่งยอมรับเหตุผลของอีกคนหนึ่ง

มันก็เป็นได้บางกรณี แต่มันเป็นการฝืนธรรมชาติ

โดยหลัก ธรรมชาติต้องอยู่เหนือเหตุผล

เหนือสิ่งสมมติบัญญัติโดยประการทั้งปวง

เจ้าจงรับและปฏิเสธสิ่งสมมติบัญญัติให้เหมาะสมแก่ปัจจัยการ

และต้องไม่ยึดถือว่ามันเป็นลัทธิ บุคคล ตัวเรา เราเขา

จงปล่อยวางจากโลกธรรมทั้งมวล

และเป็นผู้หนึ่งอย่างพระอริยเจ้า

สงบอยู่ได้ท่ามกลางวิภวภูตสังสารอันน่าเบื่อหน่าย

ทะเลแห่งวิภวภูตทุกขจึงเต็มสะพรั่งด้วยบัวแดงแห่งพุทธร

รับแสงสว่างแห่งพระธรรมสงบใจ ไร้กังวล

ขออมตะธรรมนี้เป็นอาหารธรรมสงสนานทุกรูปนามไร้ราศี

ขอให้ร่างเป็นกายธรรม ขอให้พุทธรูปติกลางดวงใจทุกท่าน เทอญ.

รู้จัก ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์

อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ทุ่มเททำงานในวิชาชีพครูร่วมกับราชวมงคลกรุงเทพมากกว่า ๓๐ ปี ด้วยความมุ่งมั่นเป็นครูที่ดี เพื่อร่วมพัฒนาประเทศไทย ให้มีศักยภาพไม่เป็นรองชาติใดในโลก รับผิดชอบต่อทุกระดับตั้งแต่ข้าราชการครูชั้นผู้น้อย หัวหน้าสาขา หัวหน้าคณะ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและผู้อำนวยการเทคนิคกรุงเทพฯ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ และพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการบริหารงานจนดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ด้วยปรัชญาการทำงานและดำรงชีวิต **“แตกต่าง เพื่อเป็นที่หนึ่ง”** ดร.สาธิต จึงได้รับรางวัลต่าง ๆ อาทิเช่น ข้าราชการพลเรือนดีเด่นปี ๒๕๓๙ ข้าราชการครูดีเด่นปี ๒๕๔๑ และศิษย์เก่าดีเด่นปี ๒๕๔๙ ได้รับเชิญให้ทำงานในสังคมการศึกษาระดับประเทศหลายตำแหน่ง เป็นอนุกรรมการกรอพบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (สกอ.) เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ และเป็นกรรมการอำนวยการโครงการเพิ่มขีดความสามารถ สาขาสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ตลอดจนได้รับรางวัลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ระดับนานาชาติและระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาในสายนักปฏิบัติส่งผลให้ ดร.สาธิตตระหนักถึงความสำคัญ และเข้าใจลึกซึ้งในการสร้างบัณฑิตต้นกัญชากิจสู่สังคม การเรียนในระดับ ปวช.จากเทคนิคโพธาราม ปวส.เทคนิคกรุงเทพ วศ.บ.สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ Post Grade และ M.Sc จนถึงปริญญาเอกจาก University of Leeds สหราชอาณาจักร ด้วยเกียรติประวัติแก่ประเทศไทย with distinction ในระดับปริญญาโท หล่อหลอมประสบการณ์เชิงลึกทั้งด้านวิชาการและงานวิจัย

ตลอดชีวิตการทำงานได้สร้างชื่อเสียงและความเจริญแก่มหาวิทยาลัย มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนชั้นนำ ก่อให้เกิดโครงการอันเป็นประโยชน์เช่น SMEs University โดย สสว. โครงการ UBI NEC คลินิกเทคโนโลยี ศูนย์ทดสอบฝีมือแรงงาน จัดตั้ง Bi-component Fibre pilot plant ร่วมกับ Nanotech จัดตั้งสถาบันวิจัยแพชชั่นแห่งประเทศไทย ดำเนินโครงการนวัตกรรมราชมงคลร่วมกับ NIA เพิ่มจำนวนงานวิจัย สร้างนักวิจัยหน้าใหม่และพัฒนา นักวิจัยอย่างเห็นได้ชัด

ด้วยความมุ่งมั่นที่พิสูจน์ได้นี้ ดร.สาธิตจึงพร้อมที่จะนำราชมงคลกรุงเทพก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อสังคมชั้นนำของประเทศไทยและภูมิภาคร่วมกับบุคลากรทุกคน

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพสนับสนุนร้านอาหารมื้อเช้าหรือมื้อกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอกแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสนใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ โทร ๐๒๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐ ๒๗๐๒ ๙๖๒๔
๒. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ ทุกครั้ง จะมีหน่วยพยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ มาออกตรวจสุขภาพและดูแลสุขภาพในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินตลอดงาน
๓. รับเพื่อนผู้มีจิตอาสาร่วมช่วยเป็นพลังในการเตรียมงานแสดงธรรม ในวันเสาร์ที่ ๓ พฤศจิกายน โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
๔. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ แต่ละครั้ง **ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว** เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป และรับบริจาคปัจจัยช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์- แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ** เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม ติดต่อ โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐ ๒๗๐๒ ๙๖๒๔

มาได้ยังไง???

โดย เอกชัย ศิริรุ่งโรจน์

ดูจะเป็นคำถามยอดฮิต คำถามหนึ่งในชมรมนี้

ด้วยความที่ชมรมฯ นี้ มาจากการรวมตัวกันของผู้คนที่หลากหลาย ทั้งด้าน อาชีพการงาน ความสนใจ บ้างก็มีคนชักชวนมา บ้างก็เดินเข้ามาร่วมงานเฉย ๆ จึงมีคำถามที่ถามกันเองว่า มาร่วมงานได้ยังไง?

ตัวผมเอง ได้มาฟังบรรยายธรรมเมื่อหลายปีก่อน จำได้ว่าเป็นท่านพระ อาจารย์มานพ อุปสโม จากการที่มีผู้ใหญ่ท่านหนึ่งได้ชวนให้มาฟังธรรมหลายครั้ง แล้ว และเห็นว่าอยู่ใกล้บ้าน ก็เลยลองมาฟังดู

รู้สึกชอบใจในบรรยายภาคที่เป็นกันเอง มีอาหารให้ทาน (ยังแจกคูปอง อาหารอยู่เลย) ธรรมบริการก็สุภาพ แต่ก็ไม่ได้คิดว่าจะมาช่วยงานอะไร แคंपระทับใจเฉย ๆ

ต่อมาได้มีโอกาสจัดหาธรรมทานไปแจกเอง เริ่มจากสั่งซื้อหนังสือจากที่ต่าง ๆ รวมทั้งของชมรมด้วย เอาไปแจกบ้าง อ่านเองบ้าง สุดท้าย ตัดสินใจไปที่ชมรมไปหาซื้อหนังสือ/ซีดีเอง ได้เจอหน้าท่านประธานครั้งแรก ยังนึกในใจว่า ดูอ่อนเยาว์กว่าที่เห็นในทีวีดีนะ

ได้ไปซื้อหนังสือ/ซีดีบ้าง ซื้อหนังสือไปบริจาคบ้าง จนในที่สุด ท่านประธานก็ชวนมาทำงาน อดอดพอเป็นพิธีอยู่สองสามครั้ง ก็เลยลองมาประชุมกับเขาบ้าง

แล้วก็ลืมตัว ทำงานต่อเนื่องมาสองสามปีแล้ว

คงเป็นเพราะใจเราชอบงานประเภทนี้ เลยมาร่วมงานได้ไม่ยาก ทำงานร่วมกับทุก ๆ ท่าน จนตอนเลิกงาน ยังไม่อยากจะกลับบ้านเลย เหมือนต้องจากเพื่อนไป จะไม่ได้เจอกันอีกนาน นี่แหละเสน่ห์ของการทำงานให้กับชมรมกัลยาณธรรม (ใครไม่อยากจะทุกข์เพราะเรื่องนี้ ก็อย่ามาทำนะ เราเตือนคุณแล้ว)

เคยถามท่านประธานว่า ชมรมฯ นี้ก่อตั้งมาได้ยังไง แล้วมีแนวทางการทำงานยังไง เพราะดูแล้วไม่เข้าใจ เห็นแต่คลีนิกคุณหมอ ลูกน้องคุณหมอมาร่วมทำงาน ไม่เห็นมีกรรมการคนอื่นเลย ถึงเวลาจัดงาน ก็มีคนมาจากไหนก็ไม่รู้ มานั่งคุยกัน ถียงกัน กินข้าวกัน แล้วก็แยกย้ายกันกลับ ถึงวันงานก็มาเจอกัน ต่างคนต่างก็ทำหน้าที่ตัวเอง คำตอบที่ได้คือ “..... :)” ปล่อยให้เรามีคำถามต่อไป และค้นหาคำตอบเอาเอง

มาทำงานได้สองสามปีแล้ว จากไม่รู้จะทำอะไร จนตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าทำอะไรอยู่ดี เพราะมันเยอะเยอะไปหมด ก็อาสาทำงานต่างๆ ตามที่ตัวเองพอจะทำได้ มาใหม่ ๆ เวลาประชุม ก็มีพี่คนหนึ่งถามว่า “**อยู่ที่มโนครับ???**” “.... :)” นี่แหละคำตอบยอดฮิตประจำชมรมละ

ช่วยงานจนเห็นได้ว่า ท่านประธานของเรา ทำงานเองเกือบทุกอย่าง ทั้งคอยแจกไฟ เอ๊ย แจกงาน ทั้งตรวจงาน ตรวจต้นฉบับเอง มีคนมาช่วยตรวจงานแล้ว ก็ยังต้องมาตรวจงานเองอีก เวลาจัดงาน ก็ต้องมาคอยประสานงาน ติดต่องาน รับบริจาค เตรียมเอกสารประชุม....

จริง ๆ แล้ว ชมรมกัลยาณธรรม เป็นเหมือนการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีแนวความคิดเดียวกัน คือ ต้องการเผยแผ่ธรรมะที่ถูกตรงของพระพุทธองค์ ให้แก่กลุ่มคนที่ยังต้องการศึกษาและเรียนรู้ธรรมะ รวมทั้งจุดประกายความสนใจใฝ่ธรรม ให้เกิดขึ้นแก่กลุ่มคนที่ยังไม่ได้สนใจ อันเป็นไปตามความตั้งใจของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ที่ปรึกษาของชมรม ผู้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวกัลยาณธรรม ใน การที่จะช่วยผู้คนที่ทั้งหลาย ให้เดินทางสู่แนวทางที่ถูกตรง และเร่งความเพียรเพื่อการหลุดพ้นต่อไป

แล้วกลุ่มคนเหล่านี้ ต่างก็มีหน้าที่การงาน มีภาระความรับผิดชอบส่วนตัว แต่ทุกคนก็เสียสละแรงกาย แรงใจ และ/หรือ กำลังทรัพย์ที่มี มาร่วมกันทำงานแต่ละ

ครั้งให้สำเร็จสมตามความตั้งใจแล้วจึงแยกย้ายกันไปทำงานตามหน้าที่ของตนต่อไป ใครมีเวลาว่างพอ ก็รับงานจากท่านประธานไปช่วยเป็นเรื่อง ๆ เป็นครั้ง ๆ ไป เหมือนดังคำสอนของพระอาจารย์หลายท่านที่ว่า ทำงาน อย่างมัธยัสถ์ขอให้ทุกอย่างพร้อม สมบูรณ์ก่อน อะไรทำได้ ก็ทำไป เพราะในโลกนี้ ไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบพร้อมทุกอย่าง เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่มีทางสมบูรณ์แบบไปได้ ทำกับข้าว ก็ไม่ต้องรอให้ข้าวสุกก่อนแล้วค่อยทำ หุงข้าวไป ทำกับข้าวไป พอเสร็จ ก็พร้อมทานพอดี

ท่านประธาน จึงได้เสียสละแรงกาย แรงใจ ตลอดจนกำลังทรัพย์ที่มี เป็นเสาหลักให้กับชมรม คอยแจกจ่ายงาน คอยทำงาน คอยตรวจทาน คอยประสานงาน ฯลฯ แล้วมีทีมงาน อีกหลายสิบชีวิต ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาช่วยงาน ทำให้กองล้อแห่งธรรมนี้ สามารถหมุนไปได้ สามารถช่วยให้ผู้คนหันมาสนใจธรรมะกันมากขึ้น ตลอดสิบปีที่ผ่านมา

แต่ด้วยขนาดของงานที่ใหญ่ขึ้น จำนวนผู้คนที่มาร่วมงานมากขึ้น ปัจจุบันนี้ ทีมงานทุกคน ก็ได้ร่วมแรงร่วมใจกัน ปรับปรุงระบบงานให้ดีขึ้น สามารถจัดทีมงานผลัดเปลี่ยนกันมาทำงานได้ มีระบบเอกสารที่บันทึกขั้นตอนการทำงาน เพื่อที่ว่าจะได้ทำงานได้ง่ายขึ้นต่อไป

จากการจัดงานครั้งที่ผ่านมา ก็มีจิตอาสาเข้ามาช่วยงานมากมาย ก็ยังเป็นกำลังใจให้ทีมงานทุกคน โดยเฉพาะท่านประธาน อันแสดงให้เห็นว่า ยังมีคนที่ต้องการมาช่วยทำงานอีกมาก การเผยแพร่ธรรมและการนำธรรมะไปให้ผู้คนต่าง ๆ ยังคงทำต่อไปได้อีกนาน.....

มีความสุขใหม่... ที่ได้ทำงาน... ก็รู้สึกดี ทำแล้วอยากทำต่อไปเรื่อยๆ อยากให้สิ่งดี ๆ แก่ทุก ๆ คน ที่สนใจ ก็มีบ้างที่มาทดสอบจิตใจเรา ไม่ได้มาฟังธรรม แต่มาเพื่อหวังอย่างอื่น ได้แต่เอาคำสอนของพ่อสอนอง มาเตือนตัวเองว่า.... เขาคิดได้แค่ไหน ก็ถูกของเขาแล้ว เอาเขามาเป็นครูสอนใจเราดีกว่า

ดีใจครับ ที่ได้มาทำงานตรงนี้

เหนื่อยไหม... เหนื่อยมาก

เครียดไหม.... ก็มีบ้าง

ท้อไหม?..... ก็มีบ้าง....

ทำต่อไหม?..... แน่นอนครับ ท่านประธาน

๖ เตรียม...ก่อนจะเข้าปฏิบัติธรรม

๖ เตรียม...ต่อไปนี้จะช่วยท่านได้...

๑) เตรียมเคลียร์ภาระและการทำงาน

ผู้ที่ เป็น “มนุษย์หาเงินเดือน” ก็ควรริบล้างงานแต่เนิ่น ๆ พอใบลาอนุมัติ ก็รีบไปวาระภาคีให้เพื่อนร่วมงานและญาติมิตรรู้กันทั่วว่าเราจะหายตัวไปปฏิบัติธรรม (มารหน้าไหน ก็อย่าขวาง) หากใครต้องการอะไรจากเรา เราจะได้สอบถามแต่เนิ่น ๆ ไม่ฉุกเฉินทุก... จากนั้นเคลียร์งานเก่าที่ค้างค้างให้เสร็จ งานใดที่ไม่เสร็จง่าย ๆ ก็มอบหมายให้ใครที่ใจดีรับช่วงต่อไปสักระยะ... สำหรับผู้ที่มีภาระต้องรับส่งลูกหลานไป โรงเรียน หรือต้องจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ผ่อนตู้เย็น ผ่อนทีวี ฯลฯ ก็ควรริบสะสางหรือมอบหมายภาระอันใหญ่หลวงนี้ให้ใครรับหน้าที่แทนไปก่อน...จะได้หมดห่วง

๒) เตรียมจัดการเก็บกระเป๋า...

สิ่งแรกคือ...เสื้อผ้า บางแห่งกำหนดให้ใส่ชุดขาว บางแห่งก็อนุโลมให้สวมกางเกง ผ้าถุง หรือกระโปรงยาว (ที่กว้างพอจะนั่งกรรมฐานได้โดยไม่อึดอัด รัดตึง) ที่สีสุภาพ เช่น ดำ เทา น้ำตาล กรมท่าได้ แต่เสื้อควรเป็นเสื้อมีแขนสีขาวที่ไม่มีลวดลายหรือตัวหนังสือใด ๆ ไปรบกวนสมาธิของผู้ร่วมปฏิบัติธรรม ควรเตรียมเสื้อผ้าให้เพียงพอกับจำนวนวัน (ยกเว้นในกรณีที่มีบริการซักให้) เพื่อจะได้ไม่ต้องพะวักพะวนกับการซักล้าง ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเจริญสติให้ต่อเนื่อง ควรเลือกเนื้อผ้าที่ใส่สบายในขณะปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะผู้ที่ไวต่อความร้อนหรือความเย็นของอากาศก็ควรพิจารณาให้รอบคอบ สำหรับคุณผู้หญิงควรเตรียมผ้าสไบไปด้วย

แต่ไม่ต้องแบกกระเป๋าเครื่องสำอางให้เปลืองแรง เพราะเรามักจะสมิทานศีล ๘ กัน

นอกจากเสื้อผ้า อย่าลืมยาประจำตัว (ถ้ามี) และหากที่พักร้างจากหอปฏิบัติธรรม ควรนําร่มและไฟฉายติดตัวไป...พกยาหากันยุงและแบ่งโรยกันมดไปด้วยยิ่งดี ส่วนของมีค่า อย่างนำติดตัวไปให้เป็นกังวล

๓) เตรียมกายของเราให้แข็งแรง...

พักผ่อนให้เพียงพอแต่เนิ่น ๆ รักษาสุขภาพให้สมบูรณ์พร้อม เพราะการปฏิบัติธรรมต้องอาศัยพลังกำลังทั้งกายและใจ ผู้ประมาททำงานจนตีกตื้นค่อนคิน เมื่อมาเข้ากรรมฐานก็หมดเรี่ยวแรง ง่วงเหงาหาวนอน หรือป่วยไข้เสียโอกาสดี ๆ ที่หายากไปโดยเปล่าประโยชน์

๔) เตรียมใจให้แกร่งและสงบ

กายพร้อมแล้ว ใจก็ต้องพร้อมด้วย ควรงดดูหนัง ดูละคร ฟังเพลง เทียวเตร่หรือติดตามข่าวสารที่พาให้วุ่นวายใจ อย่างน้อย ๆ ๑ สัปดาห์ล่วงหน้า เพื่อให้ใจกระเพื่อมน้อยลง ผู้ที่ห่างเหินห้องพระ ก็ควรปิดฝุ่น สวดมนต์ ให้ใจสงบ...ที่สำคัญ...เตรียมกำลังใจให้แข็งแกร่งหนักแน่น เพราะมักจะมีเหตุให้ละล้าละลังจนอาจยกเลิกการไปปฏิบัติธรรมได้ ฟังท่องให้ขึ้นใจว่า **“โอกาสที่จะเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ก็จัดว่ายากมากแล้ว แต่โอกาสที่ผู้ใดจะได้ปฏิบัติธรรม ยิ่งยากที่สุด เมื่อได้มาอย่าขว้างทิ้งไปง่าย ๆ เพราะอาจไม่มีโอกาสเช่นนี้อีก...”**

๕) เตรียมซ่อมเพื่อทบทวนวิชา...

ผู้ที่ห่างเหินการเดินจงกรม นั่งกรรมฐานและกำหนดอิริยาบถย่อยที่บ้านก็ควรจะปิดฝุ่นขัดสนิมตัวเอง ซ่อมลวงหน้านาน ๆ จะได้ไม่เสียเวลาวันแรก ๆ ของการปฏิบัติไปอย่างผิด ๆ ซ่อมตื่นแต่เช้ามีดด้วยยิ่งดี (เพราะคงไม่ใช่ทุกคนที่เคยชินกับการตื่นก่อนตี ๔ จะได้ไม่ต้องนั่งสัปหงกให้ครูบาอาจารย์เห็น)

๖) เตรียมก้าวเข้ามาอย่างปล่อยวาง...

เมื่อเตรียมพร้อมแล้ว ก็ปล่อยวางทุกอย่างไว้ที่บ้านกับที่ทำงาน ก้าวเข้ามาพร้อมหน้าเปื้อนรอยยิ้มและใจที่ฟ่องฟู เบาสบาย ผ่องใส สงบเย็น

“วันแห่งพลังบุญอันยิ่งใหญ่”

งานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม ครั้งที่ ๒๓ ของชมรมกัลยาณธรรม ผ่านไปแล้วในวันอาทิตย์ที่ ๘ กรกฎาคม ที่ผ่านมา ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานครเหมือนเดิม การเตรียมงานครั้งนี้ ถือว่ามีการพัฒนาระบบเตรียมข้อมูลและการวางแผนประสานงานเรียกว่า ได้สังคายนาระบบการจัดงานกันอย่างตั้งอกตั้งใจ นำโดย**พีณรงค์ฤทธิ์** พี่ใหญ่ที่ยอมสละเวลามาเป็น Organizer และมีมิตรร่วมกันให้**คุณหนูแห่งชงโควิศวกรรม** มาเป็น Co-ordinator ซึ่งแม้จะวุ่นกับภารกิจงานส่วนตัวกันหลายท่าน แต่เมื่อถึงเวลา ธรรมะก็จัดสรรให้ทุกอย่างมีความพร้อมและลงตัวพอสมควร

การเตรียมสถานที่ในวันเสาร์ เป็นไปอย่างรวดเร็วราวกะพริบตาพิศวง เพราะมีจิตอาสาจำนวนมากเข้ามาช่วยเป็นแนวสมทบทัพรธรรม ทั้งนักเรียน**โรงเรียนวัดสุทธิ** **นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล** **นักศึกษา มศว.องครักษ์** **นักศึกษา ม.สยาม** และ**ผู้สนใจทั่วไป**ที่เทใจให้งานนี้เกินร้อย อีกทั้งยังมี**ทหารอากาศนักรักอีก ๒๐ นาย** มาช่วยงานค้างวันเสาร์ถึงเย็นวันอาทิตย์ ตัดใจในความขยันและความอึดไปตาม ๆ กัน **ทีมงานชงโควิศวกรรม**ก็เดินไฟกันจ้าละหวั่นงานเยอะทีเดียว รถบรรทุกหลายคันขนของขึ้นลงและไปขนเก้าอี้ และของที่**โกดังคุณเอกชัย** สนุกกันใหญ่ที่มโยธา ส่วน**ทหารเรือ**นั้น มาช่วยเก็บงานช่วงบ่ายวันอาทิตย์ ก็ทำงานกันเต็มที่ ขออนุโมทนา

ทีมงานโรงงานคราวนี้เตรียมการชิงสเลนบังแดดให้ผู้ฟังธรรม ทั้งเสียย้งหัวหน้าที่มี
โรงงานและดาบตำรวจอาทิตย์หัวหน้าที่มีโยธา ต่างร่วมแรงแข่งขัน เหนือเป็นมัน
แต่ใจนั้นสุขแท้ ๆ ทีมงานภักตาคารบุญของคุณดาวก็มากันอย่างพร้อมพร้อม
บริบูรณ์ตามนัดหมาย เป็นโลโก้ของงานชมรมฯ ก็ว่าได้

ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร เดินทางมาถึงก่อนเที่ยง คุณหญิงสุรีพันธ์
มณีวัต มาพบและสนทนาธรรมกับท่าน จากนั้นช่วงบ่าย ๆ วันเสาร์ พวกเราตาม
ท่านพ่อสนองและท่านรองฯ อุ่นใจไปไหว้พระและศาลพ่อปู่ อธิษฐานขอพรและ
ตามด้วยการปักตะไคร้เอากำลังใจห้ามฝน เพราะก่อนหน้าวันงานสัก ๓ วัน ฝน
กระหน่ำตลอด มาวันวรรคให้ในช่วงวันงานแสดงธรรมนี้เอง จากนั้น ทีมงานทุก
ท่านรวมทั้งจิตอาสาหน่วยใหญ่เข้ารับพรและฟังธรรมจากท่านอาจารย์ ดร.สนอง เป็น
ครั้งแรกที่พวกเราทุกคนได้ร่วมฟังธรรมเป็นสิริมงคลบนเก้าอี้วีไอพีในห้องประชุม
แอร์เย็น ๆ จากนั้นแยกย้ายกันไปเตรียมงานอย่างเบิกบานใจ งานเสร็จไวกว่าที่คิด
เพราะเพื่อนจิตอาสา เป็นพระเอกนางเอกขี่ม้าขาวมาช่วย

วันงานเริ่มมีผู้ฟังธรรมมาลงทะเบียนตั้งแต่ตีห้า ทีมงานยังไม่ทันพร้อมก็มีร้านโจ๊กเจมมากวนโจ๊กไว้ตั้งแต่เย็นวันเสาร์ เช้านี้บริการหมดก่อนใคร ขอขอบคุณเจ้าภาพโรงทานทุกท่าน คึกคักมากโดยเฉพาะมื่อกลางวัน โชคดีที่วันนี้อากาศไม่ร้อนมากและไม่มีฝน เย็นสบายตลอดวัน เทวดาท่านก็คงอยากได้บุญไม่ต่างจากพวกเรา จึงช่วยอำนวยความสะดวกให้ราบรื่นตลอดไปรุ่งตลอดงาน อนุโมทนา invisible hand ทุกท่านด้วยค่ะ ที่สำคัญคือ พลังใจของพวกเราทุกคนที่ต่างมุ่งมั่นมาช่วยกันทำความดี เป็นพลังมหาศาลที่ช่วยขับเคลื่อนให้งานใหญ่สำเร็จได้อย่างไม่น่าเชื่อ แต่น่าชื่นชมประทับใจ

ดร.สุนันทา ลีเลิศพันธ์ ประธานกลุ่มบริษัทดอกบัวคู่จำกัด มากล่าวรายงานต่อท่านอธิการบดี ตามด้วยช่วงแสดงธรรมของ **พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ** เรื่อง **เรียนรู้ธรรมะจากธรรมชาติ** นำฟังมาก จบแล้วท่านไปเยี่ยมผู้ฟังธรรมที่โรงอาหาร ซึ่งคราวนี้ผู้ฟังธรรมถึง ๑๗๐๐ คนโดยประมาณ แล้วท่านยังเมตตาฉันเพลก่อนออกเดินทาง ที่ห้องรับรองอาคาร ๕ จากนั้นเป็นการบรรยายของท่าน **อ.ดร.สนอง วรอุไร** เรื่อง **ชีวิตหลายมิติ** เป็นอีกช่วงเวลาที่จะกดผู้ฟังด้วยธรรมจากผู้รู้อย่างแท้จริง พอพักเที่ยงก็พากันลงไปทานอาหาร งานคราวนี้แม่ชีมาเยอะประมาณ ๒๐ รูป พระกั้ไม่่น้อย พอเพลก็ลงไปฉันที่เต็นท์ข้างเต็นท์คุณดาวเป็นครั้งแรกที่จัดเช่นนี้นับว่าสะดวกดีไม่มีปัญหา

ช่วงพักเที่ยงพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล และหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช เดินทางมาถึงในเวลาไล่เลี่ยกัน พร้อมผู้ติดตามไม่มากนัก ท่านต่างนั่งพักในห้องรับรอง แล้วจึงมาราบการะวะกันเป็นภาพงดงาม เป็นการแสดงธรรมที่ไม่ต้องใช้เวลา น่าปลื้มปีติแก่ศิษย์ผู้ได้พบเห็นและอยู่ในเหตุการณ์มาก จากนั้นบ่ายโมงตรงหลังจากที่ฤทธิ์มาแนะนำเรื่องความพร้อมต่าง ๆ แล้ว หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโชจึงขึ้นแสดงธรรมเรื่องจิตตภาวนา ซึ่งตามด้วยช่วงส่งการบ้านจากทีมงานเกือบ ๑๐ ท่าน ทุกอย่างผ่านไปไวเหลือเกิน ทั้งที่พวกเราต่างรอคอยมาหลายปีว่าจะกราบนิมนต์หลวงพ่อมามาได้ดังที่ตั้งใจ...นับว่าเป็นบุญของเราทุกคนที่ได้กราบท่านอีกครั้ง

ช่วงสุดท้ายเป็นพระธรรมเทศนาของพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล ท่านมีเมตตาต่อพวกเราชาวภัณฑารกรรมเสมอต้นเสมอปลาย วันนี้ท่านแสดงธรรมเรื่อง **ความสุขอันประเสริฐ** ฟังกันจุใจด้วยความสุขสมชื่อเรื่อง ตอนจบหลังจากเจริญสติแล้ว **ทพญ.อัจฉรา กลินสุวรรณ** ประธานชมรมภัณฑารกรรมออกมากล่าวอนุโมทนาบุญและขอบคุณทุกท่าน รวมทั้งขอโหสิกรรมต่อกันในความผิดพลาดบกพร่องที่ได้ล่วงเกินกันโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ด้วยกายกรรม วาจากรรมและมโนกรรม ขอทุกท่านจงอภัยให้กันและจดจำแต่ความงามตรงกลับไปเพื่อเป็นพลังใจให้แก่ชีวิตและ pay it forward สำหรับเพื่อนร่วมทุกข์ต่อไปไม่สิ้นสุด

ในนามผู้จัดงานขอกราบขอบพระคุณท่านเจ้าภาพและแรงสนับสนุนทุกท่านที่มีส่วนผลักดันให้งานครั้งนี้ผ่านพ้นไปอีกครั้งอย่างสมบูรณ์ และยิ่งใหญ่ เป็นความทรงจำที่มีคุณค่าอยู่ในใจเราทุกคน และเป็นผล เป็นพลวบปัจจัยแห่งความพ้นทุกข์ในวิภวสงสารทั่วหน้ากัน ขออ้อมถวายบุญกุศลครั้งนี้เพื่อเป็นพุทธานุชาอาจารย์บูชาแด่องค์ครูบาอาจารย์ และขออ้อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ผู้ทรงธรรมที่ทรงเสียสละทุกอย่างเพื่อความสุขของอาณาประชาราษฎร์ ขอพระองค์จงทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยืนยืนาน

ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพและคณาจารย์
 นักการทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนงานเผยแผ่ธรรมมาอย่างต่อเนื่อง...แล้วพบกันอีกครั้ง
 งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๔ ในวันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ศกนี้ค่ะ

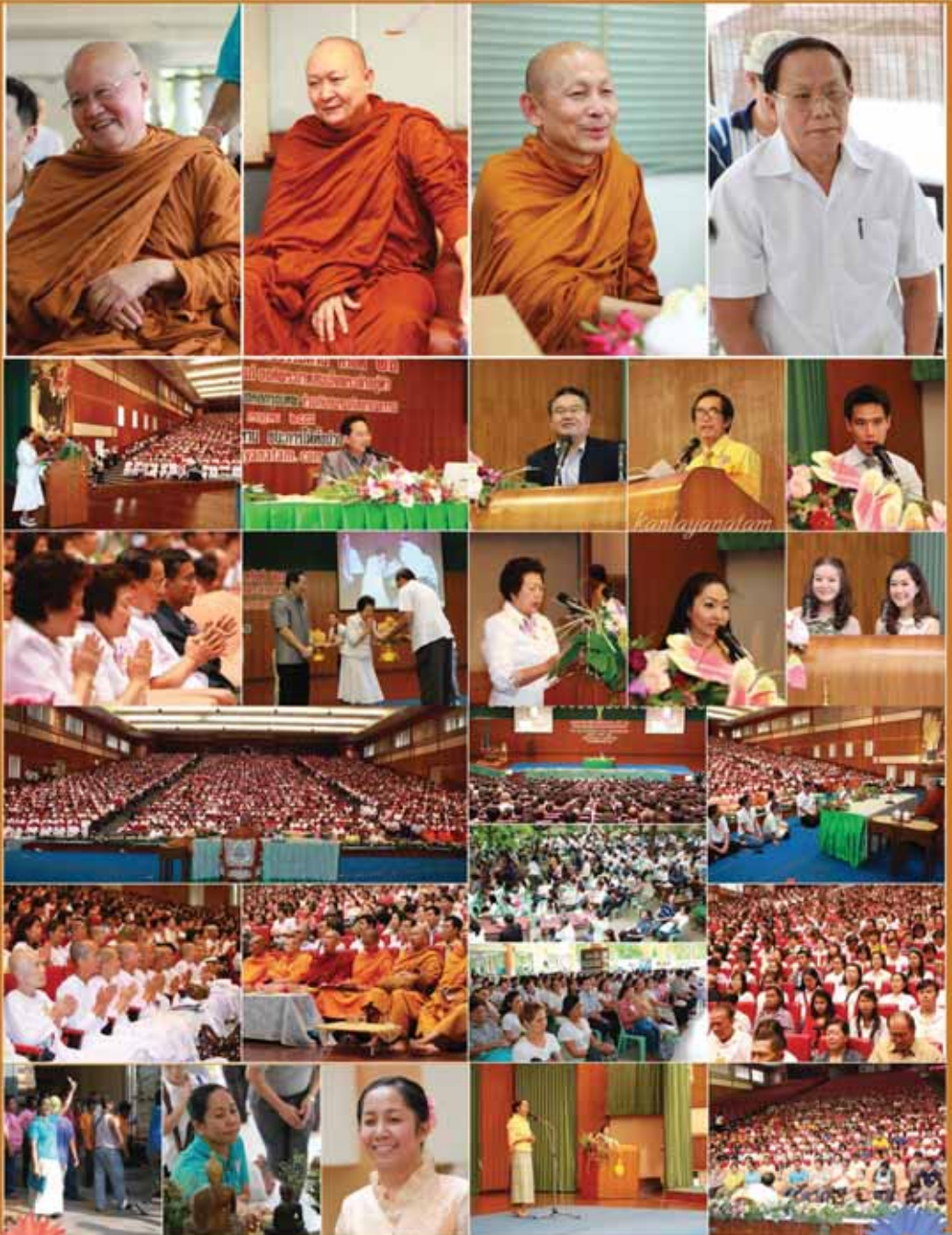
มาร่วมใจอนุโมทนายอดปัจจัยในงานแสดงธรรมครั้งนี้กันค่ะ

๑. พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ	๑๙๗,๖๖๐ .๗๕ บาท
๒. ดร.สนอง วรอุไร	๒๒๕,๒๐๑ .- บาท
๓. หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช	๑๘๘,๖๓๕ .๒๕ บาท
๔. พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล	๑๙๗,๗๖๒ .- บาท
๕. มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์)	๑๔๐,๓๕๐ .- บาท
๖. วัดพระบาทน้ำพุ	๒๐๐,๒๖๖ .๕๐ บาท
บริจาค	๓๒,๗๐๐ .- บาท
จากร้านขายต้นไม้บุญ	๒๓๒,๙๖๖ .๕๐ บาท
๗. บริจาคให้ชมรมกัลยาณธรรม	๓๐๒,๑๑๐ .๕๐ บาท
จากการรับบริจาค	๘๐,๐๐๐ .- บาท
จากผลิตภัณฑ์เดคูปาสเพื่อชมรมกัลยาณธรรม	๓๘๒,๑๑๐ .๕๐ บาท
รวมปัจจัยร่วมบริจาคให้ชมรมกัลยาณธรรม	๑,๕๖๔,๖๘๖ .- บาท
รวมยอดปัจจัยรับในงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๓	

อนุโมทนาสาธุร่วมกันนะคะ

ภาพแห่งความทรงจำ และประทับใจ

วันอาทิตย์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕

สังฆทานัง อัมมทานัง ชินาติ การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

คลังศรัทธามหาชน

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร บพิธศรีพิมข มหาเมฆ

